

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Кафедра педагогіки дошкільної та початкової освіти

ЗБІРНИК ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ ДО ДЕРЖАВНОГО ЕКЗАМЕНУ ЗА ФАХОМ

для студентів денної та заочної форм навчання спеціальностей
012 «Дошкільна освіта», 013 «Початкова освіта»
освітнього ступеня «магістр»

Мукачево
МДУ 2017

Розглянуто та рекомендовано до друку
Науково-методичною радою Мукачівського державного університету
протокол № 8 від «21» грудня 2017 р.
Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри
педагогіки дошкільної та початкової освіти
протокол № 6 від 06 грудня 2017 р.

Укладачі:

Фізеші О.Й. – д-р. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Кобаль В.І. - канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Товканець Г.В. - д-р. пед. наук, професор кафедри теорії та методики початкової освіти МДУ; Швардак М.В. - канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Добош О.М. - канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Пинзеник О.М. - канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Атрощенко Т.О. - канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ; Барна Х.В. - канд. пед. наук, доцент кафедри теорії та методики дошкільної освіти МДУ; Русин Н.М. – ст. викладач кафедри теорії та методики дошкільної освіти МДУ; Тягур В.М. – канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти МДУ.

Рецензент

Черепаня Н.І. – канд. пед. наук, доцент кафедри теорії та методики дошкільної освіти МДУ.

З-41

Збірник тестових завдань до державного екзамену за фахом для студентів денної та заочної форм навчання спеціальностей 012 «Дошкільна освіта», 013 «Початкова освіта» / укладачі В.І.Кобаль та ін. – Мукачево : МДУ, 2017. – 97 с.

У збірнику відповідно до програми державного екзамену за фахом розроблено діагностичний блок у вигляді тестових завдань для контролю і самоконтролю знань, умінь та навичок студентів з дисципліни; подано літературу для самостійної роботи.

Виконання тестових завдань сприятиме кращому осмисленню і закріпленню студентами предмета, завдань і змісту навчальної дисципліни, вдосконаленню умінь і навичок роботи з тестами.

Для викладачів, магістрантів і студентів педагогічних спеціальностей вищих навчальних закладів.

Зміст

Вступ.....	4
Програма державного екзамену за фахом:	
- спеціальність 012 Дошкільна освіта.....	5
- спеціальність 013 Початкова освіта.....	19
Тестові завдання.....	28
- спеціальність 012 Дошкільна освіта.....	28
<i>Педагогіка вищої школи.....</i>	<i>28</i>
<i>Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ.....</i>	<i>37</i>
<i>Актуальні проблеми дошкільної педагогіки.....</i>	<i>44</i>
<i>Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості дітей.....</i>	<i>47</i>
<i>Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу.....</i>	<i>51</i>
<i>Методика викладання дисциплін логіко-математичного розвитку дітей.....</i>	<i>55</i>
<i>Методика викладання дисциплін природознавчого циклу.....</i>	<i>59</i>
<i>Методика викладання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу.....</i>	<i>62</i>
- спеціальність 013 Початкова освіта.....	65
<i>Педагогіка вищої школи.....</i>	<i>65</i>
<i>Методика викладання дидактики у вищій школі.....</i>	<i>75</i>
<i>Методика викладання теорії виховання у вищій школі.....</i>	<i>77</i>
<i>Актуальні проблеми педагогіки.....</i>	<i>78</i>
<i>Технології вивчення освітніх галузей у початковій школі.....</i>	<i>81</i>
Критерії оцінювання.....	88
Список використаних та рекомендованих джерел.....	90

ВСТУП

Програма державного екзамену за фахом (ДЕФ) зі спеціальності 012 «Дошкільна освіта» освітнього ступеня «магістр» складена на основі освітньо-професійної програми Дошкільна освіта підготовки магістра за спеціальністю 012 «Дошкільна освіта» (введеної в дію наказом МДУ від 30.06.2016 р., №130-з), навчальних програм дисциплін психолого-педагогічного спрямування, а саме: «Педагогіка вищої школи», «Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ», «Актуальні проблеми дошкільної педагогіки», «Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості дітей», «Методика викладання дисциплін лінгводидактичного циклу», «Методика викладання дисциплін логіко-математичного розвитку дітей», «Методика викладання дисциплін природознавчого циклу», «Методика викладання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу».

Програма державного екзамену за фахом (ДЕФ) зі спеціальності 013 «Початкова освіта» освітнього ступеня «магістр» складена на основі освітньо-професійної програми Початкова освіта підготовки магістра за спеціальністю 013 «Початкова освіта» (введеної в дію наказом по МДУ від 30.06.2016 р., №130-з), навчальних програм дисциплін психолого-педагогічного спрямування, а саме: «Педагогіка вищої школи», «Методика викладання дидактики у вищій школі»; «Методика викладання теорії виховання у вищій школі», «Актуальні проблеми педагогіки», «Технології вивчення освітніх галузей у початковій школі».

Грунтовному засвоєнню та відтворенню основних теоретичних положень змісту навчальних дисциплін, винесених на ДЕФ, забезпеченню функціонування системи внутрішнього забезпечення контролю якості освіти, формуванню практичних умінь та навичок має сприяти чітко організований контроль і самоконтроль навчально-пізнавальної діяльності студентів, який здійснюється у формі тестового контролю. Укладений навчально-методичний посібник покликаний забезпечити активне, свідоме, ґрунтовне і повне засвоєння студентами навчальних тем дисциплін, формуванню умінь і навичок розв'язування тестових завдань.

Посібник можуть використовувати викладачі під час проведення практично-семінарських занять та організації індивідуальної роботи студентів. Для студентів цей посібник буде опорою під час самостійного опрацювання тем, підготовки до практично-семінарських занять, державної атестації за фахом тощо.

ПРОГРАМА ДЕРЖАВНОГО ЕКЗАМЕНУ ЗА ФАХОМ

- спеціальність 012 Дошкільна освіта

1. Педагогіка вищої школи

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Педагогіка вищої школи в структурі педагогічних наук

Педагогіка вищої школи в структурі педагогічної науки. Її предмет і завдання. Педагогіка, її місце в системі наук. Взаємозв'язки між групами наук. Структура педагогічної науки. Методологічне підґрунтя педагогіки вищої школи. Педагогічний процес у вищій школі. Теорія і практика освіти. Проблеми сучасного суспільства у сфері освіти.

Історія розвитку вищої школи України

Перші школи та університети. Зародження і розвиток вищої школи в Україні. Особливості розвитку вищих навчальних закладів України в ХХ - на початку ХХІ століття.

Особливості унітарної та бінарної систем вищої освіти. Особливості університетів та університетської освіти. Парадигми університетської освіти

Сучасна вища школа в освітній системі України

Система освіти України, її структура. Принципи діяльності освітніх закладів. Характеристика вищої освіти України початку третього тисячоліття. Закон України «Про вищу освіту». Рівні, ступені та кваліфікації вищої освіти. Стандарти освітньої діяльності та вищої освіти. Управління у сфері вищої освіти. Забезпечення якості вищої освіти.

Вищі навчальні заклади. Основні завдання вищого навчального закладу. Типи вищих навчальних закладів. Національний вищий навчальний заклад. Дослідницький університет. Утворення, реорганізація та ліквідація вищого навчального закладу. Принципи діяльності, основні права та обов'язки вищого навчального закладу. Структура вищого навчального закладу.

Управління вищим навчальним закладом.

Психолого-педагогічні засади формування особистості студента як майбутнього фахівця з вищою освітою

Соціально-психологічні особливості студентського віку. Проблема розвитку інтелекту і креативності в період студентства. Діалектика взаємодії «творчий викладач-творчий студент».

Урахування акцентуацій характеру студента. Інші прояви індивідуально-психологічних особливостей. Урахування гендерних особливостей студентів.

Мотиви і мотивація професійної діяльності. Динаміка професійної мотивації та адаптації студентів до навчання у вищій школі.

Студент як головна постать навчально-виховного процесу. Проблема гармонізації міжособистісних стосунків у студентській групі.

Особистість викладача вищого навчального закладу

Структура професійної діяльності викладача. Професійні та особистісні якості викладача. Професійні деформації в педагогічній діяльності.

Поняття педагогічної культури, її складові.

Комунікативна культура як соціально-педагогічний феномен. Зміст та структура комунікативної культури педагога. Комунікативний мінімум педагога. Комунікативні педагогічні уміння.

Поняття лекторської майстерності, особливості наукового стилю мовлення. Мистецтво володіння студентською аудиторією. Педагогічна імпровізація як елемент лекторської майстерності.

Поняття професійного стресу, особливості його перебігу. Засоби саморегуляції поведінки в умовах професійно-педагогічного стресу. Симптом «професійного вигорання»: особливості виникнення і засоби подолання.

Теоретичні засади навчально-виховного процесу у вищій школі

Предмет і об'єкт дидактики вищої школи. Дидактичні системи та дидактичні технології у вищій школі. Сутність і методологічні засади навчання. Рушійні сили, логіка навчального процесу. Структура процесу оволодіння знаннями, уміннями й навичками, формування компетентності. Мотиви навчання. Види (типи) і стилі навчання. Інтенсифікація навчально-виховного процесу.

Закони, закономірності і принципи навчання. Зміст, планування та організація навчального процесу у вищій школі

Закони навчання, їх сутність. Загальні закономірності навчально-виховного процесу. Принципи навчання. Специфіка принципів навчання у вищій школі.

Проблема змісту освіти у вищій школі. Державні стандарти та їх функції.

Система планування й організація навчального процесу у ВНЗ. Структура навчального процесу у вищому навчальному закладі. Завдання освіти, виховання і розвитку особистості студента вищої школи. Показники якості навчання у вищій школі.

Науково-методичне забезпечення навчального процесу у вищому навчальному закладі.

Форми, методи і засоби навчання у вищій школі

Сутність поняття "форми організації навчання". Розвиток і становлення організаційних форм навчання.

Типологія і характеристика методів навчання. Дидактичні вимоги до вибору методів навчання.

Інноваційні технології та методи навчання. Поняття педагогічної інновації. Психолого-педагогічна сутність інтерактивних методів навчання. Групова робота студентів. Групові тренінги. «Мозкова атака». Метод синектики, метод вільних асоціацій. Дидактичні ігри та методика їх проведення. Мікрвикладання. Метод кейсів (вирішення практичних проблем). Метод «Коло ідей», «Акваріум», метод «Займи позицію». Розігрування ситуацій у ролях. Метод «Ток-шоу», метод «Ажурна пилка».

Лекція у вищій школі

Академічна лекція в системі професійної підготовки студентів. Технологія і техніка підготовки академічної лекції. Дидактичні і методичні вимоги до академічної лекції. Психолого-педагогічні вимоги до проведення лекції у вищій школі. Нетрадиційні форми лекції.

Технологія і техніка організації та проведення семінарів, практичних, лабораторних, індивідуальних занять, консультацій і колоквиумів

Дидактичні основи семінарських, практичних, лабораторних, індивідуальних та інших форм занять. Види семінарів, вимоги до їх організації та проведення. Особливості технології і техніки організації та проведення практичних, лабораторних, індивідуальних занять, консультацій і колоквиумів.

Психолого-педагогічні засади організації самостійної навчальної роботи студентів

Особливості навчальної роботи студентів і передумови її ефективності. Адаптація студентів до самостійної навчальної роботи.

Види самостійної роботи студентів. Уміння слухати і конспектувати лекції.

Книга в системі професійної підготовки. Метод «Портфоліо» в структурі самостійної роботи. Комп'ютерна підтримка самостійної роботи студентів.

Підготовка до лабораторних, практичних, семінарських занять. Підготовка до контрольних заходів.

Система аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів

Значення і роль аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів. Функції оцінювання навчальних досягнень студентів. Принципи, види і методи аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів.

Методика проведення контрольних дій у вищій школі. Оцінка і оцінювання у вищій школі, засоби діагностики.

Організація науково-дослідної роботи студентів

Значення науково-дослідної роботи для формування творчої особистості. Системність в організації науково-дослідної роботи студентів. Форми і види науково-дослідної роботи студентів (з урахуванням специфіки ВНЗ, факультету і спеціальності). Методи організації науково-дослідної роботи студентів.

Виховна робота зі студентами вищої школи

Завдання національного виховання сучасного студентства. Закономірності, принципи, зміст і структура виховного процесу. Основні напрями виховання студентської молоді. Превентивне виховання студентської молоді. Критерії вихованості особистості. Методика виховної роботи куратора в академічній групі.

Наукові засади управління вищим навчальним закладом

Структурно-функціональна модель вищого навчального закладу. Принципи управління вищим навчальним закладом. Структура управління вищим навчальним закладом. Студентське самоврядування та його роль в управлінні вищим навчальним закладом.

2. **Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ**

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Вступ. Предмет, мета, завдання курсу "Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ"

Ступенева підготовка фахівців із спеціальності "Дошкільне виховання". Кваліфікаційна характеристика магістра педагогічної освіти. Предмет курсу МВДП. Мета курсу МВДП.

Навчальні завдання курсу МВДП. Виховні завдання курсу МВДП.

Викладач і викладання для дорослих. Специфіка навчання дорослих у вищому навчальному закладі

Стилі і філософія викладачів. Підготовка викладача до навчальних занять.

Цілі й мотиви навчання дорослих. Особливості навчання дорослих.

Навчальний план і навчальна програма дисципліни "Дошкільна педагогіка"

Навчальні плани спеціальності "Дошкільна освіта" освітнього ступеня - магістр педагогічної освіти. Навчальні програми для підготовки магістрів спеціальності 012 "Дошкільна освіта" освітнього ступеня - магістр педагогічної освіти. Аналіз навчального плану дисципліни "Дошкільна педагогіка". Принципи побудови навчальної програми Структура програми. Аналіз змісту програми. Планування вивчення дисципліни "Дошкільна педагогіка" в роботі з студентами 2,4 курсів. Розподіл змісту програми за формами організації аудиторних занять: лекції, семінарські, практичні, колоквіуми, лабораторні, поточні консультації тощо. Форми, методи і прийоми співпраці викладача і магістрантів (студентів)

Форми організації роботи студентів з вивчення предмету "Дошкільна педагогіка" у вузі

Лекційна форма роботи із студентами. Самостійна робота студентів як засіб: а) доповнення та поглиблення знань, здобутих під час лекції; підготовки до семінарських, практичних, лабораторних занять, колоквіумів тощо. Семінарське заняття як засіб поглиблення знань із дисципліни "Дошкільна педагогіка". Практичне заняття як спосіб набування вмінь магістрами, студентами. Колоквіум - співбесіда викладача зі студентами з метою активізації та з'ясування знань останніх.

Лабораторне заняття. Добір методів відповідно до форми організації роботи студентів по вивченню навчальної дисципліни "Дошкільна педагогіка".

Методи викладання навчальної дисципліни «Дошкільна педагогіка»

Класифікація методів навчання студентів. Методи як спосіб самореалізації викладача і студентів, а) домінування викладача; б) співпраця (взаємодія) викладача й студента.

Методи як джерело інформації: наочні, вербальні, практичні, інтерактивні та ін.

Методи, які обумовлюють навчально-пізнавальну діяльність студентів: інформативно-рецептивні, репродуктивні, частково-пошукові (евристичні), дослідницькі.

Методи навчально-пізнавальної діяльності індивіда (викладача, магістра, студента) Методи як шлях організації впорядкованої навчальної діяльності студентів

Добір методів відповідно до змісту тем дисципліни "Дошкільна педагогіка".

Планування та організація самостійної роботи студентів з дисципліни "Дошкільна педагогіка"

Роль самостійної роботи студентів в опануванні змістом дошкільної педагогіки. Самостійне добування знань - ефективний спосіб навчання дорослих. Самостійний підхід до змісту курсу "Дошкільна педагогіка" Самоосвіта і самовиховання студентів. Програма самостійного професійного вдосконалення та зростання студента. Типові труднощі у самостійній роботі.

Норми, зміст, планування самостійної роботи студентів в позааудиторний час. Обсяг самостійної роботи студентів в позааудиторних умовах. Обсяг самостійної роботи студентів за навчальними планами для стаціонарної та заочної форм навчання. Співвідношення самостійної роботи і обсягу аудиторних занять. Планування змісту й завдань самостійної роботи студентів із дошкільної педагогіки у відповідності з навчальним планом. Запобігання перенавантаженню студентів

Форми й методи організації самостійної роботи студентів на різних аудиторних заняттях. Виконання письмових завдань. Вирішення педагогічних задач. Робота в парах, малих групах. Створення змістових та образних моделей. Індивідуалізація завдань самостійної роботи відповідно до рівня спроможності та темпу роботи студентів.

Організація самостійної роботи студентів на підготовку до різних форм занять: лекцій, семінарських, практичних, лабораторних, колоквиумів. Рекомендації щодо вибору літератури та роботи над статтями, посібниками, підручниками з дошкільної педагогіки. Завдання для індивідуальної чи групової роботи. Різний рівень самостійності студентів у їх діяльності.

Зміст і організація практики студентів у дошкільному закладі освіти

Зміст і організація науково-дослідної роботи студентів з дисципліни "Дошкільна педагогіка"

Завдання з дошкільної педагогіки у різних видах педагогічної практики студентів.

Організація вивчення студентами навчально-виховного процесу та планів роботи вихователя, іншої документації в різних вікових групах дошкільного закладу освіти.

Підготовка з студентами розробок занять, ігор, режимних процесів тощо для роботи з дітьми певних вікових груп. Використання змісту курсу "Дошкільна педагогіка" на практиці в педагогічному училищі, коледжі.

Місце і роль знань та вмінь з дошкільної педагогіки в інспекторсько-методичній практиці. Роль викладача як організатора й методиста проведення практики студентів у дошкільних закладах освіти, в педколеджах, органах народної освіти.

Види науково-дослідної роботи студентів. Курсові та дипломні роботи. Визначення й формулювання тем курсових і дипломних робіт студентів. Складання плану курсових, дипломних робіт. Орієнтація студентів на основну і додаткову літературу по темі дослідження. Консультативна допомога викладача на різних етапах дослідження.

Підготовка з студентами наукових доповідей, виступів

Контроль і оцінка знань та умінь студентів. Виховна робота зі студентами

Форми та засоби контролю знань та умінь студентів. Критерії, показники успішності студентів та їх фахової підготовленості. Самооцінка та взаємооцінка студентів.

Індивідуальний підхід в оцінюванні знань та умінь студентів. Професійне виховання студентів на матеріалі провідної фахової дисципліни "Дошкільна педагогіка".

Виховання культури навчальної праці студентів під час різних форм занять.

Розвиток особистості студента - майбутнього вихователя дітей, випускника вузу.

Планування та організація роботи куратора академічної групи

3. Актуальні проблеми дошкільної педагогіки

Навчальна дисципліна «Актуальні проблеми дошкільної педагогіки» вивчається студентами ОС магістр, спеціальності 012 Дошкільна освіта в другому семестрі.

З урахуванням змісту сучасної системи знань та особливостей організації навчального процесу курс «Актуальні проблеми дошкільної педагогіки» складається із 3-х змістових модулів. Дисципліна розглядається як складова змісту навчальної підготовки спеціалістів і побудована на відповідних теоретичних, наукових засадах та практичній підготовці.

Зміст дисципліни є доступним для студентів ОС магістр, спеціальності 012 Дошкільна освіта й розрахований на засвоєння його кожним студентом. Основним завданням викладача є формування у студентів відповідних теоретичних знань, надання їм практичної спрямованості та формування вміння використовувати їх у практичній діяльності.

Мета вивчення навчальної дисципліни – підготувати фахівця з вищою освітою, що вільно орієнтується у розмаїтті підходів до виховання дітей у дошкільних закладах; формувати професійну компетентність через орієнтацію на втілення принципу дитиноцентризму в освіті, націленість на забезпечення життєдіяльності як важливої складової повноцінного розвитку особистості людини, починаючи з перших років життя.

Завдання курсу:

- поглибити професійні знання студентів про актуальні проблеми дошкільної педагогіки в Україні та сучасними тенденціями її розвитку;
- формування у майбутніх вихователів вміння аналізувати специфіку сучасного дитинства в сукупності проявів суб'єктності та самобутності кожної окремої дитини;

- формувати вміння удосконалювати форми і методи навчально-виховного процесу дошкільних навчальних закладів відповідно до сучасних вимог дошкільної освіти України.

Вивчення курсу передбачає формування у студентів *знань* про:

- актуальні проблеми дошкільної педагогіки в Україні в контексті інтеграційних та інноваційних процесів у світовому освітньому просторі;

- умови ефективності реалізації Базового компонента дошкільної освіти в практиці;

- інноваційні технології в управлінні дошкільною освітою.

На основі цих знань повинні бути сформовані *уміння*:

- аналізувати сучасні проблеми вітчизняної системи дошкільної освіти;

- проектувати власні технології удосконалення форм і методів освітнього процесу дошкільних навчальних закладів відповідно до сучасних вимог дошкільної освіти України;

- здійснювати просвітницьку роботу серед представників широкої громадськості, що забезпечують формування *компетенцій*:

- *діагностико-прогностичної*, яка забезпечує визначення рівня стану вітчизняної дошкільної освіти, стану педагогічного процесу і завдань освітньо-виховної роботи з дітьми, їх відповідність вимогам часу;

- *організаційно-педагогічної*, яка спрямована на удосконалення форм і методів навчально-виховного процесу дошкільних навчальних закладів;

- *дослідницької*, яка на основі дослідження закономірностей і тенденцій розвитку національної системи освіти із зарубіжними аналогами забезпечує спрямування і коректування її розвитку за допомогою рекомендацій, що розробляються для органів управління системи освіти;

- *просвітницької*, що передбачає здійснення психолого-педагогічної просвіти широкої громадськості.

4. Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості дітей

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості як навчальна дисципліна

Визначення загальноосвітніх і специфічних особливостей методики вузівського навчання. Поняття методології як науки про методи – способи пізнання об'єктивної дійсності.

Організація навчального процесу як цілеспрямовані практичні дії, що орієнтують суб'єктів процесу. Методика вузівського навчання як творчий процес, що передбачає, відповідно до мети, на основі дидактичних закономірностей і принципів сукупність форм і методів, засобів викладацької діяльності.

Сутність, зміст категоріально-понятійного апарату дидактики вищої школи

Дидактичний аспект навчально-пізнавальної діяльності студентів у вищій школі, основні етапи засвоєння знань. Професійно-педагогічна діяльність

викладача як специфічна галузь інтелектуальної праці, її основні змістові напрямки. Рівні опанування дидактикою вищої школи. Структура, зміст основних компонентів навчального процесу у вищій школі.

Види та організаційні форми навчання у вищій школі

Визначення сутності, змісту дидактичної технології та ефективності видів навчання.

Філософське розуміння дефініції «форма» щодо вузівського навчально-пізнавального процесу. Класифікація організаційних форм. Лекція як основна форма вузівського процесу навчання. Технологія її підготовки та проведення. Зміст основних структурних елементів лекції.

Семінар у системі форм вузівського навчання. Загально дидактичні вимоги до їх підготовки та проведення. Семінарсько-практичні заняття, лабораторні роботи, консультації, залік та іспит як форма організації навчально-пізнавальної діяльності у вузі.

Методи та засоби сучасного вузівського навчання

Засоби навчання як все те, що допомагає викладачеві ефективно здійснювати навчання студентів. Загальна характеристика засобів навчання: слово викладача, підручники, посібники, наочні та технічні засоби навчання.

Загальна характеристика основних методів навчання.

Система відбору інформації та інформаційного забезпечення для викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості

Характеристика діяльності викладача при підборі інформації відповідно до функцій: пізнавальний – програмування діяльності зі збирання та аналізу інформації про предмет чи його окрему тему. Накопичення інформації, обробка інформації, аналіз; конструювання – визначення цільового компонента майбутньої викладацької діяльності, використання досягнень економічної науки і практики; впровадження – викладання навчального матеріалу, інформаційно-методичного забезпечення.

Організація самостійної роботи студентів в процесі викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості

Види самостійної роботи за цільовим призначенням. Методика організації самостійної роботи студентів при вивченні дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості. Умови організації самостійної роботи.

Сучасна методика проведення семінарських та практичних занять в процесі викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості

Семінар як основна форма занять для засвоєння лекційного матеріалу та обговорення питань, внесених для самостійного опрацювання студентами.

Організаційно-методичні етапи викладацької діяльності. Форми проведення практичних занять для засвоєння студентами методів вирішення конкретних завдань, методик і методичних прийомів, що вивчаються дисциплінами образотворчої діяльності і розвитку художньої творчості в ДНЗ..

Форми організації контролю знань з дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості

Організація поточного контролю у формі усного опитування на семінарських і практичних заняттях, у формі виконання письмових робіт – контрольних, рефератів; тестування як допоміжний засіб визначення рівня засвоєння студентами теоретичних положень.

Організація підсумкового контролю знань. Форми підсумкового контролю. Курсова робота як форма перевірки системи знань студентських практичних робіт і засвоєння ними теоретичного матеріалу з дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості.

Дипломна робота як форма перевірки системи знань студентів, необхідних для присвоєння йому відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня з вибраної спеціальності.

5. Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Мета і завдання дисципліни «Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу», її місце в навчальному процесі

Зміст, завдання, мета дисципліни «Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу». Міжпредметні зв'язки.

«Дошкільна лінгводидактика» як дисципліна лінгво-дидактичного циклу.

Лінгводидактичні засади теорії та методики розвитку мови. Поняття «мовленнєва компетенція» в дошкільній лінгводидактиці. Завдання та зміст роботи з розвитку мовлення в ДНЗ.

Сучасні дослідження з проблем дошкільної лінгводидактики.

«Теорія і методика розвитку мовлення дітей раннього віку» як дисципліна лінгво-дидактичного циклу.

Психолінгвістичний аспект розвитку мовлення та особливості розвитку мовлення на різних етапах раннього дитинства.

Завдання, зміст, засоби, форми, методи і прийоми розвитку мовлення дітей раннього віку відповідно до Базового компонента дошкільної освіти, Базової й тематичних програм, навчально-методичних посібників із розвитку мовлення дітей.

Специфіка становлення та зміст роботи з розвитку мовлення дітей першого, другого та третього років життя. Методика організації художньо-предметної діяльності дітей третього року життя в сім'ї та з змістом роботи з батьками.

Теоретичне представлення викладання взагалі як предмету вивчення

Викладання як професійна діяльність викладача вищої школи. Майстерність професійно-педагогічної діяльності викладача вищої школи. Педагогічна техніка.

Методична організація і ведення учбового процесу у вищій школі. Модель викладання у вищій школі.

Комунікативно-інформаційна складова учбового процесу.

Методична організація і ведення учбового процесу по дисциплінам лінгво-дидактичного циклу

Знайомство студентів з навчальним планом та методичними рекомендаціями по дисциплінам лінгво-дидактичного циклу.

Розподіл часу на читання лекції і ведення семінару. Психолого-педагогічні вимоги до проведення лекції з дисциплін лінгво-дидактичного циклу. Складання планів семінару.

Підбір літератури. Що таке основна і що таке додаткова література, їх призначення. Літературні можливості бібліотеки вузу. Консультативні зустрічі. Підготовка викладача до заліку і іспиту. Складання переліків залікових і екзаменаційних питань, методичні особливості.

Сучасні педагогічні технології та їх місце в процесі викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу

Сучасні виховні технології: технологія педагогічної підтримки; педагогіка співробітництва; технологія «Створення ситуації успіху»; технологія колективного творчого виховання; технології формування творчої особистості.

Загальна характеристика сучасних навчальних технологій. Системні педагогічні технології (виховні системи, авторські школи).

Інтерактивні методи за активною участю педагога в процесі викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу

Лекція з включеними бесідами, дискусіями. Проблемні лекції. Інтерактивні семінари. Консультації. Сайт-курси.

Інтерактивні методи за участю виключно студентів

Круглі столи. Мозковий штурм" (атака) та його різновиди.

Групове вирішення конкретних ситуацій (ситуаційна методика навчання або кейс-метод).

Ділові ігри. Рольова гра. Імітаційна гра. Комплексна гра.

Метод проектів. Панельна вправа.

6. Методика викладання дисциплін логіко-математичного розвитку дітей

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Предмет, завдання і зміст курсу «Методика викладання теорії та методики формування математичних уявлень дошкільників»

Місце курсу «Методика викладання теорії та методики формування математичних уявлень дошкільників» у навчальних планах. Завдання викладання: професійні, навчальні, наукові, виховні. Єдність завдань у системі теоретичної і практичної підготовки. Теоретичний рівень курсу: науковість, зв'язок з передовою педагогічною практикою. Аналіз програми.

Побудова системи занять з курсу «Теорія та методика формування математичних уявлень у дошкільників»

Визначення концепції викладання курсу. Робота викладача над курсом. Реалізація у змісті курсів загальнотеоретичних та дидактичних принципів. Взаємозв'язок навчальних та робочих програм. Розподіл тем за формами роботи з курсу.

Форми навчальних занять при викладанні курсу «Теорія та методика формування математичних уявлень у дітей дошкільного віку»

Форми організації роботи зі студентами при вивченні курсу. Лекційні форми роботи: види лекцій, методи роботи на лекції. Поєднання монологічного викладу з полілогом, діалогом, проблемні ситуації. Ділові переговори, демонстрації, практичні міні-завдання, дискусії.

Семинарські заняття, їх місце у викладанні методики, види роботи на семінарських заняттях.

Роль практичних занять, види та методика проведення.

Форми організації самостійної роботи студентів та методи контролю.

Контроль і оцінка знань та умінь студентів: поточний, підсумковий. Методика проведення заліків та екзаменів, як планових форм контролю.

Організація самостійної роботи студентів під час вивчення курсу «Теорія і методика формування елементарних математичних уявлень»

Класифікація самостійної роботи студентів. Організація самостійної роботи студентів:

а) самостійна робота в аудиторних та позааудиторних умовах;

б) взаємозв'язок аудиторної та самостійної роботи студентів.

Психологічні питання організації самостійної роботи студентів:

а) організація самостійної роботи студентів (психологічні передумови)

б) психологічні бар'єри у здійсненні самостійної роботи студентів

Керівництво самостійною роботою студентів. Рівні сформованості умінь самостійної роботи у студентів.

Логіко-математичний розвиток дітей дошкільного віку

Науково-теоретичні засади розвитку логічного мислення у дітей дошкільного віку.

Засвоєння дітьми логічних операцій у різних вікових групах. Засоби забезпечення логіко-математичного розвитку дітей дошкільного віку.

Логіко-математичний розвиток засобами дидактичної гри. Дитина народжується без мислення. Щоб мислити необхідно володіти чуттєвим і практичним досвідом, закріпленим пам'яттю. Мислення-процес опосередкованого й узагальненого пізнання людиною предметів і явищ, об'єктів дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях. Види мислення: наочно - дієве, образне, логічне.

Активізація пізнавальної діяльності дошкільників у процесі навчання елементів математики

Пізнавальна активність, як якість особистості, яка формується в діяльності та пов'язана з мобілізацією інтелектуальних, емоційно-вольових і фізичних сил дитини на досягнення конкретної мети навчання.

Структура і специфіка пізнавальної активності: головні засоби формування пізнавальної активності дітей у процесі навчання математики. Взаємозв'язок навчання і розвитку дитини з математики.

Класифікація методів навчання дітей математики за джерелом набуття знань (словесні, наочні, практичні)

Застосування ігрових методів при активізації пізнавальної діяльності.

Діагностика рівнів пізнавальної активності старших дошкільників.

Залежність рівнів пізнавальної активності від індивідуальних особливостей.

Особливості розвитку у дошкільників уявлень про величину предметів

Поняття про величину предметів. Особливості сприймання величини дітьми дошкільного віку. Завдання по ознайомленню дошкільників з величиною предметів. Методи і прийоми формування уявлень і понять про величину предметів в різних вікових групах. Особливості навчання дітей елементам виміральної діяльності.

Методика проведення занять з навчання дітей лічби, розв'язання арифметичних прикладів та задач

Методи та прийоми ознайомлення дітей дошкільного віку з числом та лічбою на заняттях з математики. Незалежність чисел від просторових та якісних ознак множин. Взаємозалежність чисел в натуральному ряду, лічба з участю різних аналізаторів.

Особливості навчання дошкільників розв'язанню арифметичних прикладів та задач. Роль прикладів та арифметичних задач в розумінні сутності арифметичних дій. Види арифметичних задач, які розв'язують дошкільники. Послідовні етапи та методичні прийоми в навчанні рішення арифметичних задач та прикладів.

7. Методика викладання дисциплін природознавчого циклу

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Курс «Методика викладання дисциплін природознавчого циклу» у ВНЗ

Природознавчі дисципліни як предмети, що забезпечують якісну підготовку працівників дошкільної освіти.

Методологічні основи методики ознайомлення з природою та екологічного виховання дошкільників. Діалектико-матеріалістична філософія як теоретичне підґрунтя предметів природознавчого циклу.

Зв'язок методики з іншими науками. Методи науково-педагогічних досліджень, що сприяють становленню та розвитку природничих дисциплін.

Становлення методики ознайомлення з природою в історії зарубіжної та вітчизняної педагогіки

Використання природи у вихованні дітей в історії західноєвропейської прогресивної педагогіки. Я.А.Коменський, Ж.Ж.Руссо, Й.Г.Песталоцці, Ф.Фребель, М.Монтессорі про роль природи у вихованні дітей. К.Д.Ушинський, про вплив природи на формування дитини.

Діячі освіти України про формування особистості дитини засобами природи. С.Ф.Русова, В.О.Сухомлинський про визначну роль природи у всебічному розвитку дитини.

Сучасні дослідження з питань формування компетентності дитини у сфері «Природа».

Використання інтерактивних методів у процесі викладання дисциплін природознавчого циклу

Створення і використання словесної плакатної наочності на інтерактивних лекціях з методики ознайомлення з природою. Структурно-логічні моделі як засіб вивчення природничих дисциплін студентами. Використання активних методів засвоєння знань у процесі викладання природничих дисциплін.

Методи і прийоми викладання природознавства

Класифікація методів, Словесні методи викладання природознавства: бесіда, розповідь; наочні методи: демонстрація натуральних об'єктів, дослідів, а також образотворчих наочних засобів; практичні методи - спостереження, самостійно проведені досліді, експерименти. Використання картографічного матеріалу у процесі викладання основ природознавства.

Організація пошуково-дослідної діяльності студентів: ведення календарів фенологічних спостережень, збір природного матеріалу, систематизація колекційного матеріалу.

Методичне забезпечення дисципліни.

Форми організації навчального процесу

Заняття-екскурсії як форма практичного заняття, їх організація і проведення. Екскурсії дослідницькі та ілюстративні.

Лекційні заняття: інформаційні, орієнтовні, пояснювальні, переконувальні, підсумкові.

Організація та проведення лабораторних та практичних занять з практикуму з природознавства.

Моделювання форм організації роботи: визначення теми, мети окремих форм роботи з методики природознавства; підбір методів викладання; моделювання фрагментів занять.

Самостійна та індивідуальна робота природознавчого змісту: визначення завдань, складання інструкційних карт.

Позааудиторна робота з природознавства

Значення і завдання позааудиторної роботи з природознавства. Форми позааудиторної самостійної роботи студентів. Зміст і методи позааудиторної роботи.

Організація навчальної практики з природознавства.

Визначення напрямів та завдань позааудиторної роботи та навчальної практики з природознавства. Екологічне виховання студентської молоді.

8. Методика викладання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Теоретичні основи методики навчання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу

Місце валеології у формуванні загального світогляду і культури людини. Предмет і завдання методики навчання предметів валеологічного спрямування. Історія становлення валеології як науки та навчальної дисципліни, етапи впровадження навчання в галузі здоров'я в систему дошкільної освіти і фактори, що забезпечують його ефективність. Підготовка вихователя

валеології. Специфічність методів та технологій навчання, спрямованих на формування свідомої мотивації до здорового способу життя і набуття навичок формування, зміцнення і збереження здоров'я. Зв'язок методики навчання предметів валеологічного спрямування з іншими навчальними предметами. Закон "Про дошкільну освіту" про виховання у дітей ставлення до здоров'я як до найвищої соціальної цінності. Нормативно-правова база, яка окреслює напрями діяльності і заходи щодо формування здорового способу життя і безпечної поведінки у дітей дошкільного віку.

Методологічні основи методики навчання основ здоров'я, валеології та безпеки життєдіяльності

Основні фактори формування і розвитку особистості. Біологічна обумовленість особистості. Соціальні фактори формування особистості. Функції виховання у формуванні особистості (організаційна, ціннісно-орієнтовна, профілактична, превентивна). Закономірності та рушійні сили розвитку особистості. Вікова періодизація розвитку особистості, її значення для формування змісту валеологічної освіти на різних етапах навчання. Випереджаючий характер освіти в галузі навчання здоров'я та її превентивність. Формування культури здоров'я особистості як навчально-виховний процес.

Методи педагогічного дослідження, їх використання в практиці роботи вихователя. Спостереження, експеримент, метод запитань (бесіда, інтерв'ю, анкетне опитування), тестування. Методи діагностики рівня здоров'я дітей. Основні засади моніторингу здоров'я дошкільників .

Методи навчання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу

Нова парадигма освіти в Україні, її гуманістичне спрямування. Основна мета дошкільної освіти – формування здорової, гармонійно розвиненої, творчої особистості громадянина і патріота. Нові вимоги до завдань дошкільної освіти – формування опорних знань, життєвих навичок і компетенцій, здатності до саморозвитку і самонавчання. Особистісно-орієнтовний підхід в організації навчального процесу. Педагогіка співпраці і розвиваюче навчання.

Методи навчання, їх класифікація. Традиційні методи навчання у валеології (словесні, наочні, практичні, контролю і самоконтролю, самостійної роботи). Нетрадиційні методи навчання. Поняття про методи активізації навчально-пізнавальної діяльності. Імітаційні методи активізації навчально-пізнавальної діяльності (інсценування, ділові ігри, аналіз конкретної ситуації, мозкова атака, круглий стіл). Значення активних методів навчання для формування позитивного ставлення учнів до проблем здоров'я і засвоєння відповідних навичок. Навчання здорового способу життя на засадах розвитку навичок. Тренінг як метод групового навчання спілкуватися і жити в суспільстві.

Позаурочна робота щодо навчання здоров'я. Зміст та організація домашніх завдань на різних етапах вивчення предметів. Форми та види позакласної роботи валеологічного спрямування: індивідуальна, групова і масова.

Види, форми й методи контролю та оцінки ефективності навчального процесу. Особливості оцінювання знань, навичок та вмінь при вивченні предметів валеологічного спрямування.

Здоров'язберігаючі технології в навчальному процесі. Використання їх при організації занять з валеології.

Умови ефективної реалізації валеологічної освіти

Концепція валеологічної основи педагогічних працівників. Галузевий стандарт вищої освіти для спеціальності “Валеологія”. Вимоги до особистості вчителя валеології. Кваліфікаційна характеристика вчителя валеології. Формування культури здоров'я вихователя та його готовності до здійснення валеологічної діяльності. Організація валеологічної служби в дошкільному навчальному закладі.

Зміст і структура освіти з основ здоров'я, валеології та безпеки життєдіяльності

Концептуальні засади формування змісту валеологічної освіти в Україні. Міжнародний досвід навчання здоров'я та безпеки життєдіяльності. Сфера “Я сам” Базового компонента дошкільної освіти. Зміст валеологічної освіти в дошкільних закладах. Вироблення навичок особистої гігієни. Статеве виховання дітей дошкільного віку. Формування гендерних стосунків між дівчатками та хлопчиками, навичок між особистого спілкування. Гра як основна форма занять у дошкільному навчальному закладі. Реалізація мети та завдань валеологічної освіти під час гри. Зміст освіти з питань валеологічного виховання в дошкільному навчальному закладі. Відповідність змісту, форм і методів організації занять віковим особливостям дітей дошкільного віку. Превентивний характер навчання.

- спеціальність 013 Початкова освіта

1. Педагогіка вищої школи ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Педагогіка вищої школи в структурі педагогічних наук

Педагогіка вищої школи в структурі педагогічної науки. Її предмет і завдання. Педагогіка, її місце в системі наук. Взаємозв'язки між групами наук. Структура педагогічної науки. Методологічне підґрунтя педагогіки вищої школи. Педагогічний процес у вищій школі. Теорія і практика освіти. Проблеми сучасного суспільства у сфері освіти.

Історія розвитку вищої школи України

Перші школи та університети. Зародження і розвиток вищої школи в Україні. Особливості розвитку вищих навчальних закладів України в ХХ - на початку ХХІ століття.

Особливості унітарної та бінарної систем вищої освіти. Особливості університетів та університетської освіти. Парадигми університетської освіти

Сучасна вища школа в освітній системі України

Система освіти України, її структура. Принципи діяльності освітніх закладів. Характеристика вищої освіти України початку третього тисячоліття.

Закон України «Про вищу освіту». Рівні, ступені та кваліфікації вищої освіти. Стандарти освітньої діяльності та вищої освіти. Управління у сфері вищої освіти. Забезпечення якості вищої освіти.

Вищі навчальні заклади. Основні завдання вищого навчального закладу. Типи вищих навчальних закладів. Національний вищий навчальний заклад. Дослідницький університет. Утворення, реорганізація та ліквідація вищого навчального закладу. Принципи діяльності, основні права та обов'язки вищого навчального закладу. Структура вищого навчального закладу.

Управління вищим навчальним закладом.

Психолого-педагогічні засади формування особистості студента як майбутнього фахівця з вищою освітою

Соціально-психологічні особливості студентського віку. Проблема розвитку інтелекту і креативності в період студентства. Діалектика взаємодії «творчий викладач-творчий студент».

Урахування акцентуацій характеру студента. Інші прояви індивідуально-психологічних особливостей. Урахування гендерних особливостей студентів.

Мотиви і мотивація професійної діяльності. Динаміка професійної мотивації та адаптації студентів до навчання у вищій школі.

Студент як головна постать навчально-виховного процесу. Проблема гармонізації міжособистісних стосунків у студентській групі.

Особистість викладача вищого навчального закладу

Структура професійної діяльності викладача. Професійні та особистісні якості викладача. Професійні деформації в педагогічній діяльності.

Поняття педагогічної культури, її складові.

Комунікативна культура як соціально-педагогічний феномен. Зміст та структура комунікативної культури педагога. Комунікативний мінімум педагога. Комунікативні педагогічні уміння.

Поняття лекторської майстерності, особливості наукового стилю мовлення. Мистецтво володіння студентською аудиторією. Педагогічна імпровізація як елемент лекторської майстерності.

Поняття професійного стресу. особливості його перебігу. Засоби саморегуляції поведінки в умовах професійно-педагогічного стресу. Симптом «професійного вигорання»: особливості виникнення і засоби подолання.

Теоретичні засади навчально-виховного процесу у вищій школі

Предмет і об'єкт дидактики вищої школи. Дидактичні системи та дидактичні технології у вищій школі. Сутність і методологічні засади навчання. Рушійні сили, логіка навчального процесу. Структура процесу оволодіння знаннями, уміннями й навичками, формування компетентності. Мотиви навчання. Види (типи) і стилі навчання. Інтенсифікація навчально-виховного процесу.

Закони, закономірності і принципи навчання. Зміст, планування та організація навчального процесу у вищій школі

Закони навчання, їх сутність. Загальні закономірності навчально-виховного процесу. Принципи навчання. Специфіка принципів навчання у вищій школі.

Проблема змісту освіти у вищій школі. Державні стандарти та їх функції.

Система планування й організація навчального процесу у ВНЗ. Структура навчального процесу у вищому навчальному закладі. Завдання освіти, виховання і розвитку особистості студента вищої школи. Показники якості навчання у вищій школі.

Науково-методичне забезпечення навчального процесу у вищому навчальному закладі.

Форми, методи і засоби навчання у вищій школі

Сутність поняття "форми організації навчання". Розвиток і становлення організаційних форм навчання.

Типологія і характеристика методів навчання. Дидактичні вимоги до вибору методів навчання.

Інноваційні технології та методи навчання. Поняття педагогічної інновації. Психолого-педагогічна сутність інтерактивних методів навчання. Групова робота студентів. Групові тренінги. «Мозкова атака». Метод синектики, метод вільних асоціацій. Дидактичні ігри та методика їх проведення. Мікрвикладання. Метод кейсів (вирішення практичних проблем). Метод «Коло ідей», «Акваріум», метод «Займи позицію». Розігрування ситуацій у ролях. Метод «Ток-шоу», метод «Ажурна пилка».

Лекція у вищій школі

Академічна лекція в системі професійної підготовки студентів. Технологія і техніка підготовки академічної лекції. Дидактичні і методичні вимоги до академічної лекції. Психолого-педагогічні вимоги до проведення лекції у вищій школі. Нетрадиційні форми лекції.

Технологія і техніка організації та проведення семінарів, практичних, лабораторних, індивідуальних занять, консультацій і колоквиумів

Дидактичні основи семінарських, практичних, лабораторних, індивідуальних та інших форм занять. Види семінарів, вимоги до їх організації та проведення. Особливості технології і техніки організації та проведення практичних, лабораторних, індивідуальних занять, консультацій і колоквиумів.

Психолого-педагогічні засади організації самостійної навчальної роботи студентів

Особливості навчальної роботи студентів і передумови її ефективності. Адаптація студентів до самостійної навчальної роботи.

Види самостійної роботи студентів. Уміння слухати і конспектувати лекції.

Книга в системі професійної підготовки. Метод «Портфоліо» в структурі самостійної роботи. Комп'ютерна підтримка самостійної роботи студентів.

Підготовка до лабораторних, практичних, семінарських занять. Підготовка до контрольних заходів.

Система аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів

Значення і роль аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів. Функції оцінювання навчальних досягнень студентів. Принципи, види і методи аналізу й оцінювання навчальних досягнень студентів.

Методика проведення контрольних дій у вищій школі. Оцінка і оцінювання у вищій школі, засоби діагностики.

Організація науково-дослідної роботи студентів

Значення науково-дослідної роботи для формування творчої особистості. Системність в організації науково-дослідної роботи студентів. Форми і види науково-дослідної роботи студентів (з урахуванням специфіки ВНЗ, факультету і спеціальності). Методи організації науково-дослідної роботи студентів.

Виховна робота зі студентами вищої школи

Завдання національного виховання сучасного студентства. Закономірності, принципи, зміст і структура виховного процесу. Основні напрями виховання студентської молоді. Превентивне виховання студентської молоді. Критерії вихованості особистості. Методика виховної роботи куратора в академічній групі.

Наукові засади управління вищим навчальним закладом

Структурно-функціональна модель вищого навчального закладу. Принципи управління вищим навчальним закладом. Структура управління вищим навчальним закладом. Студентське самоврядування та його роль в управлінні вищим навчальним закладом.

2. Методика викладання дидактики у вищій школі

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 1. Предмет і завдання методики викладання педагогіки. Історія розвитку педагогіки як науки і навчального предмету.

Педагогіка як навчальний предмет, її місце в системі наук. Структура педагогічної науки. Предмет методики викладання педагогіки. Завдання методики викладання педагогіки. Наука і навчальний предмет, їх взаємозв'язок і особливості. Основні етапи розвитку педагогіки як навчального предмету. Розвиток сучасної педагогіки як предмету викладання. Курси педагогіки за рубежом.

Тема 2. Зміст курсу педагогіки.

Науково-методичні засади побудови змісту курсу педагогіки. Загальна характеристика змісту курсу педагогіки. Удосконалення змісту педагогіки в ході здійснення реформи середньої загальноосвітньої школи.

Тема 3. Процес навчання педагогіки. Принципи навчання педагогіки.

Загальне і особливе в процесі навчання педагогіки. Умови засвоєння знань з педагогіки. Активізація учіння. Формування готовності до педагогічної самоосвіти. Шляхи формування професійних умінь і навичок. Роль спостережень та вправ в удосконаленні педагогічної майстерності вчителя. Визначення принципів навчання. Використання принципів дидактики у викладанні педагогіки. Характеристика принципів навчання педагогіки.

Тема 4. Форми і методи навчання педагогіки.

Розвиток форм навчання. Лекційна форма навчання. Практичні заняття, методика їх проведення. Семінарські заняття, їх види та вимоги до їх організації. Конференції і диспути, їх використання в процесі викладання педагогіки. Дистанційна форма організації навчання, можливості її

застосування в навчанні педагогіки. Значення і форми позааудиторної роботи з педагогіки. Індивідуальна позааудиторна робота. Особливості організації та проведення індивідуальних занять, консультацій, колоквиумів. Педагогічні гуртки, студії.

Тема 5. Викладач педагогіки.

Відомості загальної теорії педагогічної діяльності. Особливості особистості і діяльності викладача педагогіки. Робота предметної комісії педагогіки та психології.

Тема 6. Методичні аспекти вивчення теми «Дидактика як наукова галузь».

Поняття про дидактику. Історія розвитку дидактики. Освіта як багатоаспектне поняття. Основні тенденції сучасної освіти. Основні завдання дидактики.

Тема 7. Методичні аспекти вивчення теми «Процес навчання».

Суть процесу навчання. Процес навчання як система. Цілі процесу навчання. Стимулювання процесу навчання. Зміст навчального процесу. Організація навчально-пізнавальної діяльності учнів. Контроль і регулювання навчально-пізнавальної діяльності. Оцінка і самооцінка якості оволодіння виучуваним матеріалом. Навчання, розвиток і виховання.

Тема 8. Методичні аспекти вивчення теми «Закономірності й принципи навчання».

Історія проблеми визначення закономірностей навчання. Класифікація закономірностей навчання. Поняття про принцип, правило навчання. Характеристика принципів.

Тема 9. Методичні аспекти вивчення теми «Зміст освіти в загальноосвітній школі».

Поняття про зміст освіти. Фактори, що впливають на визначення змісту освіти. Основні компоненти змісту навчання. Навчальний предмет. Навчальний план. Навчальна програма. Підручники та навчальні посібники.

Тема 10. Методичні аспекти вивчення теми «Методи навчання».

Поняття про методи навчання, їх класифікація. Методи організації і самоорганізації навчально-пізнавальної діяльності. Засоби навчання, їх класифікація та методика використання. Методи стимулювання і мотивації учіння. Методи контролю і самоконтролю. Бінарні методи навчання. Вибір методів навчання.

Тема 11. Методичні аспекти вивчення теми «Форми організації навчання. Урок як основна форма навчання».

Поняття про форми навчання. Урок – «відрізок» навчального процесу. Типи і структура уроків. Підготовка до уроку. Самоаналіз уроку. Особливості проведення уроків у малокомплектній школі.

Тема 12. Методичні аспекти вивчення теми «Допоміжні форми організації навчання».

Організація та проведення самопідготовки в режимі ГПД. Методика проведення навчальних екскурсій. Домашня самостійна робота учнів. Альтернативні форми організації навчання.

Тема 13. Методичні аспекти вивчення теми «Діагностика навчання».

Компетентнісний підхід у вимірюванні результатів навчання. Види, форми й методи контролю та оцінки підготовленості учнів. Оцінка знань, вмінь, навичок.

Тема 14. Методичні аспекти вивчення теми «Контроль та корекція навчальної діяльності студентів».

Контроль як навчальна дія студентів. Контроль та корекція навчальної діяльності студентів. Методичні прийоми забезпечення ефективності поточного педагогічного контролю та самостійної роботи студентів. Оцінка результатів навчальної діяльності студентів.

3. Методика викладання теорії виховання у вищій школі

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 1. Методичні аспекти вивчення теми «Сутність процесу виховання. Процес виховання як система».

Виховання як процес цілеспрямованого формування особистості. Компоненти виховного процесу: мета, завдання, зміст, методи, форми, засоби. Структура виховного процесу. Особливості процесу виховання.

Тема 2. Методичні аспекти вивчення теми «Закономірності та принципи виховання».

Закономірності процесу виховання. Загальна характеристика принципів виховання та шляхів їх реалізації.

Тема 3. Методичні аспекти вивчення теми «Зміст виховання».

Ціннісний підхід у визначенні змісту виховання в сучасній школі. Реалізація основних напрямів національного виховання. Мета, завдання, зміст, шляхи реалізації розумового, морального, фізичного, трудового, естетичного виховання.

Тема 4. Методичні аспекти вивчення теми «Методи виховання, їх класифікація та характеристика».

Поняття про методи виховання. Класифікація методів виховання: методи формування свідомості особистості; методи організації діяльності; методи стимулювання поведінки і діяльності особистості; методи самовиховання. Методи самовиховання.

Тема 5. Методичні аспекти вивчення теми «Форми виховання. Формування колективу, його вплив на виховання особистості».

Поняття про форми виховання, їх класифікація. Виховні функції учнівського колективу. Педагогічне керівництво процесом формування колективу. Особливості саморозвитку особистості в колективі.

Тема 6. Методичні аспекти вивчення теми «Педагогічне спілкування».

Педагогічне спілкування, його функції. Структура, рівні, види спілкування. Стили спілкування: авторитарний, ліберальний, демократичний, змішаний. Психолого-педагогічні умови ефективності спілкування. Педагогічний такт.

Тема 7. Методичні аспекти вивчення теми «Робота класовода».

Функції класовода. Напрямки і форми роботи. Позакласна та позашкільна робота з учнями. Робота класовода з вивчення учнів. Робота класовода з організації та проведення позакласної виховної роботи.

Тема 8. Методичні аспекти вивчення теми «Місце і роль сім'ї у вихованні».

Сім'я як соціально-педагогічне середовище. Форми і методи роботи вчителя з батьками учнів. Залучення батьків до виховної роботи. Чинники ефективності взаємодії вчителя з батьками учнів.

Тема 9. Методичні аспекти вивчення теми «Виховна робота з педагогічно занедбаними дітьми».

Соціально-педагогічні причини появи важковиховуваних дітей. Принципи, шляхи і засоби перевиховання. Напрямки та етапи виховання педагогічно занедбаних дітей.

4. Актуальні проблеми педагогіки

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Реформування вищої освіти та підходів до управління нею

Реформування вищої освіти відповідно до умов Болонського процесу. Компетентність сучасного спеціаліста як індикатор якості освітньої системи. Стандартизація змісту вищої освіти. Національна Доктрина розвитку освіти. Концептуальні засади розвитку вищої (педагогічної) освіти України та її інтеграції в європейський освітній простір. Основні завдання розвитку педагогічної освіти. Система педагогічної освіти. Зміст педагогічної освіти. Організація навчального процесу. Післядипломна освіта. Шляхи підвищення ефективності управління системою освіти України.

Особливості розвитку вищої освіти на початку XXI століття

Інтернаціоналізація вищої освіти в умовах глобалізації. Інтернаціоналізація вищої освіти. Інформатизація вищої освіти. Нормативно-правове забезпечення європейської вищої освіти. Завдання вищої освіти на початку XXI століття.

Наступність у роботі дошкільного навчального закладу та початкової школи як педагогічна проблема

Принципи наступності та послідовності дошкільної та початкової освіти. Готовність дитини до школи як проблема сучасної педагогіки. Адаптація до шкільного навчання

Особливості спілкування з важковиховуваними дітьми молодшого шкільного віку

Особливості формування особистості важковиховуваної дитини. Засоби професійно-педагогічного спілкування для корекції відхилень у поведінці важковиховуваних. Вплив особистісних властивостей вчителя на спілкування з важковиховуваними

Інклюзивна освіта в початковій школі

Суть і значення інклюзивної освіти. Особливості впровадження інклюзивної освіти в навчально-виховний процес початкової школи.

5. Технології вивчення освітніх галузей в початковій школі

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Загальні засади педагогічних технологій

Сутність педагогічних технологій. Історія становлення педагогічних технологій. Класифікація педагогічних технологій. Технологія традиційного навчання. Педагогічна інновація. Етапи інноваційного процесу в освіті. Особливості традиційної та інноваційної педагогіки: порівняльний аналіз.

Технології, основані на активізації та інтенсифікації діяльності учнів

Ігрові педагогічні технології в початковій школі

Поняття «гра» та «ігрові технології». Характеристика найбільш поширених видів ігор (дидактичні, розвивальні, рольові, ділові). Організація та проведення гри у початковій школі.

Технологія проблемного навчання молодших школярів

Сутність проблемного навчання. Елементи проблемного навчання. Дидактичні методи організації проблемного навчання на уроках у початковій школі. Урок у технології проблемного навчання в початковій школі.

Технологія формування критичного мислення у молодших школярів

Суть понять «мислення», «критичне мислення». Фази та способи формування критичного мислення у молодших школярів. Структура уроку, спрямованого на розвиток критичного мислення.

Кейс-технологія на уроках у початковій школі

Історія виникнення. Зв'язок з іншими педагогічними технологіями. Сутність понять «кейс», «кейс-технологія». Ознаки, види та типи кейсів. Методи кейс-технології. Алгоритм роботи над кейсом з учнями початкових класів.

Технологія розвитку творчої особистості у початковій школі

Основні положення технології розвитку творчої особистості. Методи розвитку творчої особистості молодшого школяра. Типи творчих задач у початковій школі.

Технології, основані на гуманізації та демократизації відносин

Технологія проектного навчання в початковій школі

Історія виникнення. Сутність проектної технології. Мета, завдання та вимоги до проектної технології. Типи проектів. Алгоритм роботи над проектом.

Технологія колективного творчого виховання

А.Макаренко про колективістське виховання. Сутність технології колективного творчого виховання І.Іванова. Колективна творча справа, етапи організації та проведення.

Технологія «Створення ситуації успіху»

Поняття «успіх», «ситуація успіху». Групи учнів у контексті реалізації технології «Створення ситуації успіху». Типи дитячої радості. Алгоритм створення ситуації успіху.

Гуманно-особистісна технологія Ш.О.Амонашвілі

Гуманна педагогіка як основа класичної педагогіки. Теоретичні положення гуманно-особистісної технології. Вплив особистих якостей учителя в системі навчання дітей молодшого шкільного віку.

Технології, основані на ефективності організації та управління діяльністю учнів

Технологія інтерактивного навчання учнів молодшого шкільного віку

Сутність технології інтерактивного навчання. Форми організації інтерактивного навчання. Структура уроку в початковій школі із застосуванням інтерактивних технологій.

Інформаційно-комунікаційні технології в початковій школі

Історія виникнення та суть інформаційно-комунікаційних технологій. Засоби та методи інформаційно-комунікаційних у початковій школі. Використання інформаційно-комунікаційних у початковій школі.

Технологія перспективно-випереджувального навчання

С.М.Лисенкової

Випередження як геніальне педагогічне відкриття. Коментоване управління та опорні схеми. Оцінювання учнівських досягнень молодших школярів. Особливості «золотої програми» та робота над перспективним матеріалом за Лисенковою.

Технологія індивідуалізованого навчання в початковій школі

Загальна характеристика технології індивідуалізованого навчання. Концепції індивідуалізованого навчання

Технологія диференційованого навчання молодших школярів

Внутрішня і зовнішня диференціація навчання. Внутрішньокласна диференціація за М.П.Гузиком. Рівнева диференціація на основі обов'язкових результатів за В.В.Фірсовим. Диференційоване навчання мол. школярів за С.П.Логачевською. Форми диференціації у початковій школі

Авторські навчальні програми початкової школи

Сутність поняття «авторські навчальні програми». Особливості авторської програми «Інтелект України» (І.В.Гавриш). Авторська програма «Росток» (Т.О.Пушкарьова). Програма «Всебічного розвитку дитини «Крок за кроком»» (Всеукраїнський фонд «Крок за кроком»).

Педагогічний майстер-клас

Майстер-клас як локальна педагогічна технологія. Особливості та вимоги до організації та проведення майстер-класу. Алгоритм проведення майстер-класу. Методичні прийоми майстер-класу.

Інноваційна діяльність педагога

Сутність інноваційної педагогічної діяльності. Готовність педагога до інноваційної діяльності. Професійна індивідуальність учителя і педагогічні технології. Умови ефективного використання інноваційних технологій у навчально-виховному процесі початкової школи

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

- спеціальність 012 Дошкільна освіта

1. Педагогіка вищої школи

1. Педагогіка вищої школи – це:
 - а) частина філософії
 - б) комплекс теоретичних і прикладних наук про процеси виховання, навчання, освіти
 - в) наука про закономірності навчання і виховання студентів, а також їх наукову і професійну підготовку як спеціалістів
 - г) наука про управління у сфері вищої освіти
2. Галузь педагогіки, яка вивчає особливості здійснення навчально-виховної діяльності у середовищі в'язнів (порушення волі) – це:
 - а) віктимологія
 - б) превентивна педагогіка
 - в) агогіка
 - г) пенітенціарна педагогіка
3. Останньою у структурі системи освіти України є:
 - а) самоосвіта
 - б) вища освіта
 - в) післядипломна освіта
 - г) докторантура
4. Освітньо-професійний ступінь, що здобувається на початковому рівні вищої освіти і присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньої-професійної програми, обсяг якої становить 90-120 кредитів ЄКТС це:
 - а) молодший бакалавр
 - б) бакалавр
 - в) магістр
 - г) доктор філософії
 - д) доктор наук
5. Переконаність у безмежних можливостях людини та її здатності до удосконалення, вимога свободи і захисту гідності особистості, ідея про право людини на щастя і про те, що задоволення її потреб та інтересів має бути метою суспільства це:
 - а) демократизм
 - б) гуманізм
 - в) індивідуальний підхід
 - г) диференційований підхід
6. Культура усної та писемної форм літературної мови, володіння іноземними мовами, сучасними інформаційними технологіями, ефективними методами і прийомами міжособистісного спілкування це:
 - а) комунікативна компетентність
 - б) педагогічна компетентність
 - в) професійна компетентність
 - г) дидактична компетентність
7. Психологічне відчуття утруднень у розв'язанні поставлених завдань це:
 - а) проблемна ситуація
 - б) невпевненість у собі
 - в) рушійна сила
 - г) спонукальний мотив
8. Тип навчання, яке характеризується такими особливостями: викладач повідомляє студентам певну сукупність знань у готовому вигляді без пояснення; студенти засвоюють знання без усвідомлення й розуміння і майже дослівно відтворюють завчене; від студентів не вимагається застосування знань на практиці це:
 - а) догматичне навчання
 - б) пояснювально-ілюстративне навчання
 - в) проблемне навчання
 - г) модульно-розвивальне навчання
9. Обмежена в часі та просторі взаємозумовлена діяльність педагога й учня, викладача й студента це:
 - а) навчальний процес
 - б) форма організації навчання
 - в) спосіб організації навчання
 - г) співпраця
10. Основна форма організації та метод навчання у вищій школі – це:
 - а) семінарське заняття
 - б) практичне заняття
 - в) лекція
 - г) самостійна робота студентів
11. Про яку суперечність сучасного світу йде у Євангелії: "У багатій мудрості є багато смутку. Хто примножує знання, примножує скорботу"?
 - а) між радістю і скорботою
 - б) між значним обсягом знань, якими володіє людина, і рівнем її моральної, фізичної, естетичної, трудової і розумової вихованості
 - в) між мудрістю людей та горем, яке вони несуть
 - г) між знанням і невіглаством
12. Наука, що вивчає проблеми попередження відхилень у поведінці неповнолітніх – це:
 - а) герогогіка
 - б) віктимологія
 - в) агогіка
 - г) вікова педагогіка

13. Ступінь бакалавра відповідає освітньому рівню вищої освіти:

а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень

14. Освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС це:

а) молодший бакалавр б) бакалавр в) магістр г) доктор філософії д) доктор наук

15. «Студент» у перекладі з латинської означає:

а) той, хто прямує до мети б) той, хто важко працює
в) той, хто сумлінно працює г) той, хто навчається

16. Досконале, творче виконання педагогами своїх професійних функцій на рівні мистецтва, в результаті чого створюються оптимальні соціально-психологічні умови для становлення особистості вихованця, забезпечення його інтелектуального та морально-духовного розвитку це

а) професійна компетентність б) педагогічна майстерність
в) педагогічна компетентність г) дидактична компетентність

17. Оптимально ефективний шлях мисленнєвої діяльності людини (студента) від наявного рівня знань, умінь, навичок та інтелектуального розвитку до очікуваного, прогнозованого це:

а) логіка навчального процесу б) процес пізнання в) розвиток особистості г) навчання

18. Тип навчання, яке характеризується такими особливостями: викладач повідомляє студентам певну суму знань, пояснює сутність явищ, процесів, законів, правил та ін. з використанням ілюстративного матеріалу; студенти мають свідомо засвоїти пропоновану частку знань і відтворити її на рівні глибокого розуміння, застосувати знання на практиці в різноманітних видах це:

а) догматичне навчання б) пояснювально-ілюстративне навчання
в) проблемне навчання г) модульно-розвивальне навчання

19. Форма навчання, при якій вчитель навчає групу дітей, які перебувають на різних щаблях вікового й інтелектуального розвитку це:

а) індивідуальна форма навчання б) класно-урочна форма навчання
в) групова форма навчання г) дальтон-план

20. Типовим недоліком лекції є:

а) у процесі читання лекції можна врахувати специфіку професійної підготовки студентів, їхні інтереси
б) великі потоки слухачів (понад 50) позбавляють викладача можливості ефективно управляти розумовою діяльністю студентів
в) лекція слугує своєрідним дороговказом для студентів, компасом у неосяжному морі наукової інформації
г) незамінна, коли бракує доступу до наукової інформації

21. Розумові здібності людини: здатність орієнтуватися в навколишньому середовищі, адекватно його відображати й перетворювати, мислити, навчатися, пізнавати світ і засвоювати соціальний досвід; спроможність розв'язувати завдання, приймати рішення, розумно діяти, передбачати це:

а) знання б) знання й уміння в) навички та уміння г) інтелект

22. Наука, що вивчає проблеми людей похилого віку – це:

а) агогіка б) андрагогіка в) герогогіка г) тифлопедагогіка

23. Ступінь магістра відповідає освітньому рівню вищої освіти:

а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень

24. Освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми обсягом 90-120 або 120 кредитів ЄКТС це:

а) молодший бакалавр б) бакалавр в) магістр г) доктор філософії д) доктор наук

25. Характерна риса студентства як соціальної групи:

а) пошук сенсу життя б) соціальний престиж в) робота в аудиторіях г) громадська активність

26. Знання глобальних процесів розвитку цивілізації та функціонування сучасного суспільства, а також основ соціології, економіки, менеджменту і права:

а) професійна компетентність б) комунікативна компетентність
в) дослідницька компетентність г) соціально-економічна компетентність

27. Початковим етапом логіки навчального процесу є:

а) оволодіння знаннями б) формування умінь і навичок
в) розуміння й усвідомлення пізнавальних завдань г) абстрагування

28. Об'єктивні труднощі адаптації студентів до навчання у ВНЗ, які викликані тим, що студенти зустрічаються з новими формами і методами навчальної діяльності, особливостями організації самостійної роботи, контролю за нею з боку викладачів це:

а) соціальні труднощі б) навчальні труднощі в) психологічні труднощі г) суб'єктивні труднощі

29. Форма організації навчання, яка полягала в тому, що одному вчителю доручали навчання 250—300 учнів різного віку. Але одноосібно учитель не міг цього зробити. Тому учнів розподіляли на групи з 25—30 осіб. До кожної групи прикріплювали старшого учня (монітора); учитель спочатку навчав елементів грамоти старших учнів, а вони у своїх групах передавали здобуті знання своїм товаришам. Крім того, монітори відповідали за порядок і дисципліну – це:

а) Дальтон-план б) класно-урочна форма навчання
в) Белл-ланкастерська форма навчання г) бригадно-лабораторна форма навчання

30. Лекція, завдання якої полягає в тому, щоб розкрити структуру курсу, особливості його вивчення, місце нової навчальної дисципліни у системі професійної підготовки студентів, її актуальність і важливість у їх майбутній професійній діяльності це:

а) вступна лекція б) тематична лекція в) підсумкова лекція г) лекція-пояснення

31. Об'єктом педагогіки вищої школи є:

а) педагогічна система вищої школи
б) система вищої освіти і педагогічні процеси в ній
в) система народної освіти і педагогічні процеси в системі вищої школи
г) теоретичні основи навчального процесу у вищій школі

32. Йоган Гутенберг у XV ст в Німеччині започаткував:

а) літописання б) університетську освіту в) книгодрукування г) вищу освіту

33. Сукупність навчально-виховних і культурно-освітніх закладів, наукових, науково-методичних і методичних установ, науково-виробничих підприємств, державних і місцевих органів управління освітою та самоврядування в галузі освіти, які згідно з Конституцією та іншими законами України здійснюють освіту і виховання громадян – це:

а) система освіти б) освіта в) зміст освіти г) структура освіти

34. Освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра це:

а) молодший бакалавр б) бакалавр в) магістр г) доктор філософії д) доктор наук

35. Соціально значуща група людей, які об'єднані спільною метою, узгоджено діють у напрямі досягнення поставленої мети і мають органи самоврядування – це:

а) колектив
б) об'єднання за професійною ознакою
в) первинний колектив
г) об'єднання за інтересами

36. Сукупність раціональних засобів, умінь та особливостей поведінки педагога, спрямованих на ефективну реалізацію обраних ним методів і прийомів навчально-виховної роботи з окремим індивідом чи колективом відповідно до поставленої мети навчання та виховання з урахуванням конкретних об'єктивних і суб'єктивних умов це:

- а) педагогічна техніка
 б) педагогічна майстерність
 в) психолого-педагогічні уміння
 г) педагогічні уміння
37. Прагнення особистості через учіння утвердити свій соціальний статус у суспільстві та в конкретному соціальному колективі це:
 а) пізнавальні мотиви
 б) соціальні мотиви
 в) спонукальні мотиви
 г) професійно-ціннісні уміння
38. Принцип, який вимагає, щоб зміст освіти вищої школи відповідав досягненням науки у відповідній галузі знань це:
 а) принцип систематичності та послідовності навчання б) принцип свідомості навчання
 в) принцип наступності та гнучкості навчання г) принцип науковості навчання
39. Форма навчання, згідно якої зміст навчального матеріалу з кожної дисципліни поділявся на частини (блоки), кожен учень отримував індивідуальне завдання у формі плану й самостійно його виконував. Потім звітувався, набираючи відповідну кількість балів, а потім отримував наступне завдання. Учитель тут відігравав роль організатора-консультанта. Учні з класу до класу переводили не після закінчення навчального року, а залежно від рівня оволодіння програмним матеріалом, тобто 3—4 рази на рік – це:
 а) Дальтон-план б) бригадно-лабораторна форма навчання
 в) Белл-ланкастерська форма навчання г) індивідуальна форма навчання
40. Першим кроком у процесі підготовки до академічної лекції є:
 а) вивчення програми з конкретної дисципліни
 б) ознайомлення з навчальним планом спеціальності
 в) ознайомлення з підручниками й навчальними посібниками навчальної дисципліни
 г) ознайомлення з освітньо-професійною програмою підготовки фахівця
41. Яку функцію виконує педагогіка вищої школи при розробці нових технологій та втілення результатів дослідження?
 а) проєктивно-конструктивну б) прогностичну в) аналітичну г) теоретичну
42. Починаючи з XV ст., освіченість Заходу проникає в Україну і набирає сили в:
 а) братських школах б) Києво-Могилянській академії
 в) Острозькій академії г) церковно-приходських школах
43. Рівень вищої освіти, що відповідає п'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою загальнокультурної та професійно орієнтованої підготовки, спеціальних умінь і знань, а також певного досвіду їх практичного застосування з метою виконання типових завдань, що передбачені для первинних посад у відповідній галузі професійної діяльності це:
 а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень
44. Базові положення, які лежать в основі функціонування закладів системи освіти України – це:
 а) закони освіти б) принципи освіти в) закономірності освіти г) організаційні положення
45. Функція колективу, спрямована на об'єднання членів колективу з метою виконання певних соціально-педагогічних завдань це:
 а) виховна функція б) стимулювальна функція в) організаторська функція г) діагностична функція
46. Стиль педагогічного спілкування, який передбачає захопленість спільною справою - педагог виконує роль наставника, старшого товариша, учасника спільної навчальної діяльності це:
 а) спілкування на основі високих професійних настанов педагога б) спілкування-дистанція
 в) спілкування на основі дружнього ставлення г) спілкування-загравання

47. Мотиви, які пов'язані з впливом на свідомість тих, хто навчається, певних чинників — вимог батьків, порад, прикладів викладачів, членів первинного колективу це:
- а) пізнавальні мотиви б) спонукальні мотиви в) меркантильні мотиви г) соціальні мотиви
48. Принцип, який впливає з того, що пізнання навколишнього світу можливе лише у певній системі, і кожна наука становить систему знань, об'єднаних внутрішніми зв'язками це:
- а) принцип систематичності та послідовності навчання б) принцип свідомості навчання
в) принцип науковості навчання г) принцип ґрунтовності навчання
49. Словесні, наочні та практичні методи належать до групи методів навчання:
- а) за джерелами знань б) за характером логіки пізнання
в) за рівнем самостійної пізнавальної діяльності г) за ступенем поєднаності методів
50. Структура академічної лекції включає:
- а) вступна частина, основна частина, висновок
б) план — основні питання лекції; виклад основних положень; підведення підсумків — загальний висновок
в) план — основні питання лекції; вступна частина — зв'язок з минулою лекцією, введення в тему; виклад основних положень з акцентованими висновками за кожним окремо; підведення підсумків — загальний висновок
г) список рекомендованої літератури; вступна частина — зв'язок з минулою лекцією, введення в тему; виклад основних положень з акцентованими висновками за кожним окремо; підведення підсумків — загальний висновок
51. Метою педагогіки вищої школи є:
- а) дослідження закономірностей розвитку, виховання і навчання учнів
б) дослідження закономірностей розвитку, виховання і навчання студентів і розробка на цій основі шляхів удосконалення процесу підготовки кваліфікованого спеціаліста
в) спрямованість на формування компетентного викладача, який володіє методологією педагогічної науки
г) дослідження особливостей навчання та виховання людей похилого віку
52. В Острозькій академії навчали учнів предметів - граматики, риторика, діалектика – які входили до: а) "квадривіуму" б) "кварцивіуму" в) "тривіуму" г) "терцивіуму"
53. Рівень вищої освіти, що відповідає шостому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю це:
- а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень
54. Основні принципи освіти визначено:
- а) Законом України «Про вищу освіту» б) Законом України «Про освіту»
в) Конституцією України г) Законом України «Про загальну середню освіту»
55. Функція колективу, спрямована на формування морально-ціннісних стимулів діяльності особистості у всіх сферах; регулювання поведінки членів колективу, вплив на формування позитивних якостей особистості — волі, гуманності, працьовитості, совісності, чесності, справедливості, цілеспрямованості, гідності – це:
- а) виховна функція
б) організаторська функція
в) пізнавальна функція
г) стимулювальна функція
56. Навчальне заняття, яке проводиться з окремими студентами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття потенційних творчих здібностей; організовується за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану студента це:
- а) консультація б) колоквиум в) індивідуальне навчальне завдання г) групове навчання

57. Мотиви, які відображають прагнення студентів отримати ґрунтовну професійну підготовку для ефективної діяльності в різних сферах життя це:
- а) спонукальні мотиви б) пізнавальні мотиви в) меркантильні мотиви г) професійно-ціннісні мотиви
58. Головне, до чого треба прагнути при конспектуванні лекції це:
- а) записувати дослівно все, що говорить лектор
 б) записувати в логічній послідовності суттєві думки, положення, викладені в лекції, які є результатом аналізу і синтезу власного мислення
 в) записувати лише те, що диктує викладач, на що звертає особливу увагу
 г) уважно слухати та запам'ятовувати інформацію
59. Аналітичний, синтетичний, індуктивний, дедуктивний методи навчання належать до групи методів:
- а) за джерелами знань
 б) за характером логіки пізнання
 в) за рівнем самостійної пізнавальної діяльності
 г) за способом репродуктивної діяльності того, хто навчається
60. Вид навчальних занять практичного характеру, спрямованих на поглиблене опрацювання теоретичного матеріалу це:
- а) семінарське заняття б) практичне заняття в) лабораторне заняття г) консультація
61. Яку функцію виконує педагогіка вищої школи при теоретичному вивченні, описі, аналізі педагогічних явищ і процесів причинно-наслідкових зв'язків?
- а) прогностичну б) аналітичну в) проєктивно-конструктивну г) теоретичну
62. Львівський університет було відкрито у:
- а) 1576 році б) 1585 р. в) 1661 році г) 1820 році
63. Рівень вищої освіти, що відповідає сьомому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності це:
- а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень
64. Основний організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ вищого навчального закладу, що об'єднує відповідні кафедри й лабораторії це:
- а) інститут б) навчально-дослідний сектор в) факультет г) навчально-науковий інститут
65. У своєму розвитку первинний студентський колектив проходить в основному:
- а) дві стадії б) три стадії в) чотири стадії г) чітко не визначено
66. Дидактика – це:
- а) галузь педагогіки, яка вивчає питання організації виховного процесу
 б) галузь педагогіки, в якій розглядається теорія управління навчально-виховним процесом
 в) самостійна наука, що вивчає питання освіти і навчання у вищій школі
 г) галузь педагогіки, в якій розглядається теорія освіти й навчання
67. Вид навчальної роботи, що передбачає з'ясування рівня засвоєння студентами знань, оволодіння вміннями й навичками з окремої теми чи розділу; викладач запрошує в позанавчальний час групу студентів і в процесі співбесіди з'ясовує рівень засвоєння матеріалу це:
- а) консультація б) колоквіум в) індивідуальне заняття г) тьюторство
68. Принцип оцінювання навчальних досягнень, який передбачає врахування загальнодержавних стандартів змісту освіти відповідно до кваліфікаційних характеристик спеціальностей це:
- а) принцип тематичності б) принцип об'єктивності
 в) принцип систематичності г) принцип єдності вимог

в) лабораторне заняття

г) просемінар

81. Педагогіка найтісніше пов'язана з науками, які становлять її засадницькі основи:

а) анатомія, фізіологія людини та психологія б) філософія та природничі науки

в) історія, філософія, медицина

г) анатомія, фізіологія людини, історія, філософія

82. У 1875 році було засновано:

а) Харківський університет

б) Київський університет

в) Чернівецький університет

г) Ужгородський університет

83. Рівень вищої освіти, що відповідає дев'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає набуття компетентностей з розроблення і впровадження методології та методики дослідницької роботи, створення нових системоутворюючих знань та/або прогресивних технологій, розв'язання важливої наукової або прикладної проблеми, яка має загальнонаціональне або світове значення це:

а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень

84. Базовий структурний підрозділ вищого навчального закладу, що проводить навчально-виховну та методичну діяльність з однієї або кількох споріднених спеціальностей, спеціалізацій чи навчальних дисциплін і здійснює наукову, науково-дослідну та науково-технічну діяльність за певним напрямом – це:

а) факультет

б) кафедра

в) циклова комісія

г) інститут

85. Педагогічна майстерність – це:

а) комплекс якостей особистості, що забезпечує високий рівень самоорганізації професійної діяльності педагога

б) інтелектуальні уміння, необхідні для мисленого моделювання наукового пошуку

в) поєднання науки та мистецтва

г) вміння комунікувати у процесі навчання

86. Навчальна діяльність студента, яка планується, виконується за завданням, під методичним керівництвом і контролем викладача, але без його прямої участі це:

а) індивідуальне заняття

б) самостійна робота студентів

в) колоквиум

г) виконання контрольної роботи

87. Принцип навчання, який передбачає, що навчання лише тоді є успішним, коли особистість відчуває корисність і потрібність засвоєваних знань це:

а) принцип наочності

б) принцип свідомості

в) принцип зв'язку навчання з практичною діяльністю, реаліями життя

г) принцип ґрунтовності

88. Основний нормативний документ (стандарт) вищого навчального закладу, що складається на підставі освітньо-професійної програми і структурно-логічної схеми підготовки фахівців та визначає організацію їх навчальної діяльності це:

а) державний стандарт вищої освіти

б) навчальний план

в) навчальна програма

г) освітньо-наукова програма

89. Метод, який передбачає, що використовуючи різноманітні джерела та засоби, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, розкриваючи систему доведень, порівнюючи погляди, різноманітні підходи, показує способи розв'язання поставленого завдання це:

а) пояснювально-демонстраційний метод

б) репродуктивний метод

в) частково-пошуковий метод

г) метод проблемного викладання

90. Першим етапом структури практичного заняття є:
- постановка викладачем загальної проблеми та її обговорення за участю студентів
 - розв'язування завдань з їх обговоренням
 - проведення попереднього контролю знань, умінь і навичок студентів
 - проведення підготовчих вправ
91. Джерельною базою загальної педагогіки як науки є:
- дослідження в галузі анатомії, фізіології
 - погляди філософів Стародавнього світу
 - народна педагогіка, дослідження в галузі анатомії, фізіології, психологія
 - народна педагогіка, наукова педагогіка, досвід педагогів-новаторів
92. Засновником Києво-Могилянської академії був:
- Петро Могила
 - Костянтин Острозький
 - Кирило Розумовський
 - Іван Мазепа
93. Другим рівнем у структурі методології педагогіки є:
- технологічний
 - конкретно-науковий
 - загально-науковий
 - філософський
94. Яка із перерахованих посад не належить до посад науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу:
- асистент
 - доцент
 - науковий співробітник
 - ст. викладач
95. Фундамент професійного зростання викладача як спеціаліста – це:
- педагогічний такт
 - самоосвіта
 - організаторські здібності
 - базові теоретичні знання
96. Складний і багатогранний процес взаємодії педагога і того, хто навчається це:
- спілкування
 - учіння
 - навчання
 - бесіда
97. Об'єктивні труднощі адаптації студентів до навчання у ВНЗ, які викликані зміною місця мешкання, новими умовами життя, особливостями спілкування зі значним колом нових людей (викладачами, колегами, обслуговуючим персоналом) це:
- соціальні труднощі
 - навчальні труднощі
 - психологічні труднощі
 - суб'єктивні труднощі
98. Державний документ, в якому визначено зміст освіти з окремої навчальної дисципліни з виділенням розділів, тем, кількості годин на їх опрацювання це:
- стандарт вищого навчального закладу
 - навчальний план
 - навчальна програма
 - навчальний підручник
99. Метод, який полягає в організації активного пошуку розв'язання поставлених або самостійно сформульованих пізнавальних завдань, над якими студенти працюють самостійно під керівництвом педагога або на основі евристичних програм та вказівок це:
- репродуктивний метод
 - частково-пошуковий або евристичний
 - дослідницький метод
 - проблемний метод
100. Останнім етапом у структурі лабораторного заняття є:
- проведення поточного контролю підготовленості студентів до виконання конкретної лабораторної роботи
 - підготовка індивідуального звіту про виконану роботу і захист його перед викладачем, оцінювання

- в) виконання контрольних завдань теми лабораторного заняття
- г) інструктаж

2. Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ

1. Формою навчального заняття, під час якої науково-педагогічний працівник організовує для студентів аналіз окремих теоретичних положень дошкільної педагогіки та формує навички і вміння їх практичного застосування, через індивідуальне виконання відповідно сформульованих завдань, є:

- а) Практичне заняття
- б) Індивідуальне заняття
- в) Самостійна робота
- г) Лекційне заняття

2. Які навчальні заняття забезпечують відпрацювання навичок та вмінь прийняття практичних рішень у реальних умовах професійної діяльності вихователя:

- а) Лекційні заняття з дошкільної педагогіки
- б) Практичні заняття з дошкільної педагогіки
- в) Семінарські заняття з дошкільної педагогіки
- г) Лабораторні заняття з дошкільної педагогіки

3. Форма навчального заняття, на якому студенти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводять експерименти чи досліди з метою практичної перевірки й підтвердження окремих теоретичних положень дошкільної педагогіки, набувають практичних навичок роботи з дітьми, оволодівають методикою експериментальних досліджень у галузі дошкільної педагогіки, називаються:

- а) Лекційні заняття з дошкільної педагогіки
- б) Практичні заняття з дошкільної педагогіки
- в) Семінарські заняття з дошкільної педагогіки
- г) Лабораторні заняття з дошкільної педагогіки

4. Вид навчальних занять практичного характеру, спрямованих на поглиблення, розширення, деталізацію і закріплення теоретичного матеріалу з дошкільної педагогіки є:

- а) Лекційним заняттям з дошкільної педагогіки
- б) Практичним заняттям з дошкільної педагогіки
- в) Семінарським заняттям з дошкільної педагогіки
- г) Лабораторним заняттям з дошкільної педагогіки

5. Заняття, яке організують за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану студента і проводять з окремими студентами з метою підвищити рівень їх підготовки та розкрити потенційні творчі здібності називається:

- а) Практичне заняття
- б) Самостійна робота
- в) Лекційне заняття
- г) Індивідуальне заняття

6. Первинною складовою системи освіти України є:

- а) Планування сім'ї
- б) Дошкільна освіта
- в) Освітні програми
- г) Закон України «Про освіту»

7. Забезпечення доступності та безоплатності дошкільної освіти в державних та комунальних дошкільних навчальних закладах у межах державних вимог до змісту, рівня й обсягу дошкільної освіти є напрямом:

- а) Державної політики України
- б) Національної доктрини «Україна XXI століття»
- в) Роботи ДНЗ
- г) Методичної роботи в ДНЗ

8. Сприяння збереженню та розвитку мережі дошкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності відбувається на рівні:

- а) Держави
- б) Громадських організацій
- в) Конкретного ДНЗ
- г) Батьківського комітету

9. На принципі доступності для кожного громадянина освітніх послуг, що надаються системою дошкільної освіти базується формування:

- а) Закону України «Про освіту»
- б) Мережі дошкільних навчальних закладів
- в) Суспільної свідомості
- г) Особистості дитини

10. Якісна дошкільна освіта є гарантом:

- а) Готовності дитини продовжувати освіту
- б) Вступу до ВНЗ
- в) Отримання посвідчення про дошкільну освіту
- г) Успіху ДНЗ

11. Яка організаційна форма навчання передбачає наявність творчого взаємозв'язку між вузом і підприємством:

- а) Екскурсія на підприємство
- в) Педагогічна практика
- б) День відкритих дверей у ВНЗ
- г) Державні іспити

12. Індивідуалізований процес передання і засвоєння знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчання у спеціалізованому середовищі, яке створене на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій називається:

- а) Заочне навчання
- б) Самостійне навчання
- в) Індивідуальне навчання
- г) Дистанційне навчання

13. Вступна, інформаційна, оглядова, настановна, підсумкова лекція з дошкільної педагогіки – це є:

- а) Види педагогічної практики
- б) Види консультацій
- в) Види лекцій
- г) Види студентських наукових статей

14. Проблемну лекцію, лекцію-візуалізацію; лекцію із запланованими помилками, бінарну лекцію (лекцію вдвох), лекцію-прес-конференцію з дошкільної педагогіки відносять до:

- а) Методу викладання лекції
- б) Виду лекції
- в) Назви лекції
- г) Меті лекції

15. Закріплення, переведення у довготривалу пам'ять теоретичних знань з дошкільної педагогіки, формування навичок і вмінь з цієї навчальної дисципліни, оволодіння апаратом наукових досліджень є завданням:

- а) Лекційного заняття з дошкільної педагогіки
- б) Практичного заняття з дошкільної педагогіки
- в) Педагогічної практики
- г) Самостійної роботи студента

16. Лекції, семінари, практичні заняття, лабораторні заняття, курсові і дипломні проекти, навчальна практика з дошкільної педагогіки належать до:
- Форм контролю знань студентів
 - Організаційних форм навчання
 - Завдань ВНЗ
 - Пунктів залікової книжки
17. Дошкільна педагогіка як самостійна наука виділилася з:
- Філософії
 - Загальної педагогіки
 - Психології
 - Антропології
18. Спосіб організації навчальної діяльності, який регулюється певним, наперед визначеним розпорядком; зовнішнє вираження узгодженої діяльності викладача та студента, що здійснюється у визначеному порядку і в певному режимі називається:
- Організаційна форма навчання
 - Педагогічна практика
 - Навчальний семестр
 - Курсова робота
19. Самостійні галузі загальної педагогіки, дошкільної та шкільної педагогіки, спеціальної педагогіки, історії педагогіки та ін. становлять:
- Систему педагогічних наук
 - Педагогіку як науку
 - Складову частину педагогіки
 - Понятійний апарат педагогіки
20. Самостійна робота, педагогічна практика, дипломні та курсові проекти належать до:
- Колективних форм організації навчальної роботи
 - Групових форм організації навчальної роботи
 - Індивідуальних форм організації навчальної роботи
 - Ексклюзивних форм організації навчальної роботи
21. Досвід, який запроваджує і реалізує нові прогресивні ідеї, використовує нові форми і методи називається:
- Науковим досвідом
 - Новаторським досвідом
 - Експериментальним досвідом
 - Практичним досвідом
22. Введення нового в цілі, зміст, методи і форми навчання та виховання називається:
- Інновацією в освіті
 - Оновленням освіти
 - Запозиченням в освіті
 - Модернізацією освіти
23. Базовий компонент дошкільної освіти це:
- Програма, яка регламентує розподіл матеріалу по заняттях і по тижнях.
 - Програмний документ, в якому зазначені вимоги до компетенції вихователя, якій навчає дітей в дошкільному закладі.
 - Документ, який містить вимоги до змісту дошкільної освіти та компетенції дитини.
24. У вітчизняній педагогічній науці пріоритетним є:
- суспільне виховання
 - сімейне виховання
 - сімейне і суспільне виховання є рівноцінними
 - у вітчизняній педагогіці поняття «пріоритет» не існує
25. Стратегія держави щодо розбудови системи дошкільної освіти спрямована на розвиток:
- Особистості дитини

- б) Професійних компетенцій вихователя
 - в) Мережі дошкільних навчальних закладів
 - г) Родини
26. Педагог-наставник, опікун, який керує невеликою групою студентів, допомагає їм у навчанні, стежить за їхньою навчальною діяльністю, керує професійною підготовкою називається:
- а) Науковий керівник
 - б) Лектор
 - в) Тьютор
 - г) Консультант
27. Підсумком самостійної роботи студента впродовж семестру або навчального року є:
- а) Іспити і заліки
 - б) Практика
 - в) Творче завдання
 - г) Заповнення документації
28. Визначити якість засвоєння навчального матеріалу, ступінь відповідності сформованих умінь та навичок цілям та завданням навчання є функцією:
- а) Лекції
 - б) Педагогічного контролю
 - в) Педагогічної практики
 - г) Консультації
29. Щоб визначити рівень підготовленості студентів на початку нового навчального року чи періоду, проводять:
- а) Підсумковий контроль
 - б) Попередній контроль
 - в) Поточний контроль
 - г) Періодичний контроль
30. Для перевірки знань з дошкільної педагогіки в окремих студентів, або академічних груп у повсякденній навчальній діяльності, насамперед, на планових заняттях застосовують:
- а) Поточний контроль
 - б) Підсумковий контроль
 - в) Попередній контроль
 - г) Періодичний контроль
31. Андрагогіка це наука про:
- а) Освіту людини
 - б) Освіту чоловіків
 - в) Освіту дорослих
 - г) Гендерні питання освіти
32. Високий рівень самостійності, можливість регулювати темп роботи, ефективність при оволодінні поглибленими знаннями, уміннями і навичками, організація систематичного контролю і можливість підібрати диференційовані завдання є перевагами:
- а) Колективного навчання
 - б) Комплексного навчання
 - в) Дистанційного навчання
 - г) Індивідуального навчання
33. Педевтологія це наука про:
- а) Учителя та педагогічну освіту
 - б) Дитину і освіту дитини
 - в) Освіту дорослих
 - г) Гендерні питання освіти
34. Система основних показників, що є складовими державної норми дошкільної освіти є:
- а) Стандартом дошкільної освіти

- б) Програмою навчання та виховання у ДНЗ
 - в) Тестовим контролем
 - г) Законом про освіту
35. Система педагогічних знань, умінь, навичок, способів здійснення творчої педагогічної діяльності, емоційно-ціннісних ставлень, здобутих у процесі практичної навчально-виховної роботи називають:
- а) Педагогічними вміннями
 - б) Педагогічною майстерністю
 - в) Педагогічним досвідом
 - г) Педагогічним тактом
36. Виконання всіма студентами одного й того ж завдання називається:
- а) Індивідуальною роботою
 - б) Спільною роботою
 - в) Фронтальною роботою
 - г) Контрольною роботою
37. Сформувати орієнтаційну основу для подальшого засвоєння навчального матеріалу є дидактичною метою:
- а) Лекції,
 - б) Практичного заняття
 - в) Курсової роботи
 - г) Педагогічної практики
38. З яких основних етапів складається лекція:
- а) Вхідна частина, перевірка домашнього завдання, виклад матеріалу
 - б) Вхідна частина, виклад матеріалу, опитування
 - в) Вхідна частина, виклад матеріалу, закінчення
 - г) Виклад матеріалу, демонстрація прикладів, закінчення
39. Для показання студентам педагогічно-образної допомоги в їх самостійній роботі по кожній дисципліні навчального плану призначені:
- а) Консультації
 - б) Практичні заняття
 - в) Курсові роботи
 - г) Педагогічна практика
40. Якою роботою керує викладач високої кваліфікації, а її захист проводиться на державному екзамені:
- а) Курсовою
 - б) Дипломною
 - в) Самостійною
 - г) Науковою
41. Формою навчального заняття, під час якої науково-педагогічний працівник організовує для студентів аналіз окремих теоретичних положень дошкільної педагогіки та формує навички і вміння їх практичного застосування, через індивідуальне виконання відповідно сформульованих завдань, є:
- а) Практичне заняття
 - б) Індивідуальне заняття
 - в) Самостійна робота
 - г) Лекційне заняття
42. Які навчальні заняття забезпечують відпрацювання навичок та умінь прийняття практичних рішень у реальних умовах професійної діяльності вихователя:
- а) Лекційні заняття з дошкільної педагогіки
 - б) Практичні заняття з дошкільної педагогіки
 - в) Семінарські заняття з дошкільної педагогіки
 - г) Лабораторні заняття з дошкільної педагогіки

43. Форма навчального заняття, на якому студенти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводять експерименти чи досліди з метою практичної перевірки й підтвердження окремих теоретичних положень дошкільної педагогіки, набувають практичних навичок роботи з дітьми, оволодівають методикою експериментальних досліджень у галузі дошкільної педагогіки, називаються:

- а) Лекційні заняття з дошкільної педагогіки
- б) Практичні заняття з дошкільної педагогіки
- в) Семінарські заняття з дошкільної педагогіки
- г) Лабораторні заняття з дошкільної педагогіки

44. Вид навчальних занять практичного характеру, спрямованих на поглиблення, розширення, деталізацію і закріплення теоретичного матеріалу з дошкільної педагогіки є:

- а) Лекційним заняттям з дошкільної педагогіки
- б) Практичним заняттям з дошкільної педагогіки
- в) Семінарським заняттям з дошкільної педагогіки
- г) Лабораторним заняттям з дошкільної педагогіки

45. Заняття, яке організують за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану студента і проводять з окремими студентами з метою підвищити рівень їх підготовки та розкрити потенційні творчі здібності називається:

- а) Практичне заняття
- б) Самостійна робота
- в) Лекційне заняття
- г) Індивідуальне заняття

46. Дайте визначення поняття «дошкільна педагогіка».

- а) розділ педагогіки, який займається питаннями розвитку, виховання та елементарних форм навчання дошкільників;
- б) наука про організацію цілісного педагогічного процесу;
- в) розділ педагогіки, який займається питаннями виховання дитини у ДНЗ;
- г) розділ педагогіки, який займається питаннями навчання дітей;

47. Сформулюйте основну мету дошкільної педагогіки.

- а) Виховати слухняну дитину;
- б) впливати на дошкільників методом викликання;
- в) науково обґрунтувати технологію і методику освітньо-виховної роботи з дошкільниками різних вікових груп;
- г) дослідження конфліктів;

48. Які категорії дошкільної педагогіки можна виділити як основні?

- а) Методи педагогічного дослідження;
- б) початкова освіта;
- в) виховання, навчання, розвиток, соціалізація;
- г) предметна діяльність;

49. Дайте визначення поняття розумового виховання дошкільників.

- а) цілеспрямований процес залучення дітей до моральних цінностей людства і конкретного суспільства;
- б) педагогічно організований процес передачі від покоління до покоління умінь та знань, необхідних для фізичної досконалості;
- в) процес філософського усвідомлення життя;
- г) розвиток активної розумової діяльності дошкільників, який включає формування інтелектуальних умінь і навичок, уваги, сприйняття, пам'яті, мислення, допитливості та розумових здібностей;

50. Оберіть засоби сенсорного виховання дітей.

- а) продуктивна діяльність;
- б) розмови з однолітками;
- в) запам'ятовування вимог батьків;

- г) любов вихователів;
51. На що спрямована сучасна особистісно орієнтована модель виховання й навчання дошкільників в умовах ДНЗ?
- а) на забезпечення відчуття психологічної захищеності, розвиток індивідуальності дитини;
 - б) формування авторитарного стилю спілкування з дитиною;
 - в) класно-урочну форму навчання;
 - г) формування взаємозв'язку з батьками;
52. Оберіть методи педагогічного дослідження, найбільш значущі для дошкільної педагогіки.
- а) відеозапис бесіди з батьками;
 - б) ранжирування;
 - в) складання анотації;
 - г) вивчення творчих робіт дітей;
53. Виділіть основні напрямки розвитку сучасної дошкільної педагогіки.
- а) розробка проблем утримання виховання дошкільників в умовах ДНЗ;
 - б) проблема рейтингової оцінки дитячих садків;
 - в) побудова саун і басейнів при ДНЗ;
 - г) відкриття дитячих клубів при ДНЗ;
54. Назвіть нові форми дошкільної освіти.
- а) Навчально-виховний комплекс;
 - б) групи підготовки дітей до школи;
 - в) дошкільний навчальний заклад;
 - г) центр розвитку дитини;
55. Чим визначається комплектування груп у ДНЗ?
- а) Типом навчального закладу (групи);
 - б) побажаннями батьків;
 - в) набором програм для ДНЗ;
 - г) розвитком здібностей дитини;
56. Виділіть поняття, яке характеризує один з етапів педагогічної діяльності.
- а) діагностика готовності до школи;
 - б) вивчення вихованців і визначення задач виховання;
 - в) підготовка конспекту занять;
 - г) опитування дітей під час прогулянки;
57. Виділіть із запропонованих фактори, спрямовані на охорону й зміцнення здоров'я дітей у ДНЗ.
- а) дозовані рухи;
 - б) рухова активність;
 - в) наявність проблемних ситуацій;
 - г) скорочення часу денного сну за рахунок занять;
58. Які принципи і вимоги повинен відбивати режим перебування дітей у ДНЗ?
- а) урахування вікових особливостей дітей;
 - б) передбачати інтереси дітей;
 - в) розвивати творчість дітей;
 - г) спадковість;
59. Найбільш ефективний вид діяльності, який сприяє розвитку творчої активності дітей,— це діяльність....:
- а) трудова;
 - б) правова;
 - в) ігрова;
 - г) клубна;
60. Що є формою навчання дітей у ДНЗ?
- а) Консультації для батьків;
 - б) подорожі серед предметного середовища;

- в) режим;
- г) заняття;

3. Актуальні проблеми дошкільної педагогіки.

1. Дошкільна педагогіка — наука про:
 - А) закономірності виховання і навчання дітей від народження до вступу до школи;
 - Б) принципи навчально-виховної роботи з дітьми дошкільного віку в ДНЗ;
 - В) методи і прийоми виховання і навчання дітей від народження до вступу до школи;
 - Г) процес цілеспрямованого розвитку і формування людської особистості в умовах її навчання, виховання й освіти.
2. Педагогіка - найскладніша діалектична наука, тому що її предметом є виховання особистості, формування правильного ставлення до всього, що її оточує. Визначення:
 - А) К.Д.Ушинського;
 - Б) А.Макаренка;
 - В) Т.І.Поніманської;
 - Г) В.О.Сухомлинського.
3. Результатами педагогічної творчості можуть бути:
 - А) педагогічні відкриття;
 - Б) педагогічні теорії;
 - В) педагогічні знання;
 - Г) педагогічна кваліметрія.
4. Інноваційною діяльністю займається багато творчих педагогів, серед яких умовно можна виокремити три групи:
 - А) педагоги-винахідники, педагоги-модернізатори, педагоги-майстри;
 - Б) педагоги-класики, педагоги-модернізатори, педагоги-теоретики;
 - В) педагоги-класики, педагоги-дослідники, педагоги-теоретики;
 - Г) педагоги-новатори, педагоги-дослідники, педагоги-винахідники.
5. Інноваційна діяльність педагогічних колективів дошкільних навчальних закладів є:
 - А) основним засобом модернізації цих перетворень у дошкільній освіті на практичному рівні;
 - Б) основним шляхом інноваційних змін в освіті;
 - В) плановою діяльністю протягом року;
 - Г) спосіб покращення рівня освіти.
6. Актуальними проблемами дошкільної педагогіки є:
 - А) визначення мети, завдань, змісту, методів виховання дітей у сім'ї та дошкільних закладах, а також підготовка їх до школи.
 - Б) підбір ефективних методів та прийомів виховання і навчання дітей від народження до вступу до школи;
7. Педагогічний експеримент використовують з метою:
 - А) встановлення причинно-наслідкових зв'язків між певними педагогічними впливами і досягнутими результатами;
 - Б) визначення ефективності варіантів впливів, умов і вибору з них оптимального з огляду на певний критерій (ефективність, затрачений час, засоби та ін.);
 - В) обстеження певних процесів;
 - Г) визначення мети педагогічної діяльності.
8. Головним вимірним прийомом соціометрії є:
 - А) відповідь дитини дошкільного віку на поставлене запитання;
 - Б) питання, відповідаючи на яке, дитина виявляє своє ставлення до інших;
 - В) міжособистісні стосунки в групі дітей;
 - Г) аналіз діяльності дитини-дошкільника.
9. Що слід розуміти під методом виховання?
 - А) це шляхи досягнення поставленої мети;

- Б) сукупність прийомів та способів роботи вихователя;
- В) способи впливу на свідомість, підсвідомість, емоції, почуття, волю і поведінку вихованців з метою формування у них запланованих якостей;
- Г) способи та прийоми спільної взаємозв'язаної діяльності вихователів і вихованців.
10. Інтегративна якість особистості, що є результатом інноваційної підготовки та характеризується сформованістю в педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, технологічної грамотності, здатності до творчості та рефлексії – це...
- А) готовність до педагогічної діяльності;
- Б) готовність до інноваційної педагогічної діяльності;
- В) готовність до впровадження результатів теоретичних пошуків і досягнень педагогічної практики;
- Г) інноваційний потенціал педагога.
11. Яка перша тематична програма за редакцією А.Богуш і В.Ян була опублікована 1993 року?
- А) «Українське Дошкілля»;
- Б) «Мій рідний край, моя земля». Українське народознавство у дошкільному закладі;
- В) «Українотворець»;
- Г) «Мальва».
12. Однією з перших звернула увагу на проблему організації розвивального середовища:
- А) Є.Тіхєєва;
- Б) М.Монтессорі;
- В) С.Русова;
- Г) Є.Водовозова.
13. Автором програми виховання дітей дошкільного віку «Українотворець» є:
- А) П.Кононенко;
- Б) Л.Артемова;
- В) Т.Піроженко;
- Г) Т.Поніманська.
14. Робота дошкільного закладу щодо правового виховання дошкільників проводиться в таких напрямках:
- А) методична робота з педагогами;
- Б) навчально-виховна робота з правової освіченості дошкільників;
- В) просвітницька робота з батьками;
- Г) свята та розваги.
15. Завдання профорієнтації дітей дошкільного віку:
- А) ознайомлювати дітей із професіями, враховуючи вікові особливості дошкільників;
- Б) вивчати специфіку професій дорослих;
- В) виховувати елементарні трудові вміння в певних галузях трудової діяльності;
- Г) ознайомлювати дітей з категоріями «бізнес», «гроші», «товар».
16. Предметно-розвивальне середовище в ДНЗ має сприяти реалізації таких компонентів освіти та виховання дітей:
- А) пізнавального, морально-ціннісного і діяльнісного;
- Б) інформаційного, комунікативного, діяльнісного;
- В) психологічного, морального, діяльнісного;
- Г) пізнавального, методичного, діяльнісного.
17. Врахування того рівня розвитку дитини, з яким вона прийшла до школи, опора на нього; це забезпечує органічне, природне продовження розвитку, виховання і навчання, започаткованих в дошкільному періоді життя дитини:
- А) наступність;
- Б) перспективність;
- В) доцільність;
- Г) мета дошкільної освіти.

18. Визначення пріоритетних ліній, підготовки дітей дошкільного віку до школи, які б максимально враховували потреби початкової школи в готовності дитини до оволодіння новою, провідною в молодшому шкільному віці навчальною діяльністю, творчим характером цієї діяльності, вільним проявом психічних новоутворень даного періоду, подальшим соціальним розвитком дітей у нових для них соціальних ролях учнів, способи діяльності тощо:

- А) наступність;
- Б) перспективність;
- В) мета початкової освіти;
- Г) мета дошкільної освіти.

19. Принципи формування предметно-розвивального середовища відповідно до особистісно-зорієнтованої моделі освіти дошкільників науково обґрунтовано у концепції:

- А) В.Петровського;
- Б) К.Ушинського;
- В) А.Богущ;
- Г) Ж.Піаже.

20. Актуальність, новизна, результативність, раціональність, стабільність, перспективність – це критерії:

- А) передового педагогічного досвіду;
- Б) інноваційної діяльності;
- В) пізнавальної діяльності;
- Г) педагогічної діяльності.

21. Розділ «Основи економічної культури» вперше з'явився в програмі:

- А) Українське дошкілля;
- Б) Впевнений старт;
- В) Дитина;
- Г) Дитина в дошкільні роки.

22. Концепція національно-патріотичного виховання дітей і молоді прийнята у:

- А) 2015 р.;
- Б) 2013 р.;
- В) 2000 р.;
- Г) 2011 р.

23. Формувати практичні навички захисту і збереження прав дитини у процесі педагогічної діяльності та сприяти виробленню активної позиції щодо просвітницької, профілактичної, діагностичної та корекційної роботи з дітьми та батьками:

- А) одне із завдань педагогічної діяльності вихователя ДНЗ;
- Б) один із напрямів роботи ДНЗ з питань правової освіти дітей;
- В) одне із завдань сучасної дошкільної освіти;
- Г) уміння, що є однією із вимог до підготовки майбутніх вихователів ДНЗ.

24. Якість управління інноваціями, розуміння їх як сукупності характеристик управління:

- А) один із важливих факторів успішної інноваційної діяльності;
- Б) характеристика управлінської діяльності;
- В) мета інноваційної діяльності в ДНЗ;
- Г) зміст успішної педагогічної діяльності.

25. Прийняття і здійснення педагогом оптимальних нестандартних рішень у змінних умовах навчально-виховного процесу – це:

- А) педагогічна творчість;
- Б) інноваційна діяльність;
- В) винахідливість;
- Г) педагогічна майстерність.

26. Сукупність соціокультурних і творчих характеристик особистості педагога, що виражає готовність удосконалювати педагогічну діяльність, а також наявність внутрішніх засобів і методів, які забезпечують цю готовність – це:

- А) готовність до педагогічної діяльності;
- Б) готовність до інноваційної діяльності;
- В) професіоналізм;
- Г) творчий потенціал.

27. Виховання, спрямоване на формування особистості, яка відповідально ставиться до власних громадянських обов'язків, глибоко усвідомлює, що від її дій залежить як власне життя, так і доля близьких людей, народу й держави в цілому – це:

- А) громадянське виховання;
- Б) патріотичне виховання;
- В) розумове виховання;
- Г) виховання в цілому.

28. «Виховання, якщо воно не хоче бути безсилим, повинно бути народним» - стверджував:

- А) В.Сухомлинський;
- Б) К.Ушинський;
- В) І.Огієнко;
- Г) М.Стельмахович.

29. Систематичний, цілеспрямований вплив дорослих на розумовий розвиток дитини з метою формування системи знань про навколишній світ, розвитку пізнавальної діяльності, здатності до самостійного пізнання – це:

- А) моральний розвиток дитини;
- Б) всебічний розвиток дитини;
- В) розумовий розвиток дитини;
- Г) фізичний розвиток дитини.

30. Особистість педагога порівнював із «...променем сонця, животворним джерелом, необхідним для успішного розвитку дитини, а майстерність педагогічної діяльності - з творчістю художника і скульптора»:

- А) Ш.Амонашвілі;
- Б) К.Ушинський;
- В) В.Сухомлинський;
- Г) Ф.Фребель.

4. Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості дітей

1. Під змістом фахової підготовки розуміють:

- а) адекватну систему знань, умінь і навичок, досвіду творчої діяльності та емоційно-ціннісного ставлення до навколишнього світу, до професійної та творчої діяльності;
- б) систему практичної діяльності ґрунтовану на досвіді навчання і роботи в навчальних закладах;
- в) практичне проведення занять в педагогічних навчальних закладах різного типу, на виробництві;
- г) творчий підхід у засвоєнні та застосуванні знань, умінь і навичок у своїй професійній діяльності;

2. Комплексна підготовка майбутнього вихователя до естетично-творчої роботи з дітьми дошкільного віку розглядається як:

- а) комплекс професійної підготовки педагога дошкільного фаху в умовах роботи у вищому педагогічному навчальному закладі;
- б) підсистема професійної підготовки педагога дошкільного фаху в умовах навчання у вищому педагогічному навчальному закладі;

- в) форма професійної підготовки педагога дошкільного фаху в умовах роботи у вищому педагогічному навчальному закладі;
 - г) підготовка педагога дошкільного фаху в умовах сучасних ринкових відносин.
3. Гуманістична сутність навчального процесу полягає:
- а) у визнанні суб'єктів навчального процесу;
 - б) у визначенні об'єктів навчального процесу;
 - в) у визначенні суті навчального процесу;
 - г) у гуманізмі до студентів.
4. Під поняттям «творчий освітній простір» слід розуміти створення у педагогічному процесі атмосфери:
- а) професійної підготовки педагога дошкільного фаху в умовах роботи у вищому педагогічному навчальному закладі;
 - б) адекватної системи знань, умінь і навичок, досвіду творчої діяльності та емоційно-ціннісного ставлення до навколишнього світу, до професійної та творчої діяльності;
 - в) комфортного особистісного та професійного розвитку, оптимальної самореалізації кожного індивіда, забезпечення психолого-педагогічних адекватних умов та їх творче спрямування;
 - г) особистісно-зорієнтованого та всебічного професійного розвитку, оптимальної самореалізації кожного викладача, забезпечення психолого-педагогічних умов для його творчої реалізації.
5. Форма організації навчального процесу – спосіб організації, побудови й проведення навчальних занять, у яких реалізуються:
- а) кількість навчальної роботи, дидактичні вправи і методологія навчання;
 - б) умови навчальної роботи, дидактичні принципи і можливості навчання;
 - в) умови навчальної роботи, дидактичні завдання і форми навчання;
 - г) зміст навчальної роботи, дидактичні завдання і методи навчання.
6. Залежно від мети форми організації навчального процесу класифікують на форми навчального процесу, що включають:
- а) колоквиуми, заліки, іспити, захист курсових, дипломних і магістерських робіт;
 - б) лекції, практичні, семінарські, лабораторні, лабораторно-практичні заняття;
 - в) науково-дослідні гуртки, проблемні групи, об'єднання, студентські наукові товариства;
 - г) самостійну роботу студентів.
7. Залежно від мети форми організації навчального процесу класифікують на форми контролю, оцінювання та обліку знань, що включають:
- а) науково-дослідні гуртки, проблемні групи, об'єднання, студентські наукові товариства;
 - б) самостійну роботу студентів;
 - в) лекції, практичні, семінарські, лабораторні, лабораторно-практичні заняття;
 - г) колоквиуми, заліки, іспити, захист курсових, дипломних і магістерських робіт.
8. Залежно від мети форми організації навчального процесу класифікують на форми організації науково-дослідної роботи студентів, що включають:
- а) колоквиуми, заліки, іспити, захист курсових, дипломних і магістерських робіт;
 - б) науково-дослідні гуртки, проблемні групи, об'єднання, студентські наукові товариства;
 - в) самостійну роботу студентів;
 - г) лекції, практичні, семінарські, лабораторні, лабораторно-практичні заняття.
9. Консультації це:
- а) перевірка самостійної роботи студентів;
 - б) аналіз і керування роботою студентських товариств;
 - в) поради, пояснення викладача студентам з будь-якого питання;
 - г) поради, пояснення викладача студентам з питань які не входять до курсу лекцій.
10. Робоча навчальна програма дисципліни розробляється на основі нормативно-методичних документів ВНЗ й містить:

а) виклад конкретного змісту дисципліни, послідовність, обсяги й організаційні форми її вивчення, визначає форми та засоби поточного й підсумкового контролю якості знань студентів;

б) засоби досягнення мети при вивченні дисципліни, послідовність, обсяги й організаційні форми її вивчення, визначає форми та засоби поточного й підсумкового контролю якості знань студентів;

в) об'єм дисципліни, послідовність проведення практик, обсяги й організаційні методи її вивчення, визначає форми та засоби поточного й підсумкового контролю якості знань студентів;

г) методи вивчення дисципліни, послідовність, обсяги й організаційні форми її вивчення, визначає форми та засоби поточного й підсумкового контролю якості знань студентів.

11. Метод навчання – це впорядкований спосіб досягнення дидактичних цілей у:

а) засобах взаємозв'язаних дій викладача і студента;

б) предметі взаємозалежних дій викладача і вихователя;

в) системі взаємозалежних дій викладача і студента;

г) синтезі взаємозалежних дій викладача і студента.

12. Прийом – це елементи, складові частини:

а) форм навчання;

б) засобів навчання, його деталі;

в) предмету навчання;

г) методу, його деталі.

13. Наочні методи поєднують у собі:

а) ілюстрації і демонстрації;

б) словесні описи і читання текстів;

в) пояснення до ілюстрацій;

г) досліди і пояснення.

14. Багаторазове виконання навчальних дій з метою відпрацювання професійних умінь і навичок – це:

а) умови навчання;

б) форми;

в) вправи;

г) засоби навчання.

15. Відображення знань у кресленнях, графіках, діаграмах, гістограмах, таблицях, ілюстраціях, замальовках з натури тощо – це:

а) дидактичні завдання;

б) графічні роботи;

в) демонстрування;

г) лабораторні роботи.

16. Дедуктивний метод:

а) розкриває логіку руху інформації від загального до часткового;

б) розкриває логіку руху інформації від часткового до загального;

в) розкриває суть послідовного пізнання;

г) розкриває суть часткового наукового пізнання.

17. Розділ педагогіки вищої школи, який вивчає закономірності і принципи навчання, досліджує проблеми змісту, методів, форм і технологій професійної підготовки майбутнього фахівця в умовах вищого навчального закладу:

а) педагогіка навчання;

б) дидактика вищої школи;

в) методика вищої школи;

г) діяльність викладача.

18. Двосторонній цілеспрямований процес взаємодії викладача зі студентами з метою засвоєння студентами знань, умінь і навичок і способів пізнавальної діяльності людини – це:
- а) сприймання;
 - б) відтворення;
 - в) навчання;
 - г) застосування.
19. Діяльність викладача, яка полягає в постановці перед студентами пізнавальних завдань, повідомленні нових знань, організації навчально-пізнавальної діяльності студентів та керівництво нею, перевіряє якість набутих ним знань, умінь і навичок це:
- а) викладання;
 - б) організація засвоєння знань;
 - в) підготовка до навчання;
 - г) залучення студентів до засвоєння матеріалу.
20. Об'єктами емоційної саморегуляції викладача можуть бути
- а) психомоторіка;
 - б) психологічна підготовка;
 - в) емоційне гальмування;
 - г) емоційні реакції, стан настрою.
21. Уміння регулювати свої емоційні стани пов'язане з умінням володіти:
- а) собою, своїм голосом, мімікою, жестами;
 - б) знаннями, уміннями;
 - в) студентською аудиторією;
 - г) спеціальними методами.
22. Контроль у дидактиці вищої школи слід розуміти як:
- а) виставлення оцінок за певний вид діяльності;
 - б) педагогічний супровід, спостереження і перевірку успішності навчально-пізнавальної діяльності студента;
 - в) вимоги до знань студентів;
 - г) виявлення труднощів у засвоєнні навчального матеріалу.
23. Мета підсумкового контролю знань полягає у:
- а) виявленні залишкових знань студентів;
 - б) виявленні залишкових умінь студентів;
 - в) виявленні структури і системи знань студентів;
 - г) виявленні узагальнених понять студентів.
24. Семестровий іспит – форма підсумкового контролю з окремої навчальної дисципліни за семестр, що спрямована:
- а) на перевірку практичних навиків і вмінь;
 - б) на перевірку засвоєння теоретичного та практичного матеріалу;
 - в) на перевірку практичного застосування теоретичних знань;
 - г) на перевірку володіння студентами методами навчання.
25. У методиці навчання дітей образотворчої діяльності під терміном «малювання по пам'яті» розуміється процес відтворення на папері будь-якого об'єкта:
- а) в тому просторовому положенні, в якому перебував цей об'єкт у момент сприйняття;
 - б) в тому просторовому положенні, в якому буде перебувати цей об'єкт через певний час;
 - в) кольоровими олівцями;
 - г) за уявою дошкільнят.
26. Взаємозв'язок різних видів художньої творчості здійснюється завдяки виразному переданню образів і:
- а) трансформації форм однієї творчості в іншу;
 - б) передачі кольорових рішень;
 - в) трансформації образів однієї діяльності в іншу;
 - г) трансформації кольорів різних виробів.

27. Творчий процес – це якісний перехід від:

- а) уже відомого до нового і невідомого;
- б) уже виготовленого до нового і не виготовленого;
- в) задуму до готового виробу;
- г) планування до дії.

28. Сприймання завжди пов'язане з мисленням, пам'яттю, спрямовується мотивацією і має:

- а) методичну спрямованість;
- б) певне емоційне забарвлення;
- в) технічне підтвердження;
- г) практичну спрямованість.

29. Вирішальну роль у перевірці та корекції перцептивного образу відіграє залучення сприймання у процесі:

- а) теоретичної діяльності;
- б) навчально-методичної діяльності;
- в) практичної діяльності;
- г) розумової діяльності.

30. Передавання форми предмета й уміння надати зображенню певної форми становить основу:

- а) образотворчості;
- б) трудового навчання;
- в) сприйняття;
- г) відтворенню знань на практиці.

5. Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу

1. За загальною метою лекції з дисциплін лінгво-дидактичного циклу поділяються на:

Відповідь:

- 1) виховні;
- 2) розвивальні;
- 3) академічні;
- 4) популярні.

2. Характерними ознаками ділових ігор, які використовуються в процесі викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу є:

Відповідь:

- 1) отримання результатів, спрямованих на розв'язання проблем за короткий проміжок часу;
- 2) жорсткі правила;
- 3) необмежений час в ході заняття;
- 4) можливість зміни правил, відповідно до реальної ситуації.

3. Триєдина мета цілеспрямованої роботи з розвитку мовлення дошкільників полягає у:

Відповідь:

- 1) формуванні мовленнєвої компетенції як однієї з головних базисних характеристик особистості;
- 2) формуванні мовленнєвих умінь і навичок дітей дошкільного віку;
- 3) розвитку мовленнєвих навичок у дітей дошкільного віку;
- 4) формуванні комунікативної компетенції дітей дошкільного віку.

4. На основі провідного методу проведення лекції з дисциплін лінгво-дидактичного циклу виокремлюють такі їхні типи:

Відповідь:

- 1) лекція-діалог;
- 2) лекція-бесіда;
- 3) лекція-монолог;
- 4) лекція-полілог.

5. Одним із компонентів мовленнєвої компетенції дитини-дошкільника є:

Відповідь:

- 1) навчання мови;
- 2) зв'язне мовлення;
- 3) виховання звукової культури мовлення;
- 4) граматична правильність мовлення.

6. Праці «Методика навчання дітей рідної мови і ознайомлення з навколишнім у дошкільному закладі», «Методика навчання дітей української мови в дошкільному закладі», «Дошкільна лінгводидактика» написані:

Відповідь:

- 1) С. Русовою;
- 2) Є. Тихєєвою;
- 3) А. Богуш;
- 4) Н.Гавриш.

7. Чинники успішної реалізації педагогічної співтворчості викладача і студентів у процесі вивчення дисциплін лінгво-дидактичного циклу:

Відповідь:

- 1) оптимальне використання діалогічних форм навчання студентів;
- 2) введення елементів творчого тренінгу;
- 3) використання інновацій;
- 4) зміна орієнтації студента з «учнівства» на «партнерство».

8. Триєдине завдання, яке вирішують інтерактивні методи навчання:

Відповідь:

- 1) навчати, виховувати, розвивати особистість, формувати професійні та соціальні якості фахівця;
- 2) формувати професійну компетентність, педагогічну майстерність та культуру педагогічного спілкування;
- 3) формувати педагогічну майстерність, особисті якості фахівця та прагнення до самовдосконалення;
- 4) підготовка фахівця нового типу, розвиток особистості педагога та формування соціальних якостей фахівця.

9. Семінар-обговорення не передбачає:

Відповідь:

- 1) індивідуальних відповідей на заздалегідь сформульовані запитання;
- 2) жорстких правил проведення;
- 3) заключного слова викладача;
- 4) оригінальність мислення студентів.

10. Мозковий штурм - це:

Відповідь:

- 1) ефективний метод колективного обговорення, пошук рішень у процесі спільного висловлювання думок;
- 2) інноваційний метод викладання дисципліни;
- 3) спосіб обговорення проблеми, поставленої викладачем;
- 4) дослідження про складну умовно-рефлекторну діяльність кори великих півкуль головного мозку.

11. Основні завдання практичних занять з дисциплін лінгво-дидактичного циклу:

Відповідь:

- 1) поглиблення та уточнення знань, набутих на лекціях і процесі самостійної роботи;
- 2) вивчення питань, представлених в ході лекційних занять;
- 3) підведення підсумків лекційних занять;
- 4) дослідження різноманітних лінгводидактичних засад.

12. Структура проблемної лекції з дисциплін лінгво-дидактичного циклу включає такі блоки:

Відповідь:

- 1) проблемний;
- 2) практичний;
- 3) інформаційний;
- 4) аналізу і синтезу;

13. Систематична навчальна діяльність, побудована на самостійному вивченні якогось питання чи проблеми з періодичними консультаціями у фахівця чи без нього:

Відповідь:

- 1) самоосвіта;
- 2) самоорганізація;
- 3) саморегуляція;
- 4) самореалізація.

14. Навчання, побудоване на основі спілкування та взаємодії, що реалізуються і в технологіях, і в методах, і в організаційних формах:

Відповідь:

- 1) дистанційне навчання;
- 2) самостійне навчання;
- 3) інтерактивне навчання;
- 4) заочне навчання.

15. Термін «лінгводидактика» ввів у науковий обіг:

Відповідь:

- 1) М.Шанський;
- 2) А. Богуш;
- 3) Ф. Сохін;
- 4) О.Леонтьєв.

16. Об'єктом української дошкільної лінгводидактики є:

Відповідь:

- 1) мова;
- 2) навчально-мовленнєва діяльність дітей в дошкільному навчальному закладі, тобто організований, цілеспрямований процес використання мови для передавання і засвоєння суспільно-історичного досвіду, оволодіння суспільними способами дій з метою спілкування та планування діяльності;
- 3) закономірності засвоєння дітьми мови;
- 4) мовленнєва компетенція.

17. Активний метод навчання, який забезпечує активну творчу діяльність студента в ході вивчення дисциплін лінгво-дидактичного циклу, створює умови для підвищення мотивації та емоційності, розвиває критичне мислення:

Відповідь:

- 1) ділова гра;
- 2) рольова гра;
- 3) діловий театр;
- 4) операційна гра.

18. Сукупність умов і обставин, за яких потрібно швидко приймати педагогічно правильні рішення:

Відповідь:

- 1) рольова гра;
- 2) педагогічна ситуація;
- 3) лекція;
- 4) комплексна гра.

19. Скільки етапів передбачає розв'язання педагогічного завдання:

Відповідь:

- 1) 4;
- 2) 5;
- 3) 6;
- 4) на розсуд викладача.

20. Лекція з включеними бесідами (дискусіями) передбачає такі варіанти розгортання подій:

Відповідь:

- 1) бесіда успішно завершилася у визначений термін, була плідною, продемонструвала різноманітність думок;
- 2) запропоноване для обговорення питання не викликало зацікавленості, бесіда проходила мляво;
- 3) відбулося моделювання реальної діяльності у спеціально створеній проблемній ситуації;
- 4) відбулася практична реалізація запропонованого рішення.

21. Особистісна якість, яка виражається в умінні співвідносити світ знань та світ реалій, у здатності самостійно знаходити відповіді на актуальні питання:

Відповідь:

- 1) педагогічна майстерність;
- 2) готовність до професійної діяльності;
- 3) самоусвідомлення;
- 4) готовність до самоосвіти;

22. Оцінка стану розвитку мовлення дитини передбачає:

Відповідь:

- 1) збирання інформації;
- 2) проведення розмов з дошкільниками;
- 3) розмова з батьками дитини;
- 4) роботу на заняттях.

23. Послідовний виклад навчального матеріалу (теми) у вигляді монологу без залучення студентів до зовнішнього діалогу:

Відповідь:

- 1) лекція-розповідь;
- 2) лекція-діалог;
- 3) лекція-пояснення;
- 4) проблемна лекція.

24. Гра, яка включає в себе як виконання певних ролей, так і моделювання діяльності, спрямованої на вирішення складних проблем:

Відповідь:

- 1) рольова;
- 2) ділова;
- 3) комплексна;
- 4) імітаційна.

25. Мовленнєва функція (за А.Марковою):

Відповідь:

- 1) система суспільно-вироблених засобів задля здійснення мовленнєвої діяльності;
- 2) процес, що обслуговує мовленнєву діяльність, містить мету, підпорядковану меті спілкування;
- 3) цілеспрямована мовленнєва дія;
- 4) складна умовно-рефлекторна діяльність.

26. Метод МАКІНДЕР, побудований на основі методу М.Монтессорі має специфічні особливості, які сприяють:

Відповідь:

- 1) сенсорному розвитку дітей;

- 2) активізації дітей у процесі навчання їх грамоті;
- 3) розвитку зв'язного мовлення;
- 4) активізації словника.

27. Скільки етапів раннього читання виділив Г. Доман:

Відповідь:

- 1) 2;
- 2) 3;
- 3) 4;
- 4) 5.

28. Для якої технології характерні такі особливості: використання проблемних методів, створення проблемних ситуацій на всіх етапах навчання:

- 1) диференційованого навчання;
- 2) розвивального навчання Л.Занкова;
- 3) сугестивного навчання;
- 4) проблемного навчання.

29. Що є характерною рисою інноваційної педагогічної технології?

- 1) забезпечення належних фінансових та організаційних умов для успішного досягнення переорієнтації навчально-виховного процесу;
- 2) системне нововведення, що забезпечує цілеспрямований перехід системи до нового стану;
- 3) зосередження зусиль на формуванні вільної особистості, громадянина, здатного робити обґрунтований вибір у різних ситуаціях;
- 4) зміщення пріоритетів на розвиток психічних, фізичних та ін. сфер особистості замість формування кола умінь та оволодіння обсягом інформації.

30. В чому полягає суть технології навчання як дослідження:

- 1) розвиток критичного мислення як засіб самореалізації особистості;
- 2) розробка системи дослідницьких завдань, визначення змістових блоків навчально-дослідної діяльності у часовій перспективі (на семестр, навчальний рік тощо);
- 3) інтеграція перспективних напрямків удосконалення навчального процесу;
- 4) суб'єктне відкриття нових знань студентів.

6. Методика викладання дисциплін логіко-математичного розвитку дітей

1. Науковим дослідженням є:

- 1) реферат;
- 2) відповідь;
- 3) конспект лекцій;
- 4) складання конспекту.

2. Як називається навчально-пізнавальна діяльність студента, що виражається в розумових, мовних, сенсорних діях?

- 1) викладання;
- 2) учіння;
- 3) читання;
- 4) написання реферату.

3. Найбільш поширені типи семінарських занять:

- 1) прес – конференції, брифінги, дискусії;
- 2) бесіда, конференція, диспут, вправи;
- 3) завдання, вправи, читання;
- 4) немає правильної відповіді.

4. Культура мови – це:

- 1) певні ознаки і властивості, що забезпечують застосування мови з метою спілкування;
- 2) сукупність і система її комунікативних якостей;
- 3) дотримання норм літературної мови (орфоепічних, орфографічних, лексичних, граматичних, стилістичних) і культури самого процесу спілкування;

4) вміння висловлювати думку.

5. Кредитно-модульна система – це:

- 1) це форма організації навчального процесу, яка ґрунтується на поєднанні модульних технологій та використання залікових одиниць – залікових кредитів;
- 2) різноманітні види індивідуальної і колективної діяльності студентів, які здійснюються ними на навчальних заняттях або в позааудиторний час за завданнями викладача;
- 3) форма навчального заняття, за якої студент під керівництвом викладача проводить природничі або педагогічні експерименти;
- 4) організація навчального процесу згідно робочої програми.

6. Наукова робота студента проводиться:

- 1) на лекційних заняттях;
- 2) на практичних заняттях;
- 3) поза навчальним закладом;
- 4) у навчальному закладі.

7. Праця викладача вищого навчального закладу є:

- 1) двобічною – спеціальною та соціально-виховною;
- 2) двобічною – науковою та творчою;
- 3) односторонньою – навчальною;
- 4) навчальною.

8. Індивідуальний навчальний план студента – це:

- 1) вид навчальної діяльності студентів (аудиторна, самостійна та індивідуальна робота студента);
- 2) робочий документ студента, що містить інформацію про перелік та послідовність вивчення навчальних дисциплін, обсяг навчального навантаження студента (всі види навчальної діяльності), типи індивідуальних завдань, систему оцінювання (поточний та підсумковий контроль знань, державну атестацію випускника);
- 3) варіативна частина освітньо-кваліфікаційної характеристики;
- 4) самостійна робота.

9. Навчальна лекція – це:

- 1) це право студентської громади (студенти денної форми навчання) вищого навчального закладу самостійно вирішувати питання громадського життя студентів у межах чинного законодавства;
- 2) логічно завершений, науково обґрунтований, послідовний і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, теми чи розділу навчального предмета, ілюстрований за необхідності та демонструванням дослідів;
- 3) інтегрована якість особистості, що виявляється у здатності успішно переключатися на іншу діяльність або змінювати види діяльності;
- 4) вид навчального заняття.

10. Форма зв'язку теорії з практикою для закріплення теоретичних знань шляхом залучення студентів до вирішення навчально-практичних завдань – це:

- 1) лекція;
- 2) практичне заняття;
- 3) лабораторна робота;
- 4) самостійна робота.

11. Заняття у науковій лабораторії – це:

- 1) вивчення і аналіз літератури;
- 2) постановка експерименту;
- 3) створення чогось нового;
- 4) підготовка до лекції.

12. Види контролю знань студентів:

- 1) вхідний, епізодичний, систематичний, підсумковий;
- 2) поточний, рубіжний, систематичний, підсумковий;

- 3) попередній, поточний, рубіжний, підсумковий;
 - 4) немає правильної відповіді.
13. Які закони регулюють діяльність вищих навчальних закладів в Україні?
- 1) Закон України «Про підприємство», Закон України «Про освіту»;
 - 2) Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту»;
 - 3) Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту», «Про підприємство»;
 - 4) Закон України «Про освіту».
14. До виду індивідуальних занять відносять:
- 1) консультацію;
 - 2) практичне заняття;
 - 3) семінарське заняття;
 - 4) індивідуальні завдання.
15. Педагогічне дослідження – це:
- 1) система цілеспрямованої взаємодії викладача і студента, спрямована на формування суспільних і особистісних рис;
 - 2) цілеспрямований пошук шляхів удосконалення педагогічного процесу з використанням наукового апарату;
 - 3) способи з допомогою яких вивчаються різноманітні сторони виховання, освіти і навчання;
 - 4) спільна робота викладача і студента.
16. Виступ студента на семінарському занятті має містити такі елементи:
- 1) вступ, глибоке і добре обґрунтоване висвітлення питання, узагальнення, висновки;
 - 2) глибоке і добре аргументоване висвітлення питання, узагальнення, висновки;
 - 3) вступ, глибоке і добре аргументоване висвітлення питання;
 - 4) висвітлення питання.
17. Фундамент професійного зростання викладача як спеціаліста – це:
- 1) педагогічний такт;
 - 2) самоосвіта;
 - 3) організаторські здібності;
 - 4) робота з дітьми.
18. Формами наукової роботи є:
- 1) доповідь;
 - 2) конспект студента;
 - 3) виступ;
 - 4) тези.
19. Екзамени – це одна з основних форм
- 1) попереднього контролю;
 - 2) поточного контролю;
 - 3) рубіжного контролю;
 - 4) підсумкового контролю.
20. Метод навчання – це:
- 1) підвищення пізнавальної самостійності, творчої активності та ініціативи студентів;
 - 2) дослідження нових форм навчально-виховного процесу;
 - 3) система упорядкованих взаємодій між викладачем та студентами, які забезпечують реалізацію педагогічної мети навчання;
 - 4) спільна робота студентів з дітьми.
21. Показником ефективності і якості педагогічного процесу є:
- 1) вихованість студентів;
 - 2) освіченість і вихованість студентів;
 - 3) культура поведінки студентів;
 - 4) знання студентів.

22. Лабораторне заняття – це:

- 1) це право студентської громади (студенти денної форми навчання) вищого навчального закладу самостійно вирішувати питання громадського життя студентів у межах чинного законодавства;
- 2) логічно завершений, науково обґрунтований, послідовний і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, теми чи розділу навчального предмета, ілюстрований за необхідності та демонструванням дослідів;
- 3) інтегрована якість особистості, що виявляється у здатності успішно переключатися на іншу діяльність або змінювати види діяльності;
- 4) складання і проведення фрагментів занять, дидактичних ігор, планів роботи, логічних вправ і завдань.

23. Вкажіть правильно зазначені освітньо-кваліфікаційні рівні, за якими ведеться підготовка фахівців у вузах України:

- 1) повна вища освіта
- 2) неповна вища освіта, повна вища освіта, базова вища освіта;
- 3) неповна вища, базова вища освіта;
- 4) базова вища освіта.

24. Методика навчання – це:

- 1) система форм навчально-виховного процесу;
- 2) сукупність правил педагогічної діяльності, керуючись якими викладач і студенти визначають способи і прийоми конкретних дій, що гарантують досягнення педагогічної мети;
- 3) сукупність правил педагогічної діяльності, що спрямовані на активне, дійове і рішуче устремління до поставленої педагогічної мети;
- 4) спільна робота викладача з студентами.

25. Семінарське заняття – це:

- 1) вид навчальних практичних занять студентів вищих навчальних закладів, який передбачає самостійне вивчення студентами за завданням викладача окремих питань і тем лекційного курсу з наочним оформленням матеріалу у вигляді реферату, доповіді, повідомлення;
- 2) вид бесіди, розмов;
- 3) свідомий цілеспрямований процес підвищення рівня власної професійної компетенції і розвитку професійно значущих якостей відповідно до соціальних вимог, умов професійної діяльності і власної програми розвитку;
- 4) опрацювання лекційного матеріалу.

26. Компоненти професійної мобільності:

- 1) соціальний, психологічний та економічний;
- 2) соціальний, психологічний;
- 3) соціальний, економічний;
- 4) соціальний, психологічний та культурологічний.

27. Під змістом освіти ми розуміємо:

- 1) певний обсяг наукових і системних знань, умінь і навичок, якими оволодіває студент;
- 2) певний обсяг наукових і системних знань, умінь і навичок, а також світоглядних і морально-етичних ідей, якими оволодіває студент;
- 3) певний обсяг знань, а також світоглядних і морально-етичних ідей, якими оволодіває студент;
- 4) вміння використовувати свої знання на практиці.

28. З перерахованих видів експерименту знайдіть зайвий:

- 1) природний;
- 2) закріплюючий;
- 3) констатуючий;
- 4) формуючий.

29. Компоненти професійної мобільності:

- 1) соціальний, психологічний та економічний;
- 2) соціальний, психологічний;
- 3) соціальний, економічний;
- 4) соціальний, психологічний та культурологічний.

30. Види контролю знань студентів:

- а) вхідний, епізодичний, систематичний, підсумковий;
- б) поточний, рубіжний, систематичний, підсумковий;
- в) попередній, поточний, рубіжний, підсумковий;
- г) немає правильної відповіді.

31. Форма зв'язку теорії з практикою для закріплення теоретичних знань шляхом залучення студентів до вирішення навчально-практичних завдань – це:

- 1) лекція;
- 2) практичне заняття;
- 3) лабораторна робота;
- 4) самостійна робота.

7. Методика викладання дисциплін природознавчого циклу

1. Предметом вивчення методики ознайомлення з природою є:

- 1) процес ознайомлення дітей з природою, виховання та розвиток їх під час цієї роботи;
- 2) процес формування знань про живу природу;
- 3) процес екологічного виховання;
- 4) процес формування трудових умінь дошкільників.

2. «Правильне виховання», за Я. А. Коменським, має будуватися відповідно до:

- 1) умов навколишнього середовища;
- 2) особливостей виховного процесу;
- 3) природи дитини, її можливостей;
- 4) особливостей найближчого довкілля.

3. Інтерактивне навчання – це :

- 1) діалогове навчання, в ході якого здійснюється взаємодія викладача з студентом;
- 2) метод навчання, що передбачає використання наочності;
- 3) засіб розумового виховання;
- 4) метод всебічного розвитку дитини.

4. До наочних методів викладання дисциплін природознавчого циклу належать:

- 1) демонстрування натуральних об'єктів;
- 2) дослід, експеримент;
- 3) демонстрування ілюстративного матеріалу;
- 4) використання технічних засобів навчання.

5. Навчальне значення екскурсії полягає в тому, що :

- 1) під час екскурсії студенти мають можливість відпочити;
- 2) екскурсія є наочним методом навчання;
- 3) під час екскурсії здійснюється реалізація дидактичних принципів зв'язку з природою, педагогічної освіти, наочності ;
- 4) екскурсія є формою позааудиторної роботи.

6. Для закріплення і систематизації знань з природознавчих дисциплін ефективними є види самостійної діяльності студентів:

- 1) складання таблиць, графіків, схем;
- 2) вивчення нормативної документації;
- 3) складання плану;
- 4) підготовка виступів для семінарів, рефератів.

7. У розробці питань методики ознайомлення дошкільників з природою ми розглядаємо навколишню природу як :

- 1) таку, яка може існувати тільки під впливом людини;
- 2) існуючу об'єктивно, незалежно від нашої свідомості;
- 3) існуючу під впливом рослинного світу;
- 4) існуючу під впливом тваринного світу.

8. Ж. Ж. Руссо був прихильником:

- 1) сімейного виховання;
- 2) природного виховання, тобто такого, яке б відповідало особливостям дітей і було близьким до природи;
- 3) суспільного виховання;
- 4) трудового виховання.

9. Ділова гра - інсценізація – це:

- 1) метод навчання професійної діяльності шляхом її моделювання, близького до реальних умов;
- 2) один звидів творчої дитячої гри;
- 3) метод ознайомлення з довкіллям;
- 4) прийом активізації мислительної діяльності.

10. До практичних методів викладання природничих дисциплін належать:

- 1) розв'язання педагогічних завдань;
- 2) використання ділових ігор;
- 3) збір краєзнавчого матеріалу;
- 4) фіксація вражень у фенологічних календарях.

11. Головне завдання ввідних екскурсій - це :

- 1) поглибити знання студентів з теми, що вивчається;
- 2) створити проблематику теми;
- 3) показати значення теми і тим самим зацікавити студентів;
- 4) викликати інтерес до вивчення навчального матеріалу.

12. В процесі проходження навчальної практики з природознавства студенти повинні знати:

- 1) причини сезонних змін в природі;
- 2) сезонні особливості живої та неживої природи влітку;
- 3) основні особливості рослинного та тваринного світу району практики;
- 4) методику проведення занять з дітьми дошкільного віку.

13. Визначити науки, що відносяться до природничих дисциплін вищого педагогічного навчального закладу:

- 1) педагогіка;
- 2) географія;
- 3) історія;
- 4) екологічне виховання дошкільників.

14. С.Ф. Русова вважала, що природознавство можна визнати за:

- 1) першу науку малих дітей;
- 2) умову для виховання дітей;
- 3) джерело знань для дитини;
- 4) середовище для дитячих ігор.

15. Імітаційні активні методи навчання реалізуються на :

- 1) використанні практичних методів навчання;
- 2) використанні наочності;
- 3) організації індивідуальної роботи;
- 4) застосуванні навчальних ігор.

16. Дидактичні цілі самостійної роботи студентів:

- 1) закріплення, поглиблення, розширення й систематизація знань, здобутих під час аудиторних занять;

- 2) самостійне оволодіння новим навчальним матеріалом;
 - 3) проведення експериментально-дослідницької роботи;
 - 4) організація практичних занять.
17. Для закріплення і систематизації знань ефективними є види самостійної діяльності студентів:
- 1) складання таблиць, графіків, схем;
 - 2) вивчення нормативної документації;
 - 3) складання плану;
 - 4) підготовка виступів для семінарів, рефератів.
18. Тематичні екскурсії природознавчого змісту присвячуються:
- 1) одній певній темі програми;
 - 2) вивченню взаємозв'язків та взаємозалежностей у природі;
 - 3) розв'язанню екологічних задач;
 - 4) збору природного матеріалу.
19. Кожну подорож у природу В. О. Сухомлинський називав:
- 1) дитячою грою;
 - 2) заняттям засвоєння знань;
 - 3) уроком мислення;
 - 4) уроком розвитку розуму.
20. Діалектико-матеріалістична філософія розглядає природу:
- 1) у безмежному просторі;
 - 2) у обмеженому розвитку;
 - 3) у постійному русі і розвитку;
 - 4) як окремо існуючий об'єкт.
21. Врахування місцевих природних умов в процесі ознайомлення студентів з природою забезпечує принцип:
- 1) енциклопедичності;
 - 2) науковості;
 - 3) краєзнавчості;
 - 4) народності.
22. Визначити основні методичні прийоми керівництва діяльністю студентів у процесі проведення дослідів з об'єктами природи:
- 1) запитання;
 - 2) порівняння;
 - 3) включення в обстеження різних аналізаторів;
 - 4) використання ілюстративного матеріалу.
23. До форм організації роботи з екологічного виховання належать:
- 1) уроки мислення серед природи;
 - 2) спостереження;
 - 3) екскурсії-експедиції;
 - 4) уроки доброти;
 - 5) колективна праця.
24. Предметом вивчення методики ознайомлення з природою є:
- 1) процес ознайомлення дітей з природою, виховання та розвиток їх під час цієї роботи;
 - 2) процес формування знань про живу природу;
 - 3) процес екологічного виховання;
 - 4) процес формування трудових умінь дошкільників.
25. Системні знання в ознайомленні з природою – це знання... :
- 1) об'єднані навколо центральної залежності в природі, залежності організмів від умов існування;
 - 2) сезонних змін у природі;
 - 3) пристосування організмів до навколишнього середовища.

26. До форм організації роботи по ознайомленню дошкільників з природою відносяться:
- 1) екскурсії;
 - 2) спостереження;
 - 3) цільові і повсякденні прогулянки;
 - 4) дидактичні ігри.
27. Для первинного етапу пізнання природи найбільш ефективним є використання методів:
- 1) розповідь вихователя;
 - 2) спостереження;
 - 3) наочні методи.
28. Визначити основні методичні прийоми керівництва спостереженнями в старшій групі:
- 1) запитання;
 - 2) порівняння;
 - 3) включення в обстеження різних аналізаторів;
 - 4) використання ілюстративного матеріалу.
29. Структура екскурсії в природу містить:
- 1) колективне спостереження;
 - 2) бесіда з людьми сільськогосподарської професії;
 - 3) збір природного матеріалу;
 - 4) індивідуальні самостійні дитячі спостереження .
30. Первинно-ознайомлювальні заняття спрямовані на:
- 1) уточнення, поглиблення, розширення знань про природу;
 - 2) узагальнення і систематизацію знань;
 - 3) формування початкових уявлень про об'єкти та явища природи.

8. Методика викладання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу

1. Рівень освіченості, який характеризується вміннями та знаннями в області валеологічної та екологічної культури, а також здібністю вирішувати різні життєві задачі на основі цих знань та способах практичної діяльності називається:
- а) еколого-валеологічними знаннями;
 - б) еколого-валеологічною компетентністю;
 - в) еколого-валеологічними вміннями;
 - г) еколого-валеологічними навичками.
2. Інтегральна якість фахівця, яка забезпечує успішне збереження та зміцнення фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я свого та здоров'я оточення називається:
- а) здоров'язберігаючими вміннями;
 - б) здоров'язберігаючою компетентністю;
 - в) здоров'язберігаючою взаємодією;
 - г) діяльнісним підходом.
3. Еколого-валеологічні знання це...:
- а) знання про екологобезпечну та здоров'язберігаючу взаємодію людини з навколишнім середовищем;
 - б) знання у галузі суспільних наук, філософії, культурології, літератури, музики, мистецтва і літератури, права і політики, економіки, релігії, етики й естетики тощо;
 - в) відносно завершений продукт пізнання, спосіб відтворення у свідомості суб'єкта пізнання суті об'єкта, що вивчається.
 - г) комплекс знань про екологічний стан та функціональні властивості організму, які визначають його фізичну силу.
4. Формування валеологічної освіти в дошкільному навчальному закладі має відбуватися:
- а) постійно, систематично як на заняттях так і в різних режимних моментах;
 - б) тільки на заняттях;
 - в) постійно, систематично у спеціально відведений для цього час.
 - г) індивідуально, систематично, об'єктивно.

5. Валеологічна культура – це...:
- а) частина загальнолюдської культури, яка передбачає знання людиною своїх фізіологічних, генетичних та психологічних можливостей, володіння методами збереження, контролю і розвитку здоров'я, а також уміння поширювати ці знання оточуючим.
 - б) це рівень сприйняття людьми природи, навколишнього середовища і оцінка свого місця у Всесвіті, відношення людини до світу.
 - в) це такий напрям людської діяльності та мислення, від якого істотним чином залежать нормальне існування сучасної цивілізації, її сталий розвиток у майбутньому.
 - г) потенційні можливості людини виконувати максимум м'язового зусилля, обсяг фізичного навантаження, який може бути виконаний без зниження заданого рівня функціонування організму, серцево-судинної і дихальної системи.
6. В основу валеологічної освіти покладено принципи:
- а) науковості, послідовності, систематичності;
 - б) гуманізації, індивідуальності, об'єктивності;
 - в) гуманізації, науковості, систематичності та послідовності.
 - г) гуманізації, науковості, безперервності, системності та прогностичності.
7. Об'єктом валеології є:
- а) хвора людина;
 - б) здорова людина і людина, котра перебуває у «третьому стані»
 - в) здоров'я людини;
 - г) хвороби людини.
8. Головними ознаками людини є те, що вона являє собою:
- а) природну, діяльну, предметну, мислячу та суспільну істоту;
 - б) природну, діяльну, економічну, мислячу та суспільну істоту;
 - в) природну, діяльну, психічну, мислячу та суспільну істоту;
 - г) природну, діяльну, економічну, мислячу та психічну істоту.
9. Форми і види оздоровчої роботи засобами фізичної культури:
- а) ходьба, біг, купання й плавання, спортивні й рухові ігри, спокій;
 - б) ходьба, дієта, купання й плавання, спортивні й рухові ігри;
 - в) ходьба, біг, купання й плавання, рухові ігри, додаткове харчування;
 - г) ходьба, біг, купання й плавання, спортивні й рухові ігри.
10. Біоритми бувають:
- а) добовим, циркадними, тижневими, місячними;
 - б) циркадними, тижневими, місячними, річними;
 - в) добовим, тижневими, сезонним, річними;
 - г) циркадними, тижневими, місячними, добовим.
11. Факторами здоров'я є:
- а) навколишнє середовище, спадковість, спосіб життя;
 - б) природні умови, спадковість, система охорони здоров'я, спосіб життя;
 - в) рухова активність людини, спадковість, система охорони здоров'я;
 - г) трудова діяльність, спадковість, система охорони здоров'я;
12. Фізичне оздоровче тренування ґрунтується на принципах:
- а) повторюваності, поступовості, інтеграції;
 - б) повторюваності, інтеграції, індивідуалізації;
 - в) інтеграції, поступовості, індивідуалізації;
 - г) повторюваності, поступовості, індивідуалізації.
13. Кому з цих філософів належить вислів: «Здоров'я –це ще не все, але все без здоров'я – ніщо»
- а) Гіппократу;
 - б) Демокріту;
 - в) Аристотелю;
 - г) Сократу.

14. Здатність організму пристосовуватись до мінливих умов навколишнього середовища:

- а) акомодация;
- б) акцепція;
- в) адаптація;
- г) антропологізація.

15. Яке із визначень повністю відповідає поняттю “стрес”:

- а) порушення нормальної життєдіяльності організму, в результаті якого знижуються його пристосувальні можливості;
- б) неспецифічна нейрогуморальна відповідь організму на дію подразника;
- в) реакція-відповідь організму на дію факторів зовнішнього і внутрішнього середовища з обов’язковою участю центральної нервової системи;
- г) порушення функцій вищих відділів центральної нервової системи.

16. Які процеси відбуваються в опорно-руховому апараті у дитячому віці:

- а) формування постави, скостеніння хрящів, зміна пропорцій тіла;
- б) припинення росту, зміна кісткової тканини на хрящову;
- в) формування постави, припинення росту, зміна кісткової тканини на хрящову;
- г) формування постави, припинення росту, зміна пропорцій тіла;

17. Які зміни в організмі людини можуть розвиватися при гіподинамії:

- а) посилюється обмін речовин, збільшується кількість жирової тканини, виникає кисневе голодування;
- б) збільшується кількість жирової тканини, погіршується перетравлення і засвоєння поживних речовин, виникає кисневе голодування;
- в) зменшується кількість жирової тканини, покращується перетравлення і засвоєння поживних речовин, виникає кисневе голодування;
- г) понижується обмін речовин, зменшується кількість жирової тканини, виникає кисневе голодування.

18. Що називається імунітетом:

- а) реакція-відповідь організму на дію подразників із зовнішнього і внутрішнього середовища за участю центральної нервової системи;
- б) порушення нормальної життєдіяльності організму, в результаті якого знижуються його пристосувальні можливості;
- в) прояв спрямованих на збереження гомеостазу захисних реакцій організму на генетично чужорідні речовини;
- г) неспецифічна нейрогуморальна відповідь організму на дію подразника.

19. Що вивчає наука геронтологія:

- а) динаміку змін фізіологічних систем у немовлят;
- б) особливості статевого розвитку підлітків;
- в) причини та особливості процесу старіння;
- г) наслідки дії зовнішніх подразників на організм людини.

20. Стан інтелектуально-емоційної сфери, основу якого складає відчуття душевного комфорту, яке забезпечує адекватну поведінкову реакцію називають:

- а) фізичним здоров’ям;
- б) психічним здоров’ям;
- в) соціальним здоров’ям;
- г) психо-соціальним здоров’ям.

21. Комплекс морфологічних та функціональних властивостей організму, який визначає запас його фізичних сил. Має два значення: визначає процес формування та ступінь його дозрівання на кожному відрізку часу і називається:

- а) фізична працездатність;
- б) розумова працездатність;
- в) фізичний розвиток;
- г) фізичне здоров’я.

22. Стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб або фізичних дефектів має назву:
- а) здоровий спосіб життя;
 - б) здоров'я;
 - в) спосіб життя;
 - г) стиль життя.
23. Дотримання принципів здорового способу життя, повернення втраченого здоров'я і примноження його за рахунок відповідних тренувань називається:
- а) активність;
 - б) оздоровлення;
 - в) аутотренінг;
 - г) самоконтроль.
24. Теорія і практика формування, збереження і зміцнення здоров'я називається:
- а) валеологічна освіта;
 - б) основи валеології;
 - в) валеологія;
 - г) валеологічний світогляд.
25. Норма це:
- а) протидія організму хворобі;
 - б) шляхи збереження здоров'я;
 - в) зона оптимального функціонування системи;
 - г) критерії здоров'я.
26. Гіппократ є засновником:
- а) солідарної теорії здоров'я;
 - б) гуморальної теорії здоров'я;
 - в) Стародавнього Єгипту;
 - г) епохи Середньовіччя.
27. Аристотель є засновником:
- а) солідарної теорії здоров'я;
 - б) гуморальної теорії здоров'я;
 - в) психорегуляційної теорії здоров'я;
 - г) опорно-рухової теорії здоров'я.
28. Складовими здоров'я є:
- а) фізична, соціальна, психічна, духовна;
 - б) індивідуальна, особистісна, динамічна, матеріальна;
 - в) диференційована, освітня, діяльнісна, психічна;
 - г) інтелектуальна, матеріальна, соціальна, духовна.
29. Гіпокінезія це:
- а) вимушене зменшення обсягу довільних рухів людини внаслідок характеру її трудової діяльності;
 - б) вимушене збільшення обсягу довільних рухів людини внаслідок характеру її трудової діяльності;
 - в) вимушена рухова активність людини;
 - г) вимушена фізична навантаженість організму.
30. Санологія це:
- а) динамічний комплекс захисно-приспосувальних механізмів;
 - б) гуморальної теорії здоров'я;
 - в) загальне вчення про протидію організму хворобі;
 - г) теорія формуючих механізмів.

- спеціальність 013 Початкова освіта

1. Педагогіка вищої школи

1. Педагогіка вищої школи – це:
 - а) частина філософії
 - б) комплекс теоретичних і прикладних наук про процеси виховання, навчання, освіти
 - в) наука про закономірності навчання і виховання студентів, а також їх наукову і професійну підготовку як спеціалістів
 - г) наука про управління у сфері вищої освіти
2. Галузь педагогіки, яка вивчає особливості здійснення навчально-виховної діяльності у середовищі в'язнів (порушення волі) – це:
 - а) віктимологія
 - б) превентивна педагогіка
 - в) агогіка
 - г) пенітенціарна педагогіка
3. Останньою у структурі системи освіти України є:
 - а) самоосвіта
 - б) вища освіта
 - в) післядипломна освіта
 - г) докторантура
4. Освітньо-професійний ступінь, що здобувається на початковому рівні вищої освіти і присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньої-професійної програми, обсяг якої становить 90-120 кредитів ЄКТС це:
 - а) молодший бакалавр
 - б) бакалавр
 - в) магістр
 - г) доктор філософії
 - д) доктор наук
5. Переконаність у безмежних можливостях людини та її здатності до удосконалення, вимога свободи і захисту гідності особистості, ідея про право людини на щастя і про те, що задоволення її потреб та інтересів має бути метою суспільства це:
 - а) демократизм
 - б) гуманізм
 - в) індивідуальний підхід
 - г) диференційований підхід
6. Культура усної та писемної форм літературної мови, володіння іноземними мовами, сучасними інформаційними технологіями, ефективними методами і прийомами міжособистісного спілкування це:
 - а) комунікативна компетентність
 - б) педагогічна компетентність
 - в) професійна компетентність
 - г) дидактична компетентність
7. Психологічне відчуття утруднень у розв'язанні поставлених завдань це:
 - а) проблемна ситуація
 - б) невпевненість у собі
 - в) рушійна сила
 - г) спонукальний мотив
8. Тип навчання, яке характеризується такими особливостями: викладач повідомляє студентам певну сукупність знань у готовому вигляді без пояснення; студенти засвоюють знання без усвідомлення й розуміння і майже дослівно відтворюють завчене; від студентів не вимагається застосування знань на практиці це:
 - а) догматичне навчання
 - б) пояснювально-ілюстративне навчання
 - в) проблемне навчання
 - г) модульно-розвивальне навчання
9. Обмежена в часі та просторі взаємозумовлена діяльність педагога й учня, викладача й студента це:
 - а) навчальний процес
 - б) форма організації навчання
 - в) спосіб організації навчання
 - г) співпраця
10. Основна форма організації та метод навчання у вищій школі – це:
 - а) семінарське заняття
 - б) практичне заняття
 - в) лекція
 - г) самостійна робота студентів
11. Про яку суперечність сучасного світу йде у Євангелії: "У багатій мудрості є багато смутку. Хто примножує знання, примножує скорботу"?
 - а) між радістю і скорботою
 - б) між значним обсягом знань, якими володіє людина, і рівнем її моральної, фізичної, естетичної, трудової і розумової вихованості
 - в) між мудрістю людей та горем, яке вони несуть
 - г) між знанням і невіглаством
12. Наука, що вивчає проблеми попередження відхилень у поведінці неповнолітніх – це:
 - а) героогіка
 - б) віктимологія
 - в) агогіка
 - г) вікова педагогіка
13. Ступінь бакалавра відповідає освітньому рівню вищої освіти:
 - а) початковий рівень
 - б) перший рівень
 - в) другий рівень
 - г) третій рівень

14. Освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180-240 кредитів ЄКТС це:

а) молодший бакалавр б) бакалавр в) магістр г) доктор філософії д) доктор наук

15. «Студент» у перекладі з латинської означає:

а) той, хто прямує до мети

б) той, хто важко працює

в) той, хто сумлінно працює

г) той, хто навчається

16. Досконале, творче виконання педагогами своїх професійних функцій на рівні мистецтва, в результаті чого створюються оптимальні соціально-психологічні умови для становлення особистості вихованця, забезпечення його інтелектуального та морально-духовного розвитку це

а) професійна компетентність

б) педагогічна майстерність

в) педагогічна компетентність

г) дидактична компетентність

17. Оптимально ефективний шлях мисленнєвої діяльності людини (студента) від наявного рівня знань, умінь, навичок та інтелектуального розвитку до очікуваного, прогнозованого це:

а) логіка навчального процесу б) процес пізнання в) розвиток особистості г) навчання

18. Тип навчання, яке характеризується такими особливостями: викладач повідомляє студентам певну суму знань, пояснює сутність явищ, процесів, законів, правил та ін. з використанням ілюстративного матеріалу; студенти мають свідомо засвоїти пропоновану частку знань і відтворити її на рівні глибокого розуміння, застосувати знання на практиці в різноманітних видах це:

а) догматичне навчання

б) пояснювально-ілюстративне навчання

в) проблемне навчання

г) модульно-розвивальне навчання

19. Форма навчання, при якій вчитель навчає групу дітей, які перебувають на різних щаблях вікового й інтелектуального розвитку це:

а) індивідуальна форма навчання

б) класно-урочна форма навчання

в) групова форма навчання

г) дальтон-план

20. Типовим недоліком лекції є:

а) у процесі читання лекції можна врахувати специфіку професійної підготовки студентів, їхні інтереси

б) великі потоки слухачів (понад 50) позбавляють викладача можливості ефективно управляти розумовою діяльністю студентів

в) лекція слугує своєрідним дороговказом для студентів, компасом у неосяжному морі наукової інформації

г) незамінна, коли бракує доступу до наукової інформації

21. Розумові здібності людини: здатність орієнтуватися в навколишньому середовищі, адекватно його відображати й перетворювати, мислити, навчатися, пізнавати світ і засвоювати соціальний досвід; спроможність розв'язувати завдання, приймати рішення, розумно діяти, передбачати це:

а) знання

б) знання й уміння

в) навички та уміння

г) інтелект

22. Наука, що вивчає проблеми людей похилого віку – це:

а) агогіка

б) андрагогіка

в) герогогіка

г) тифлопедагогіка

23. Ступінь магістра відповідає освітньому рівню вищої освіти:

а) початковий рівень

б) перший рівень

в) другий рівень

г) третій рівень

24. Освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми обсягом 90-120 або 120 кредитів ЄКТС це:

а) молодший бакалавр б) бакалавр в) магістр г) доктор філософії д) доктор наук

25. Характерна риса студентства як соціальної групи:

а) пошук сенсу життя

б) соціальний престиж

в) робота в аудиторіях

г) громадська активність

26. Знання глобальних процесів розвитку цивілізації та функціонування сучасного суспільства, а також основ соціології, економіки, менеджменту і права:

- а) професійна компетентність
- б) комунікативна компетентність
- в) дослідницька компетентність
- г) соціально-економічна компетентність

27. Початковим етапом логіки навчального процесу є:

- а) оволодіння знаннями
- б) формування умінь і навичок
- в) розуміння й усвідомлення пізнавальних завдань
- г) абстрагування

28. Об'єктивні труднощі адаптації студентів до навчання у ВНЗ, які викликані тим, що студенти зустрічаються з новими формами і методами навчальної діяльності, особливостями організації самостійної роботи, контролю за нею з боку викладачів це:

- а) соціальні труднощі
- б) навчальні труднощі
- в) психологічні труднощі
- г) суб'єктивні труднощі

29. Форма організації навчання, яка полягала в тому, що одному вчителю доручали навчання 250—300 учнів різного віку. Але одноосібно учитель не міг цього зробити. Тому учнів розподіляли на групи з 25—30 осіб. До кожної групи прикріплювали старшого учня (монітора); учитель спочатку навчав елементів грамоти старших учнів, а вони у своїх групах передавали здобуті знання своїм товаришам. Крім того, монітори відповідали за порядок і дисципліну – це:

- а) Дальтон-план
- б) класно-урочна форма навчання
- в) Белл-ланкастерська форма навчання
- г) бригадно-лабораторна форма навчання

30. Лекція, завдання якої полягає в тому, щоб розкрити структуру курсу, особливості його вивчення, місце нової навчальної дисципліни у системі професійної підготовки студентів, її актуальність і важливість у їх майбутній професійній діяльності це:

- а) вступна лекція
- б) тематична лекція
- в) підсумкова лекція
- г) лекція-пояснення

31. Об'єктом педагогіки вищої школи є:

- а) педагогічна система вищої школи
- б) система вищої освіти і педагогічні процеси в ній
- в) система народної освіти і педагогічні процеси в системі вищої школи
- г) теоретичні основи навчального процесу у вищій школі

32. Йоган Гутенберг у XV ст в Німеччині започаткував:

- а) літописання
- б) університетську освіту
- в) книгодрукування
- г) вищу освіту

33. Сукупність навчально-виховних і культурно-освітніх закладів, наукових, науково-методичних і методичних установ, науково-виробничих підприємств, державних і місцевих органів управління освітою та самоврядування в галузі освіти, які згідно з Конституцією та іншими законами України здійснюють освіту і виховання громадян – це:

- а) система освіти
- б) освіта
- в) зміст освіти
- г) структура освіти

34. Освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра це:

- а) молодший бакалавр
- б) бакалавр
- в) магістр
- г) доктор філософії
- д) доктор наук

35. Соціально значуща група людей, які об'єднані спільною метою, узгоджено діють у напрямі досягнення поставленої мети і мають органи самоврядування – це:

- а) колектив
- б) об'єднання за професійною ознакою
- в) первинний колектив
- г) об'єднання за інтересами

36. Сукупність раціональних засобів, умінь та особливостей поведінки педагога, спрямованих на ефективну реалізацію обраних ним методів і прийомів навчально-виховної роботи з окремим індивідом чи колективом відповідно до поставленої мети навчання та виховання з урахуванням конкретних об'єктивних і суб'єктивних умов це:

- а) педагогічна техніка
- б) педагогічна майстерність
- в) психолого-педагогічні уміння

г) педагогічні уміння

37. Прагнення особистості через учіння утвердити свій соціальний статус у суспільстві та в конкретному соціальному колективі це:

а) пізнавальні мотиви

б) соціальні мотиви

в) спонукальні мотиви

г) професійно-ціннісні уміння

38. Принцип, який вимагає, щоб зміст освіти вищої школи відповідав досягненням науки у відповідній галузі знань це:

а) принцип систематичності та послідовності навчання

б) принцип свідомості навчання

в) принцип наступності та гнучкості навчання

г) принцип науковості навчання

39. Форма навчання, згідно якої зміст навчального матеріалу з кожної дисципліни поділявся на частини (блоки), кожен учень отримував індивідуальне завдання у формі плану й самостійно його виконував. Потім звітувався, набираючи відповідну кількість балів, а потім отримував наступне завдання. Учитель тут відігравав роль організатора-консультанта. Учні з класу до класу переводили не після закінчення навчального року, а залежно від рівня оволодіння програмним матеріалом, тобто 3—4 рази на рік – це:

а) Дальтон-план

б) бригадно-лабораторна форма навчання

в) Белл-ланкастерська форма навчання

г) індивідуальна форма навчання

40. Першим кроком у процесі підготовки до академічної лекції є:

а) вивчення програми з конкретної дисципліни

б) ознайомлення з навчальним планом спеціальності

в) ознайомлення з підручниками й навчальними посібниками навчальної дисципліни

г) ознайомлення з освітньо-професійною програмою підготовки фахівця

41. Яку функцію виконує педагогіка вищої школи при розробці нових технологій та втілення результатів дослідження?

а) проєктивно-конструктивну

б) прогностичну

в) аналітичну

г) теоретичну

42. Починаючи з XV ст., освіченість Заходу проникає в Україну і набирає сили в:

а) братських школах

б) Києво-Могилянській академії

в) Острозькій академії

г) церковно-приходських школах

43. Рівень вищої освіти, що відповідає п'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою загальнокультурної та професійно орієнтованої підготовки, спеціальних умінь і знань, а також певного досвіду їх практичного застосування з метою виконання типових завдань, що передбачені для первинних посад у відповідній галузі професійної діяльності це:

а) початковий рівень

б) перший рівень

в) другий рівень

г) третій рівень

д) науковий рівень

44. Базові положення, які лежать в основі функціонування закладів системи освіти України – це:

а) закони освіти

б) принципи освіти

в) закономірності освіти

г) організаційні положення

45. Функція колективу, спрямована на об'єднання членів колективу з метою виконання певних соціально-педагогічних завдань це:

а) виховна функція

б) стимулювальна функція

в) організаторська функція

г) діагностична функція

функція

46. Стиль педагогічного спілкування, який передбачає захопленість спільною справою - педагог виконує роль наставника, старшого товариша, учасника спільної навчальної діяльності це:

а) спілкування на основі високих професійних настанов педагога

б) спілкування-дистанція

в) спілкування на основі дружнього ставлення

г) спілкування-загравання

47. Мотиви, які пов'язані з впливом на свідомість тих, хто навчається, певних чинників — вимог батьків, порад, прикладів викладачів, членів первинного колективу це:

а) пізнавальні мотиви

б) спонукальні мотиви

в) меркантильні мотиви

г) соціальні мотиви

48. Принцип, який впливає з того, що пізнання навколишнього світу можливе лише у певній системі, і кожна наука становить систему знань, об'єднаних внутрішніми зв'язками це:
- а) принцип систематичності та послідовності навчання б) принцип свідомості навчання
в) принцип науковості навчання г) принцип ґрунтовності навчання
49. Словесні, наочні та практичні методи належать до групи методів навчання:
- а) за джерелами знань б) за характером логіки пізнання
в) за рівнем самостійної пізнавальної діяльності г) за ступенем поєднаності методів
50. Структура академічної лекції включає:
- а) вступна частина, основна частина, висновок
б) план — основні питання лекції; виклад основних положень; підведення підсумків — загальний висновок
в) план — основні питання лекції; вступна частина — зв'язок з минулою лекцією, введення в тему; виклад основних положень з акцентованими висновками за кожним окремо; підведення підсумків — загальний висновок
г) список рекомендованої літератури; вступна частина — зв'язок з минулою лекцією, введення в тему; виклад основних положень з акцентованими висновками за кожним окремо; підведення підсумків — загальний висновок
51. Метою педагогіки вищої школи є:
- а) дослідження закономірностей розвитку, виховання і навчання учнів
б) дослідження закономірностей розвитку, виховання і навчання студентів і розробка на цій основі шляхів удосконалення процесу підготовки кваліфікованого спеціаліста
в) спрямованість на формування компетентного викладача, який володіє методологією педагогічної науки
г) дослідження особливостей навчання та виховання людей похилого віку
52. В Острозькій академії навчали учнів предметів - граматики, риторики, діалектики – які входили до: а) "квадривіуму" б) "кварцивіуму" в) "тривіуму" г) "терцивіуму"
53. Рівень вищої освіти, що відповідає шостому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю це:
- а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень
54. Основні принципи освіти визначено:
- а) Законом України «Про вищу освіту» б) Законом України «Про освіту»
в) Конституцією України г) Законом України «Про загальну середню освіту»
55. Функція колективу, спрямована на формування морально-ціннісних стимулів діяльності особистості у всіх сферах; регулювання поведінки членів колективу, вплив на формування позитивних якостей особистості — волі, гуманності, працьовитості, совісності, чесності, справедливості, цілеспрямованості, гідності – це:
- а) виховна функція
б) організаторська функція
в) пізнавальна функція
г) стимулювальна функція
56. Навчальне заняття, яке проводиться з окремими студентами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття потенційних творчих здібностей; організовується за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану студента це:
- а) консультація б) колоквиум в) індивідуальне навчальне завдання г) групове навчання
57. Мотиви, які відображають прагнення студентів отримати ґрунтовну професійну підготовку для ефективної діяльності в різних сферах життя це:
- а) спонукальні мотиви б) пізнавальні мотиви в) меркантильні мотиви г) професійно-ціннісні мотиви
58. Головне, до чого треба прагнути при конспектуванні лекції це:
- а) записувати дослівно все, що говорить лектор

- б) записувати в логічній послідовності суттєві думки, положення, викладені в лекції, які є результатом аналізу і синтезу власного мислення
- в) записувати лише те, що диктує викладач, на що звертає особливу увагу
- г) уважно слухати та запам'ятовувати інформацію
59. Аналітичний, синтетичний, індуктивний, дедуктивний методи навчання належать до групи методів:
- а) за джерелами знань
- б) за характером логіки пізнання
- в) за рівнем самостійної пізнавальної діяльності
- г) за способом репродуктивної діяльності того, хто навчається
60. Вид навчальних занять практичного характеру, спрямованих на поглиблене опрацювання теоретичного матеріалу це:
- а) семінарське заняття б) практичне заняття в) лабораторне заняття г) консультація
61. Яку функцію виконує педагогіка вищої школи при теоретичному вивченні, описі, аналізі педагогічних явищ і процесів причинно-наслідкових зв'язків?
- а) прогностичну б) аналітичну в) проєктивно-конструктивну г) теоретичну
62. Львівський університет було відкрито у:
- а) 1576 році б) 1585 р. в) 1661 році г) 1820 році
63. Рівень вищої освіти, що відповідає сьомому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності це:
- а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень
64. Основний організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ вищого навчального закладу, що об'єднує відповідні кафедри й лабораторії це:
- а) інститут б) навчально-дослідний сектор в) факультет г) навчально-науковий інститут
65. У своєму розвитку первинний студентський колектив проходить в основному:
- а) дві стадії б) три стадії в) чотири стадії г) чітко не визначено
66. Дидактика – це:
- а) галузь педагогіки, яка вивчає питання організації виховного процесу
- б) галузь педагогіки, в якій розглядається теорія управління навчально-виховним процесом
- в) самостійна наука, що вивчає питання освіти і навчання у вищій школі
- г) галузь педагогіки, в якій розглядається теорія освіти й навчання
67. Вид навчальної роботи, що передбачає з'ясування рівня засвоєння студентами знань, оволодіння вміннями й навичками з окремої теми чи розділу; викладач запрошує в позанавчальний час групу студентів і в процесі співбесіди з'ясовує рівень засвоєння матеріалу це:
- а) консультація б) колоквиум в) індивідуальне заняття г) тьюторство
68. Принцип оцінювання навчальних досягнень, який передбачає врахування загальнодержавних стандартів змісту освіти відповідно до кваліфікаційних характеристик спеціальностей це:
- а) принцип тематичності
- б) принцип об'єктивності
- в) принцип систематичності
- г) принцип єдності вимог
69. Проблемний, частково-пошуковий, дослідницький методи на лежать до методів навчання:
- а) за джерелами знань б) за характером логіки пізнання
- в) за рівнем самостійної пізнавальної діяльності г) за рівнем репродуктивної діяльності студента

70. Семінарські заняття, які передбачають аудиторну роботу студентів під керівництвом педагога, спрямовану на оволодіння вміннями й навичками самостійної роботи з підготовки до безпосередньої участі в семінарах це:

а) власне семінари б) просемінари в) спецсемінари г) тематичні семінари

71. Одна з педагогічних наук, що займається дослідженням проблем освіти, самоосвіти й виховання дорослих людей – це:

а) агогіка б) герогогіка в) андрагогіка г) віктимологія

72. У 1834 році було відкрито:

а) Харківський університет б) Чернівецький університет в) Новоросійський університет
г) Київський університет

73. Рівень вищої освіти, що відповідає восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення це:

а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень

74. Факультет створюється рішенням Вченої ради вищого навчального закладу за умови, якщо до його складу входять не менше ніж три кафедри і на ньому навчається студентів денної форми навчання не менш ніж:

а) 200 студентів б) 300 студентів в) 350 студентів г) 250 студентів

75. Автором теорії і практики колективу вважають:

а) В.О. Сухомлинського б) А.С. Макаренка в) Я.А. Коменського г) Й.Песталоцці

76. Об'єктом дидактики вищої школи є:

а) виховний процес у вищих навчальних закладах
б) процес управління вищим навчальним закладом
в) навчальний процес
г) навчальний процес у вищих навчальних закладах

77. Принцип навчання, який базується на постулаті, що знання передати не можна, вони стають надбанням людини лише в результаті самостійної свідомої діяльності це:

а) принцип активності й самостійності б) принцип науковості
в) принцип свідомості навчання г) принцип ґрунтовності навчання

78. Чітко окреслене коло знань, умінь, навичок і компетенцій, якими людина оволодіває шляхом навчання у навчальному закладі або самостійно це:

а) знання людини б) вимоги програми в) зміст освіти г) державний стандарт

79. Кількість екзаменів та заліків з кожної навчальної дисципліни визначається:

а) навчальними планами
б) навчальними програмами
в) навчальною частиною вузу
г) деканатом факультету

80. Форма навчального заняття, в ході якої викладач організовує розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентами відповідно сформульованих завдань це:

а) семінарське заняття
б) практичне заняття
в) лабораторне заняття
г) просемінар

81. Педагогіка найтісніше пов'язана з науками, які становлять її засадницькі основи:

а) анатомія, фізіологія людини та психологія б) філософія та природничі науки
в) історія, філософія, медицина г) анатомія, фізіологія людини, історія, філософія

82. У 1875 році було засновано:

- а) Харківський університет
- б) Київський університет
- в) Чернівецький університет
- г) Ужгородський університет

83. Рівень вищої освіти, що відповідає дев'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає набуття компетентностей з розроблення і впровадження методології та методики дослідницької роботи, створення нових системоутворюючих знань та/або прогресивних технологій, розв'язання важливої наукової або прикладної проблеми, яка має загальнонаціональне або світове значення це:

- а) початковий рівень б) перший рівень в) другий рівень г) третій рівень д) науковий рівень

84. Базовий структурний підрозділ вищого навчального закладу, що проводить навчально-виховну та методичну діяльність з однієї або кількох споріднених спеціальностей, спеціалізацій чи навчальних дисциплін і здійснює наукову, науково-дослідну та науково-технічну діяльність за певним напрямом – це:

- а) факультет б) кафедра в) циклова комісія г) інститут

85. Педагогічна майстерність – це:

- а) комплекс якостей особистості, що забезпечує високий рівень самоорганізації професійної діяльності педагога
- б) інтелектуальні уміння, необхідні для мисленого моделювання наукового пошуку
- в) поєднання науки та мистецтва
- г) вміння комунікувати у процесі навчання

86. Навчальна діяльність студента, яка планується, виконується за завданням, під методичним керівництвом і контролем викладача, але без його прямої участі це:

- а) індивідуальне заняття
- б) самостійна робота студентів
- в) колоквиум
- г) виконання контрольної роботи

87. Принцип навчання, який передбачає, що навчання лише тоді є успішним, коли особистість відчуває корисність і потрібність засвоєваних знань це:

- а) принцип наочності
- б) принцип свідомості
- в) принцип зв'язку навчання з практичною діяльністю, реаліями життя
- г) принцип ґрунтовності

88. Основний нормативний документ (стандарт) вищого навчального закладу, що складається на підставі освітньо-професійної програми і структурно-логічної схеми підготовки фахівців та визначає організацію їх навчальної діяльності це:

- а) державний стандарт вищої освіти
- б) навчальний план
- в) навчальна програма
- г) освітньо-наукова програма

89. Метод, який передбачає, що використовуючи різноманітні джерела та засоби, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, розкриваючи систему доведень, порівнюючи погляди, різноманітні підходи, показує способи розв'язання поставленого завдання це:

- а) пояснювально-демонстраційний метод
- б) репродуктивний метод
- в) частково-пошуковий метод
- г) метод проблемного викладання

90. Першим етапом структури практичного заняття є:

- а) постановка викладачем загальної проблеми та її обговорення за участю студентів
- б) розв'язування завдань з їх обговоренням
- в) проведення попереднього контролю знань, умінь і навичок студентів
- г) проведення підготовчих вправ

91. Джерельною базою загальної педагогіки як науки є:
- а) дослідження в галузі анатомії, фізіології
 - б) погляди філософів Стародавнього світу
 - в) народна педагогіка, дослідження в галузі анатомії, фізіології, психологія
 - г) народна педагогіка, наукова педагогіка, досвід педагогів-новаторів
92. Засновником Києво-Могилянської академії був:
- а) Петро Могила
 - б) Костянтин Острозький
 - в) Кирило Розумовський
 - г) Іван Мазепа
93. Другим рівнем у структурі методології педагогіки є:
- а) технологічний б) конкретно-науковий в) загально-науковий г) філософський
94. Яка із перерахованих посад не належить до посад науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу:
- а) асистент б) доцент в) науковий співробітник г) ст. викладач
95. Фундамент професійного зростання викладача як спеціаліста – це:
- а) педагогічний такт
 - б) самоосвіта
 - в) організаторські здібності
 - г) базові теоретичні знання
96. Складний і багатогранний процес взаємодії педагога і того, хто навчається це:
- а) спілкування б) учіння в) навчання г) бесіда
97. Об'єктивні труднощі адаптації студентів до навчання у ВНЗ, які викликані зміною місця мешкання, новими умовами життя, особливостями спілкування зі значним колом нових людей (викладачами, колегами, обслуговуючим персоналом) це:
- а) соціальні труднощі
 - б) навчальні труднощі
 - в) психологічні труднощі
 - г) суб'єктивні труднощі
98. Державний документ, в якому визначено зміст освіти з окремої навчальної дисципліни з виділенням розділів, тем, кількості годин на їх опрацювання це:
- а) стандарт вищого навчального закладу
 - б) навчальний план
 - в) навчальна програма
 - г) навчальний підручник
99. Метод, який полягає в організації активного пошуку розв'язання поставлених або самостійно сформульованих пізнавальних завдань, над якими студенти працюють самостійно під керівництвом педагога або на основі евристичних програм та вказівок це:
- а) репродуктивний метод
 - б) частково-пошуковий або евристичний
 - в) дослідницький метод
 - г) проблемний метод
100. Останнім етапом у структурі лабораторного заняття є:
- а) проведення поточного контролю підготовленості студентів до виконання конкретної лабораторної роботи
 - б) підготовка індивідуального звіту про виконану роботу і захист його перед викладачем, оцінювання
 - в) виконання контрольних завдань теми лабораторного заняття
 - г) інструктаж

2. Методика викладання дидактики у вищій школі

1. Дидактика - це:

- а) наука про закономірності формування особистості дитини;
- б) розділ педагогіки, що вивчає процес виховуючого навчання;
- в) галузь педагогіки, яка розробляє теорію освіти та навчання.

2. Предметом дидактики є:

- а) школяр;
- б) урок;
- в) процес навчання.

3. Завдання дидактики:

- а) удосконалення форм і методів навчання, розробка навчальних технологій;
- б) навчання підростаючого покоління, розвиток особистості;
- в) дослідження закономірностей і механізмів психічного розвитку особистості у процесі навчання.

4. Основні категорії дидактики:

- а) навчання, освіта, виховання, принципи виховання, закономірності виховання, соціалізація;
- б) освіта, навчання, викладання, учіння, знання, вміння, навички, принципи та методи навчання;
- в) навчання, виховання, розвиток, особистість, класний керівник, батьки, діти, школа, дитячий садок.

5. Освіта - це:

- а) певна система засвоєних особистістю знань, умінь і навичок та пов'язані з нею рівень розвитку її розумово-пізнавальних сил, морально-естетичної культури;
- б) цілеспрямований процес і результат оволодіння системою знань, умінь і навичок, формування світогляду і розвитку здібностей;
- в) процес, який забезпечує засвоєння досвіду, виховання і розвиток особистості, що дозволяє цивілізовано жити й творчо працювати.

6. Зміст освіти - це:

- а) система знань, умінь і навичок, відібраних для вивчення в школі, оволодіння якими забезпечує розвиток мислення;
- б) система наукових знань, умінь і навичок, яка забезпечує широкий світогляд, системне мислення, творчу діяльність;
- в) перелік предметів, які вивчаються в школі, знання, вміння та навички, які кожен учень засвоює для свого розвитку.

7. Зміст освіти характеризується в:

- а) навчальних планах, навчальних програмах, підручниках і посібниках;
- б) діяльності директорів шкіл, учителів, працівників відділів освіти;
- в) спеціалізованих періодичних виданнях - газетах, журналах, методичних розробках.

8. Від чого залежить кінцевий результат процесу навчання?:

- а) від педагогічної майстерності вчителя, наявності в школі доброї матеріальної технічної бази;
- б) від функціонування педагогічного процесу як системи;
- в) від психолого-педагогічних, фахових знань і умінь учителя, від методів навчання, які використовує вчитель.

9. Принципи навчання - це:

- а) вихідні положення організації навчання;
- б) засоби організації навчання;
- в) порядок проведення навчального процесу.

10. Дидактичні принципи забезпечують ефективність, коли застосовуються:

- а) по розумінню вчителя;
- б) поетапно;

в) комплексно.

11. Методи навчання - це:

- а) шляхи організації навчання;
- б) основні дидактичні ідеї, що забезпечують ефективність навчання;
- в) керівництво учителя процесом навчання.

12. Який взаємозв'язок між навчанням і розвитком? Виберіть правильну відповідь:

- а) навчання і розвиток – процеси взаємообумовлені, навчання залежить від розвитку, веде за собою розвиток, але в свою чергу, сам розвиток стимулюється навчанням;
- б) навчання повною мірою визначається розвитком, рівень розвитку обумовлює характер і зміст навчання, але навчання не впливає на розвиток;
- в) розвиток визначає успіх навчання, але розвиток незалежний від навчання; протікання та рівень розвитку визначається завчасно біологічними факторами.

13. З перерахованих понять оберіть методи навчання:

- а) узагальнення, інструктаж, підведення підсумків;
- б) моральне виховання, особистісно-орієнтовне навчання;
- в) розповідь, демонстрація, бесіда.

14. До словесних методів навчання належить:

- а) пояснювально-ілюстративні, проблемно-пошукові;
- б) демонстрація, ілюстрація, діалог;
- в) бесіда, розповідь, лекція.

15. Дайте визначення поняттю «форма організації навчання»:

- а) форма організації навчання означає побудову спілкування вчителя й учнів за встановленими принципами;
- б) форма організації навчання означає побудову вчителем навчальних занять, організацію навчальної діяльності вчителя й учнів;
- в) форма організації навчання означає зовнішню сторону організації навчального процесу, що пов'язана з кількістю учнів, часом і місцем навчання, а також порядком його здійснення.

16. Назвіть основні типи уроків за дидактичною метою:

- а) урок-лекція, урок формування умінь і навичок, урок індивідуальної роботи, урок ілюстрації навчального матеріалу, урок контролю знань, урок-диспут;
- б) урок заучування напам'ять, комбінований урок, екскурсія, індивідуальна робота з учнями, урок формування понять та вмінь, демонстраційний урок;
- в) урок засвоєння нового матеріалу, урок формування вмінь та навичок, урок застосування знань, умінь та навичок, урок узагальнення та систематизації, урок контролю і корекції, комбінований урок.

17. Чому урок – основна форма навчання:

- а) тому, що на уроці вивчається великий обсяг навчального матеріалу;
- б) тому, що на уроці здійснюється реалізація дидактичних, розвиваючих та виховних цілей навчання;
- в) тому, що урок проводиться вчителем.

17. Форми навчання класифікуються:

- а) за дидактичною та виховною метою;
- б) за кількістю учнів, місцем проведення та тривалістю;
- в) за змістом, методами та метою навчання.

18. Що дає вчителю проведення самоаналізу уроку?:

- а) це марна трата часу;
- б) аналізом уроку повинна займатися адміністрація школи;
- в) це засіб осмислення власної праці.

19. Визначальною ознакою педагогічної майстерності є:

- а) досвід, хороше ставлення до дітей і колег;
- б) освіта, ерудиція, здатність до емпатії;
- в) досконале володіння педагогічною технікою.

20. Рушійними силами процесу навчання є:

- а) знання, уміння, навички;
- б) зовнішні та внутрішні протиріччя;
- в) вимоги батьків і вчителів до учнів.

3. Методика викладання теорії виховання у вищій школі

1. Предметом «Теорії виховання» є:

- а) обґрунтування найбільш ефективних шляхів виховання людини;
- б) виховний захід;
- в) процес виховання учнів.

2. Рушійні сили виховання:

- а) соціальні умови, де виховуються учні;
- б) спадковість, індивідуальні особливості учнів;
- в) діалектичні протиріччя між можливостями вихованця і вимогами до нього.

3. Основні категорії виховання:

- а) виховання, самовиховання, перевиховання;
- б) сукупність виховних впливів на особистість;
- в) фактори виховання, сім'я, довкілля.

4. Особливості виховного процесу:

- а) масовість, повага до особистості, тривалість, економічність;
- б) багатофакторність, комплексність, безперервність, цілеспрямованість, варіативність результатів виховання;
- в) самостійність, осмисленість, складність, диференціація.

5. Основною метою виховання є:

- а) всебічний та гармонійний розвиток особистості;
- б) засвоєння виховних знань, умінь, навичок;
- в) розвиток пізнавальних мотивів, формування системи знань.

6. Основні ознаки форми виховання:

- а) форма - це засіб, метод, захід;
- б) форма - це зовнішнє вираження процесу виховання;
- в) форма - це стиль співпраці вихователя й учнів.

7. Методи формування свідомості:

- а) змагання, самоконтроль, заохочення, доручення;
- б) педагогічна вимога, покарання, громадська думка;
- в) бесіда, лекція, дискусія, пояснення, приклад.

8. Критерії оцінки вихованості:

- а) культура, зовнішній вигляд, відповідальність, творча спрямованість;
- б) поведінка, вчинки, мотиви, переконання;
- в) активна позиція, авторитет, інтелігентність, орієнтація на прекрасне.

9. Основні форми організації виховання:

- а) диспут, бесіда, педагогічна вимога, приклад, змагання;
- б) лекція, семінар, екскурсія, розповідь, експеримент;
- в) правильна відповідь відсутня.

10. Основні умови ефективності сімейного виховання:

- а) високий економічний достаток, інтелектуальний рівень батьків, дотримання сімейних традицій, врахування індивідуальних особливостей дитини;
- б) сумісна виховна діяльність батьків, використання новітніх виховних технологій, розумні вимоги до дитини, ефективна система заохочення та покарання;
- в) усі відповіді правильні.

11. Що являє собою закон (принцип) паралельної дії?

- а) забезпечує комплексний вплив вихователя на особистість через актив та громадську думку колективу

- б) забезпечує наступність активу і традицій у колективі;
 - в) удосконалення колективу;
12. Виховний процес, спрямований на подолання негативних якостей особистості, що формувалися під впливом несприятливих умов виховання - це:
- а) перевиховання;
 - б) самовиховання;
 - в) виховання.
13. Заохочення - це:
- а) спосіб педагогічного впливу на вихованця, який передбачає позитивну оцінку його поведінки з позицій інтересів однокласників і з метою закріплення позитивних якостей;
 - б) покарання діяльності вихованців;
 - в) прийом виховання, який передбачає оголошення догани вихованцю.
14. Покарання - це:
- а) спосіб впливу на вихованця з позицій інтересів колективу з метою гальмування його негативних дій;
 - б) вирішальний фактор гальмування негативних дій вихованців з метою формування в них побоювання покарання за здійснені вчинки;
 - в) прийом виховання, який здійснюється у формі вимоги.
15. Яка мета екологічного виховання?:
- а) формування відповідального ставлення до довкілля;
 - б) формування екологічної культури особистості;
 - в) розвиток толерантного відношення до природи.
16. Яка із запропонованих тем не включена до розділу «Теорія та методика виховання»?:
- а) зміст національного виховання;
 - б) процес навчання як система;
 - в) загальна характеристика методів виховання.
17. Яка тема з «Теорії та методики виховання» вивчає особливості організації взаємодії вихователя з вихованцями?
- а) закономірності та принципи виховання;
 - б) робота з педагогічно занедбаними учнями;
 - в) робота класовода.
18. У процесі вивчення якої теми найбільш доцільним є використання педагогічних задач:
- а) педагогічне спілкування;
 - б) процес виховання як система;
 - в) закономірності та принципи виховання.
19. Опанування духовною культурою людства, нації, найближчого соціального оточення; наслідування кращих моральних зразків родини, українського народу, загальнолюдських моральних цінностей – це:
- а) розумове виховання;
 - б) екологічне виховання;
 - в) моральне виховання.
20. Формування фізично здорової, гармонійно розвиненої людини, здатної до творчої праці та розумного відпочинку – це завдання:
- а) естетичного виховання;
 - б) фізичного виховання;
 - в) трудового виховання.

4. Актуальні проблеми педагогіки

1. В Енциклопедії освіти неперервну освіту розглядають як:
- а) Процес цілеспрямованої систематичної пізнавальної діяльності щодо освоєння і вдосконалення знань, умінь і навичок;

б) Процес який охоплює все життя людини, що забезпечує розвиток творчого потенціалу особистості, всебічне збагачення духовного світу, цілеспрямовану, систематичну, пізнавальну діяльність щодо освоєння і вдосконалення знань, умінь і навичок, одержаних у загальних і спеціальних установах, а також шляхи самоусвідомлення;

в) Процес взаємодії двох сторін, що працюють на вдосконалення знань, умінь і навичок.

2. Структурними складовими освіти в Україні є:

а) дошкільна освіта, початкова освіта, базова загальна середня освіта, повна вища освіта, післядипломна освіта;

б) дошкільна освіта, початкова освіта, базова загальна середня освіта, вища освіта, післядипломна освіта, самоосвіта;

в) дошкільна освіта, початкова загальна освіта, базова середня освіта, повна загальна середня освіта, професійно-технічна освіта, базова вища освіта, повна вища освіта, післядипломна освіта, аспірантура, докторантура, самоосвіта.

3. Головною умовою забезпечення наступності у вихованні і навчанні є спрямованість педагогічного процесу дитячого садку і школи на:

а) розвиток творчих здібностей дитини;

б) всебічний розвиток особистості дитини;

в) розвиток розумових здібностей дитини.

4. Основними компонентами загальної готовності до школи є:

а) емоційно-вольова готовність до навчання в школі, розумова готовність дитини до навчання;

б) психологічна готовність до спілкування та спільної діяльності і мотиваційна готовність до навчання у школі;

в) мотиваційна готовність до навчання в школі, емоційно-вольова готовність до навчання в школі, розумова готовність дитини до навчання в школі, психологічна готовність до спілкування та спільної діяльності.

5. Одна з найсерйозніших вад нашої початкової школи є:

а) гіподинамія учнів;

б) гіперактивність учнів;

в) неухважність учнів.

6. Труднощі адаптації дитини до шкільного навчання зумовлені:

а) нерівномірністю розвитку розумової сфери;

б) нерівномірністю розвитку пізнавальної сфери та довільної регуляції поведінки;

в) мимовільна увага дитини.

7. Виберіть із запропонованих цілей інтернаціоналізації академічні:

а) підвищення міжнародної конкурентоздатності міжнародної репутації НВЗ;

б) експорт освітніх послуг;

в) організація зарубіжних філіалів.

8. Виберіть із запропонованих цілей інтернаціоналізації економічні:

а) інтернаціоналізація навчальних курсів;

б) організація закордонного стажування викладачів;

в) експорт освітніх послуг.

9. До світових тенденцій світового розвитку вищої освіти на сучасному етапі, що впливають на істотні зміни системи освіти, не належить:

а) прискорення темпів розвитку суспільства та необхідність підготовки до життя в умовах, що швидко змінюються;

б) масове прагнення до здобуття вищої освіти;

в) доступність і всеосяжність освіти.

10. Виберіть рядок у якому перераховано лише економічні цілі інтернаціоналізації вищої освіти:

а) інтернаціоналізація навчальних курсів, організація закордонного стажування викладачів, студентів, дослідників, залучення грантів міжнародних організацій на наукову діяльність;

б) експорт освітніх послуг, організація зарубіжних філіалів, реалізація програм дистанційної освіти, залучення на навчання іноземних студентів;

в) підвищення міжнародної конкурентно-здатності, репутації навчального закладу, організація зарубіжних філіалів, інтернаціоналізація навчальних курсів.

11. Яка відповідь найбільш обширно показує, чим визначається інструмент освітньої інтеграції, а відповідно інструмент глобалізації:

а) доступністю і всеосяжністю освіти, ступеневістю у розвитку освіти, технологічною глобалізацією;

б) доступністю і всеосяжністю освіти, розвитком економічної сторони освіти, інтернаціоналізацією навчальних курсів;

в) розвитком економічної сторони освіти, технологічною глобалізацією.

12. Якими особливостями характеризується освітній ринок в умовах глобалізації:

а) швидкі зміни змісту освітніх послуг, змінність у якості освітніх послуг, зміни в доступності освітніх послуг;

б) швидкі зміни змісту освітніх послуг, зміни в економічному напрямку з освітніх послуг, багатопрофільність освітніх послуг;

в) змінність у якості освітніх послуг, швидкі зміни освітніх послуг, багатопрофільність освітніх послуг.

13. Важковиховувані учні – це ...

а) учні, у яких порушені відносини з середовищем, особистісні відносини з людьми, які їх оточують;

б) учні, які не регулюють свої поведінки;

в) учні, які є педагогічно запущеними.

14. Професійне педагогічне спілкування з важковиховуваними передбачає:

а) наявність високого рівня педагогічної техніки, використання можливостей вербальної і невербальної комунікації;

б) профілактику девіантної поведінки;

в) встановлення норм і правил поведінки.

15. У якому рядку зазначена тактика педагогічного спілкування з попередженням важковиховуваності:

а) врахування індивідуально-психологічних властивостей учня, проведення бесіди;

б) застосування прийомів атракції, врахування індивідуально-типологічних властивостей учня;

в) формування позитивного ставлення учня до особистості педагога, врахування способу взаємодії важковиховуваним, застосування прийомів атракції, врахування індивідуально-психологічних властивостей учня.

16. Ефективність педагогічного спілкування з важковиховуваними учнями залежить від:

а) ставлення педагога до учня;

б) стилю педагогічного спілкування, особистісних властивостей педагога;

в) всі попередні відповіді правильні.

17. На яких рівнях здійснюється взаємозв'язок педагогів дошкільного закладу і школи?

а) на інформаційному рівні;

б) на технологічному рівні;

в) на інформаційному та технологічному рівнях.

18. Неперервність освіти у «Національній доктрині розвитку освіти» забезпечується шляхом:

а) забезпечення наступності змісту та координації навчально-виховної діяльності на різних ступенях освіти, які функціонують як продовження попередніх і передбачають підготовку осіб до можливого переходу до наступних ступенів, формування потреби й здатності особистості до самонавчання;

б) створення інтегрованих навчальних планів та програм, формування й розвитку навчально-науково-виробничих комплексів ступеневої підготовки фахівців; - оптимізації системи

перепідготовки працівників і підвищення їхньої кваліфікації (модернізації системи післядипломної освіти на основі відповідних державних стандартів);

в) всі відповіді правильні.

19. Інтеграція освіти України у міжнародний освітній простір базується на таких принципах:

а) пріоритет національних інтересів, збереження і розвиток інтелектуального потенціалу нації; миротворча, людино- і культуротворча спрямованість міжнародної співпраці; орієнтація на національні, європейські і загальнолюдські фундаментальні цінності; толерантність в оцінюванні й сприйнятті зарубіжних систем освіти;

б) доступність для кожного громадянина усіх форм і типів освітніх послуг, що надаються державою; рівність умов кожної людини для повної реалізації її здібностей, таланту, всебічного розвитку; гуманізм, демократизм, пріоритетність загальнолюдських духовних цінностей; органічний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, традиціями;

в) науковий, світський характер освіти; інтеграція з наукою і виробництвом; взаємозв'язок з освітою інших країн; гнучкість і прогностичність системи освіти; єдність і наступність системи освіти; безперервність і різноманітність освіти; поєднання державного управління і громадського самоврядування в освіті.

20. Основні шляхи освоєння й використання зарубіжного досвіду в галузі освіти, що зазначені в «Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті»:

а) оцінка взаємозв'язку людини і природи на місцевому та глобальному рівні; оцінка важливості природного і культурного розмаїття в нашому житті, економіки і добробуту; розуміння важливості універсальних прав, що можуть мати наслідки для нинішнього і майбутніх поколінь;

а) здійснення спільних наукових досліджень, співпраця з міжнародними фондами; проведення міжнародних наукових конференцій, семінарів, симпозіумів; сприяння участі українських науковців та педагогічних працівників у відповідних заходах за кордоном; різноманітні форми освітніх і наукових обмінів, стажування й навчання за кордоном учнів, студентів, педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників; видання та поширення зарубіжної наукової і навчальної літератури;

в) всі відповіді правильні.

5. Технології вивчення освітніх галузей в початковій школі

1. Мета технології проблемного навчання:

а) підвищити рівень успішності учнів;

б) засвоювати не тільки результати наукового пізнання, системи знань, але і сам шлях отримання цих результатів;

в) навчати проблемних учнів.

2. Інтерактивна модель навчання реалізується через:

а) лекцію-монолог, пояснення, демонстрацію, відтворювальне опитування учнів;

б) самостійну роботу, проблемні та творчі завдання, запитання від учня до вчителя і навпаки;

в) моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, вирішення проблем на основі аналізу обставин та відповідних ситуацій.

3. Кейс-метод – це:

а) вирішення практичних проблем, істина яких плюралістична;

б) вирішення практичних проблем, істина яких однозначна;

в) спосіб фіксації, накопичення матеріалів, що демонструють рівень професіоналізму людини та вміння вирішувати завдання своєї професійної діяльності.

4. Види диференціації за С.Логачевською:

а) за ступенем складності завдань;

б) за ступенем ініціативності;

в) за ступенем самостійності учня;

г) за рівнем творчості.

5. Педагогічна технологія - це:

- а) комплекс апаратури і навчальних матеріалів, задіяних у навчально-виховному процесі;
- б) педагогічна система, в якій використання методів, прийомів та засобів підвищує ефективність навчально-виховного процесу;
- в) процес, спосіб виконання визначеного, або певного завдання для навчального процесу;
- г) процес, де вчитель передає знання дітям.

6. Діяльність учня в системі особистісно орієнтованого навчання:

- а) пошуково-дослідницька, самодослідницька;
- б) репродуктивна;
- в) правильна відповідь відсутня.

7. Головна мета розвивального навчання:

- а) розвиток умінь та навичок;
- б) навчити дитину читати, писати, лічити;
- в) забезпечити розвиток дитини;
- г) гуманне виховання школярів.

8. Проблемне навчання базується на теоретичних поглядах:

- а) Я.Коменського;
- б) Ж.-Ж.Руссо;
- в) Дж. Дьюї;
- г) В.Кішпатріка.

9. Особистісно орієнтоване навчання:

- а) формує внутрішню пізнавальну діяльність;
- б) передбачає конструювання навчального дидактичного матеріалу;
- в) навчання, центром якого є особистість дитини;
- г) формує духовний світ школяра.

10. Провідні положення, які характеризують сутність педагогічної теорії Монтесорі:

- а) виховання повинно бути вільним, спиратися на дані спостережень за дитиною;
- б) виховання повинно бути індивідуальним;
- в) «допоможи мені зробити це самому» - девіз педагогіки Монтесорі;
- г) всі відповіді правильні.

11. До методів ситуативного моделювання науковці відносять:

- а) симуляції або імітаційні ігри;
- б) займи позицію;
- в) дебати;
- г) розігрування ситуації за ролями

12. Завдання розвивального навчання: формування особистості з:

- а) гнучким розумом;
- б) розвиненими потребами до активного пізнання та самостійних дій;
- в) певними навичками та творчими здібностями;
- г) усі відповіді правильні.

13. Рефлексія – це:

- а) пізнання знайомих предметів, що веде до осмисленого сприйняття незнайомих;
- б) здатність людини до самопізнання, вміння аналізувати власні дії, мотиви й зіставляти їх із суспільно вагомими цінностями, а також діями та вчинками інших людей;
- в) здатність подолання особистої обмеженості; розширення своїх знань.

14. Навчальний проект:

- а) практика особистісно орієнтованого навчання в процесі конкретної праці учня на основі його вільного вибору, з урахуванням його інтересів;
- б) розглядає дитину як життєве явище, а не педагогічне, вбачаючи в ній не стільки об'єкт, що потребує впливу, скільки особистість, що інтенсивно розвивається;
- в) формування в дитині конкретних здібностей;
- г) формування у дитини організаторських здібностей.

15. Термін «педагогічна технологія» вперше вжив:

- а) Дж.Локк;
- б) Р.Штейнер;
- в) Дж.Саллі;
- г) Дж. Сальмон.

16. Інформаційно-комунікаційні технології - це:

- а) особистісно орієнтований підхід до процесу навчання та виховання;
- б) сукупність методів і технічних засобів організації, збереження, опрацювання за допомогою комп'ютерів;
- в) цілеспрямована діяльність учителя й учня;
- г) забезпечення розвитку дитини.

17. Кооперативно-групова форма роботи передбачає:

- а) виконання спеціально сформованими тимчасовими учнівськими групами практичних робіт;
- б) виконання частини загального, рівноцінного за ступенем складності класного завдання;
- в) організація навчальної діяльності щодо постійних малих учнівських груп, керованих лідерами;
- г) два учні виконують деяку частину роботи разом.

18. Слово «технологія» грецького походження, означає:

- а) «наука про майстерність»;
- б) «наука про техніку»;
- в) «знання про досвід».

19. За рівнем застосування педагогічні технології поділяються на:

- а) загальнопедагогічні, предметні, локальні;
- б) локальні, модульні;
- в) психологічні, педагогічні, соціальні;
- г) правильна відповідь відсутня.

20. До особистісно орієнтованих технологій відносимо:

- а) авторитарні технології;
- б) технології співробітництва;
- в) дидактоцентристські технології.

21. Типи проектів:

- а) експериментальні, ігрові, будівничі, практико-орієнтовані, інформаційні;
- б) дослідницькі, ігрові, творчі, практико-орієнтовані, інформаційні;
- в) дослідницькі, ігрові, творчі, теоретичні, інформаційні.

22. Технології саморозвитку передбачають:

- а) формування знань, умінь, навичок по предметах;
- б) формування саморегулюючих механізмів особистості;
- в) формування діючо-практичної сфери;
- г) правильна відповідь відсутня.

23. Новація – це:

- а) процес створення, поширення та використання нових засобів та методів для розв'язання педагогічних проблем;
- б) нова ідея, засіб, які втілені в практику;
- в) нова ідея, засіб, які створені людиною.

24. Педагоги, як займаються інноваційною діяльністю, поділяють на:

- а) винахідників, модернізаторів, майстрів;
- б) новаторів, творчих, митців;
- в) винахідників, модернізаторів, фахівців.

25. Метод навчання, який переважає в інноваційному навчанні:

- а) ілюстративно-пояснювальний;
- б) пошуковий;

- в) інформаційний;
 - г) репродуктивний.
26. Інновація – це:
- а) процес створення, поширення та використання нових засобів та методів для розв'язання педагогічних проблем;
 - б) нова ідея, засіб, які втілені в практику;
 - в) нова ідея, засіб, які створені людиною.
27. Теоретичні положення проблемного навчання розробив:
- а) В.Х.Кіпатрік;
 - б) І.Лернер;
 - в) Дж.Дьюї;
 - г) М.Скаткін.
28. Типи дитячої радості за А.Белкіним:
- а) загальна, особиста, очікувана, неочікувана, сімейна;
 - б) неочікувана, нездійснена, загальна, пізнавальна, сімейна;
 - в) неочікувана, пізнавальна, особиста, сімейна, загальна;
 - г) загальна, пізнавальна, неочікувана, сімейна, здійснена.
29. Дидактична гра - це:
- а) імпровізоване розігрування заданої ситуації;
 - б) діалог на професійному рівні, в якому відбувається зіткнення різних думок, пропозицій, взаємна критика гіпотез;
 - в) гра, спрямована на формування у дитини потреби у знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом;
 - г) гра, метою якої є визначення ставлення до кожної конкретної життєвої ситуації.
30. Автор технології колективного творчого виховання:
- а) А.Белкін;
 - б) С.Белкін;
 - в) І.Іванов;
 - г) Г.Іванов.
31. Особистість – ...:
- а) людина, яка ставиться певним чином до оточення, і це її ставлення виявляється у всій її сутності;
 - б) поняття соціальне, воно містить все, що є у людині надприродного, історичного;
 - в) виникає на основі природженого, але є результатом культурного й історичного розвитку;
 - г) всі відповіді вірні.
32. Диференціація навчання – це:
- а) форма організації навчальної діяльності школярів, при якій враховуються їхні схильності, інтереси і здібності, що проявилися;
 - б) таке навчання, центром якого є особистість дитини, її самобутність, самоцінність: суб'єктний досвід кожного спочатку розкривається, а потім узгоджується зі змістом освіти;
 - в) організація навчального процесу з урахуванням індивідуальних особливостей учнів, дозволяє створити оптимальні умови для реалізації потенційних можливостей кожного учня.
33. Засади технології розвивального навчання :
- а) навчання повинно вестись на високому рівні складності;
 - б) у вивченні програмного матеріалу необхідно йти вперед швидкими темпами;
 - в) провідне місце посідають теоретичні знання;
 - г) принцип усвідомленого засвоєння учнями навчального матеріалу, засобів застосування знань на практиці;
 - д) усі відповіді правильні.
34. Завдання інформаційно-комунікаційних технологій:
- а) інтенсифікація всіх рівнів навчально-виховного процесу, підвищення його ефективності та якості;

- б) побудова відкритої системи освіти, що забезпечує кожній дитині і дорослому власну траєкторію самоосвіти;
- в) формування інформаційної культури учнів;
- г) усі відповіді вірні.

35. Виховна технологія – це:

- а) керована діяльність, яка забезпечує теоретичну і практичну реалізацію заходів превентивного характеру, спрямованих на попередження розвитку різних форм їх асоціальної, аморальної поведінки
- б) спосіб діяльності, взаємодія суб'єкта з суб'єктом, комплекс засобів діяльності вихователя як суб'єкта виховного процесу, що спрямований на досягнення виховної мети та вдосконалення педагогічної діяльності.
- в) це система заходів яка носить попереджувальний, випереджувальний, запобіжний характер і спрямована, насамперед, на вдосконалення способу життя учнів.

36. Педагогіка співробітництва:

- а) суб'єкт – суб'єктні відносини вчителя й учня;
- б) об'єкт-суб'єктні відносини вчителя й учня;
- в) суб'єкти-об'єктні відносини вчителя й учня.

37. Головна мета розвивального навчання:

- а) розвиток умінь та навичок;
- б) навчити дитину, читати, писати, лічити;
- в) забезпечити розвиток дитини;
- г) виховання школярів.

38. Основною формою навчання в сучасній школі є:

- а) домашня навчальна робота;
- б) навчально-виховний процес;
- в) урок;
- г) пізнавальна діяльність молодших школярів.

39. Креативна особистість:

- а) особистість, яка має внутрішні передумови, що забезпечують її творчу активність;
- б) особистість, що володіє свідомістю і самосвідомістю;
- в) це діяч суспільного розвитку;
- г) це соціальний індивід.

40. Технологія колективно-творчого виховання дає змогу:

- а) вдосконалювати пізнавальну-світоглядну, емоційну, вольову сферу особистості учня і педагога;
- б) встановити в процесі діяльності суб'єкт-суб'єктні взаємини;
- в) формування особистості через єдиний виховний колектив;
- г) усі відповіді правильні.

41. Інформаційно-комунікаційні технології - це:

- а) особистісно орієнтований підхід до процесу навчання та виховання;
- б) сукупність методів і технічних засобів організації, збереження, опрацювання за допомогою комп'ютерів;
- в) цілеспрямована діяльність вчителя і учня;
- г) забезпечення розвитку дитини.

42. Термін «розвивальне навчання» вперше вжив:

- а) Я.-А. Коменський;
- б) Й.-Г.Песталоцці;
- в) С.Песталоцці;
- г) Ж.-Ж.Руссо;
- д) Л.Виготський.

43. Види новизни у педагогіці:

- а) об'єктивна, суб'єктивна, повна, неповна;

- б) абсолютна, умовна, псевдоновозна;
- в) абсолютна, умовна, псевдоновозна, об'єктивна;
- г) суб'єктивна, абсолютна, псевдоновозна, відносна;
- д) правильна відповідь відсутня.
44. Працю «Ситуація успіху: як її створити» видав:
- а) І.Іванов;
- б) А.Макаренко;
- в) А.Белкін.
45. Ознаки авторитарної педагогіки:
- а) формує і реалізує систему примусу;
- б) немає потреби у принципах любові, творчого терпіння, довіри, вільного вибору, радості пізнання й спілкування, співробітництва як суттєвих компонентів педагогічного процесу;
- в) йде шляхом творчості, тому далека від консерватизму;
- г) доброзичливість, щира зацікавленість дітьми, повага до учнів, ввічливість, культура спілкування, ерудованість, толерантність, привітність, коректність, вміння вислухати;
- д) приймає дитину цілком такою, як вона є.
46. Технологія колективного творчого виховання базувалась на ідеях:
- а) В.Сухомлинського;
- б) А.Макаренка;
- в) Дж.Дьюї.
47. Структура програмованого навчання:
- а) роздуми, осмислення, рефлексія;
- б) ревокація, усвідомлення, рефлексія;
- в) пред'явлення, засвоєння, перевірка.
48. Адаптивна система А.Границької:
- а) адаптована система навчання до інтересів, здібностей школяра;
- б) така система, за якої 60-80% навчального часу вчитель може виділити для індивідуальної роботи з учнями;
- в) це самостійна робота школяра.
49. Рольова гра – це:
- а) гра, яка допомагає відпрацювати виконання конкретних специфічних операцій;
- б) гра, у процесі якої відпрацьовується тактика поведінки, дій, виконання функцій певної особи;
- в) гра, яка заснована на досвіді, отриманому в результаті спеціально організованій взаємодії учасників з метою зміни індивідуальної моделі поведінки;
- г) діалог на професійному рівні, в якому відбуваються зіткнення різних думок, пропозицій, взаємна критика гіпотез, їх обґрунтування, що призводить до появи нових знань і уявлень.
50. Винахідницька задача – це:
- а) задача, яка ставить перед розв'язувачем питання: «Як це відбувається і чому?»;
- б) задача, у результаті розв'язання якої учень «перевідкриває» явище;
- в) задача, яка ставить перед розв'язувачем питання «Як бути?»;
- г) задача, яка містить аналіз позитивних і негативних наслідків відомих усім явищ, відкриттів, рішень.
51. Індивідуалізація навчання – це:
- а) форма організації навчальної діяльності школярів, при якій враховуються їхні схильності, інтереси і здібності, що проявилися;
- б) таке навчання, центром якого є особистість дитини, її самобутність, самоцінність: суб'єктивний досвід кожного спочатку розкривається, а потім узгоджується зі змістом освіти;
- в) організація навчального процесу з урахуванням індивідуальних особливостей учнів, дозволяє створити оптимальні умови для реалізації потенційних можливостей кожного учня.
52. Внутрішня диференціація – це:
- а) поділ учнів на класи відповідно до здібностей;

- б) класи компенсуючого і підвищеного рівня навчання;
 в) поділ учнів на групи відповідно до здібностей.
53. Першочергове завдання технології колективного творчого виховання:
 а) розвивати колективізм, соціальну творчість;
 б) розвивати колективізм та творчість;
 в) розвивати комунікацію учнів, вміння показувати свою позицію;
 г) розвивати інтелектуальні здібності та психологічні особливості.
54. Назвіть стратегічні цілі гуманно-особистісної технології:
 а) облагородження душі і серця людини;
 б) розвиток критичного мислення;
 в) прагнення до ідеалу виховання – самовиховання;
 г) здобуття знань, формування умінь і навичок;
 д) становлення, розвиток і виховання в дитині шляхетної людини;
 е) формування творчої особистості.
55. Індивідуальний підхід:
 а) модель організації навчального процесу, при якій учитель взаємодіє лише з одним учнем;
 б) принцип педагогіки, за яким у процесі навчально-виховної роботи з групою вчитель взаємодіє з окремими учнями за індивідуальною моделлю, враховуючи їх особливості;
 в) організація навчального процесу, при якій вибір засобів, прийомів, темпу навчання зумовлюється індивідуальними особливостями учнів.
56. Дослідницька задача – це:
 а) задача, яка ставить перед розв'язувачем питання: «Як це відбувається і чому?»;
 б) задача, яка ставить перед розв'язувачем питання «Як бути?»;
 в) задача, у результаті розв'язання якої учень «перевідкриває» явище;
 г) задача, яка містить аналіз позитивних і негативних наслідків відомих усім явищ, відкриттів, рішень.
57. Випередження за С.М.Лисенковою – це:
 а) лінійна послідовність навчання за програмою;
 б) заміна лінійної послідовності навчання за програмою накладанням тем;
 в) розгалужена система навчання.
58. Ознаки гуманної педагогіки:
 а) орієнтована на формування знань, умінь і навичок;
 б) задовольняється обліком психологічних особливостей дітей;
 в) доброзичливість, щира зацікавленість дітьми, повага до учнів, ввічливість, культура спілкування, ерудованість, толерантність, привітність, коректність, вміння вислухати;
 г) консервативна;
 д) орієнтована на облагородження душі дитини, а знання – необхідна умова творчості, творення блага.
59. Особливості перспективно-випереджувального навчання С.Лисенкової:
 а) переживання учнями успіху;
 б) навчання без оцінок;
 в) додаткові заняття;
 г) перспективна підготовка;
 д) навчання тільки для здібних учнів.
60. Етапи уроку у технології формування критичного мислення:
 а) пред'явлення, засвоєння, перевірка;
 б) ревокація, усвідомлення, рефлексія;
 в) роздуми, осмислення, рефлексія;
 г) актуалізація, вивчення нової теми, підсумок уроку.
61. Педагогічний майстер-клас – це:
 а) локальна технологія трансляції педагогічного досвіду, яка демонструє конкретний методичний прийом, метод, методику викладання або педагогічну технологію;

- б) форма колективного публічного обговорення інформації для формування компетенції учасників колективу в обсязі нових знань, методів, прийомів;
- в) презентація вчителем портфолію.

62. Імітаційна гра – це:

- а) гра, у процесі якої відпрацьовується тактика поведінки, дій, виконання функцій певної особи;
- б) гра, у процесі якої імітується діяльність організацій, подій, конкретна робота людей, обстановка, умови, в яких відбувається подія;
- в) гра, яка допомагає відпрацювати виконання конкретних специфічних операцій;
- г) гра, яка заснована на досвіді, отриманому в результаті спеціально організованих взаємодій учасників з метою зміни індивідуальної моделі поведінки.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Мета контролю – визначення рівня сформованості у студентів фахової компетентності, рівня засвоєння ними теоретичних основ змісту навчальних курсів, винесених на ДЕФ.

Завдання контролю – визначення рівня теоретичної й методичної підготовки студентів, рівня сформованості вмінь і навичок використовувати теоретичні знання у майбутній викладацькій діяльності.

Тестова перевірка знань дає можливість індивідуалізувати процес контролю виконання студентами програми курсів, об'єктивно перевірити знання теоретико-методичного матеріалу, виявити рівень сформованості в них фахової компетентності.

Студентам пропонується виконати тестові завдання закритого типу (кількість завдань у варіанті визначається індивідуально в залежності від теми та мети перевірки; тестові завдання з трьома і більше варіантами відповіді й однією правильною відповіддю).

Оцінювання тестів здійснюється за національною шкалою за наступними критеріями:

Студентом надані правильні відповіді на:

0–25 % тесту – оцінка “незадовільно”;

26–50 % тесту – оцінка “задовільно”;

51–75 % тесту – оцінка “добре”;

76–100 % тесту – оцінка “відмінно”.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Педагогіка вищої школи

Базова

1. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія, теорія / А.М.Алексюк. – Київ: Либідь, 1998. - С.8-286.
2. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. - 309с.
3. Гондюл В.П. Методика викладання у вищій школі. Електронний підручник. - К.: ІМВ, 2006 (www.iir.kiev.ua)
4. Закон України "Про вищу освіту"(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page>
5. Кузьмінський А.І.Педагогіка вищої школи : Навч. Посіб. / А.І.Кузьмінський. – К. : Знання, 2005. – 486 с.
6. Нагаєв В.М. Методика викладання у вищій школі: Навч. посібник / В.М.Нагаєв. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 232 с.
7. Освітні технології : навчально-методичний посібник / О.М. Пехота, А.З. Кіктенко, О.М Любарська / за ред. О.М Пехоти. – Київ : А.С.К.,2001 – 256с.
8. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи: навч.посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В.Л.Ортинський. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
9. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К. : Кондор, 2011. – 628 с.
10. Чернілевський Д.В. Педагогіка вищої школи: Підручник. / Д.В.Чернілевський, І.С.Гамрецький, О.А.Зарічанський, І.М.Луцький, О.В.Пшеничнюк. За ред. Д.В.Чернілевського. – Вінниця: АМСКП, Глобус-Прес, 2010. – 408 с.

Інформаційні ресурси

1. Методика викладання у вищій школі. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://imanbooks.com/book_429
2. Нагаєв В. М. Методика викладання у вищій школі - Навчальний посібник. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://thinbook.org/book/243-metodika-vikladannya-u-vishhij-shkoli-navchalnij-posibnik-nagayev-v-m.html>
3. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.ws/00000000/pedagogika/pedagogika_vischoyi_shkoli_-_ortinskiy_vl
4. Курлянд З.Н. Педагогіка вищої школи. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.ws/15840720/pedagogika/pedagogika_vischoyi_shkoli_-_kuryland_zn
5. Курс лекцій з дисципліни «Психологія і педагогіка вищої школи». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dgma.donetsk.ua/metod/ugo/pipvw/do/kl.pdf>
6. Педагогіка вищої школи : Навчальний посібник / Кузьмінський А.І. - К. : Знання, 2005.- 486 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pulib.if.ua/book/219>
7. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: Підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://shron.chtyvo.org.ua/Vitvytska_Svitlana/Osnovy_pedagogiky_vyschoi_shkoly.pdf
8. Сайт Міністерства освіти і науки України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/>

2. Методика викладання дошкільної педагогіки у ВНЗ

1. Артемова, Л. В. Педагогіка і методика вищої школи : Навч.-метод. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ / Л. В. Артемова. – К : Кондор, 2008. – 272 с.

2. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні // Дошкільне виховання-1999. – №1. – С.6-19.
3. Григоренко Г.І. та ін. Дидактичне тестування у системі самоосвіти педагогів дошкільних навчальних закладів. – Запоріжжя, 2002. – 256 с.
4. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. / В.Л. Ортинський ; Львів. держ. ун-т внутр. справ. – К. : Центр учб. літ., 2009. – 472 с.
5. Підготовка фахівців з дошкільної освіти за кредитно-модульною системою організації навчального процесу : Навч. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ. – К : Слово, 2010. – 304 с.
6. Поніманська Т.І. Дошкільна педагогіка. Навчальний посібник. - К. : Академвидав, 2006.- 456 с.
7. Щербакова К. Й. Вступ до спеціальності : Навч. посібник для студ. пед. інститутів спеціальності "Педагогіка і психологія (дошкільна)" / К. Й. Щербакова. – К. : Вища школа, 1990. – 166 с.

3. Актуальні проблеми дошкільної педагогіки

1. Булдович, М. Гармонія. Книга для батьків і вихователів / М. Булдович, Н. Бадь. – К. : Шкільний світ, 2008. – 128 с. – (Бібліотека "Шкільного світу").
2. Детский сад. Книга для заведуючих / Под ред. Тарасовой Л.П. – Изд. 3-е, перераб. и дополн. – М : Просвещение, 1982. – 256с.
3. Меленець, Л. Дитячий садок. Накази з питань основної діяльності / Л. Меленець. – 2-ге вид., без змін. – К. : Шкільний світ, 2011. – 128 с. – (Бібліотека "Шкільного світу").
4. Настільна книга вихователя ДНЗ / Укл. Швайка Л.А. – Харків : Основа, 2009. – 494 с. – (Настільна книга).
5. Настільна книга керівника ДНЗ / Укл. Чала Т.Т. – Харків : Основа, 2009. – 508 с. – (Дошкільний навчальний заклад. Керівнику).
6. Калуська, Л. Науково-методична робота в дошкільному навчальному закладі : Практико-навчальний посібник / Л. Калуська, М. Отрощенко, І. Вірстюк. – К. : Шкільний світ, 2011. – 192 с.
7. Організація харчування дітей у дошкільному навчальному закладі / Упор.: Н.В. Омеляненко, Н.М. Курочка. – К. : Шкільний світ, 2010. – 160 с. – Відом. про відпов. - на звор. стор. титул. арк.
8. Загородня, Л. П. Педагогічна майстерність вихователя дошкільного закладу : Навчальний посібник. Рекомендований МОНУ для студ. ВУЗів / Л. П. Загородня, С. А. Тітаренко. – Суми : Університетська книга, 2010. – 319 с.
9. Педагогічна рада у дитячому садку. – К. : Шкільний світ, 2010. – 128 с. – (Дитячий садок. Бібліотека (Бібліотека "Шкільного Світу")).
10. Крутій, К. Планування роботи сучасного дошкільного навчального закладу: поняття, особливості, умови ефективної реалізації / К. Крутій. – Запоріжжя : Ліпс, 2005. – 208 с. – [+ додатки на CD - натиснути Наступні для перегляду].
11. Работа детского сада летом. – Изд. 2-е, испр. – М. : Просвещение, 1965. – 160 с.

12. Крылова, Е. Г. Режим дня в дошкольных учреждениях : Учеб.-метод. пособие / Е. Г. Крылова, В. П. Спирина. – М. : Просвещение, 1980. – 64 с.

4. Методика викладання дисциплін образотворчої діяльності та розвитку художньої творчості дітей.

1. Гончаренко М.С. Валеологический словарь / М.С.Гончаренко – Харьков, 1999. – 315 с.
2. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В. Л. Ортинський – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
3. Педагогіка вищої школи: Навч. Посіб./ З.Н.Курлянд, Р.І.Хмелюк, А.В.Семенова та ін.; За ред. З.Н.Курлянд. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К. : Знання, 2007. – 495 с.
4. Валеологія : Навч. Посібник для студентів вищих закладів освіти : В 2 ч. / В.І.Бобрицька, М.В, Гринькова та ін.; за ред. В.І.Бобрицької. – Полтава : “Скайтек”, 2000. – Ч. 1. – 146 с.
5. Валеологія : Навчальний посібник в 2 ч. / Бобрицька В.І., Гриньова М.В. та ін. – Полтава : Скайтек, 2000. – 306 с.

5. «Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу»

1. Атрощенко Т.О. Методика викладання дисциплін лінгво-дидактичного циклу: Навчально-методичний посібник за кредитно-модульною системою організації навчального процесу / Т.О.Атрощенко. – К.: Кондор-Видавництво, 2014. – 164 с.
2. Богуш А.М. Дошкільна лінгводидактика /А.М.Богуш, Н.В.Гавриш – К. : Вища школа, 2007. – 542 с.
3. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: Навчальний посібник / І.М. Дичківська. – К : Академвидав, 2004. – 352 с.
4. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: Підручник. Реком. МОНмолодьспорт України для студ. ВНЗ / І.М. Дичківська. – 2-ге вид., доп. – К. : Академвидав, 2012. – 352 с.
5. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: Затверджено МОНУ як навчальний посібник / А.І. Кузьмінський. – К : Знання, 2005. – 450 с.
6. Нагаєв В.М. Методика викладання у вищій школі [Текст] : Реком. МОНУ як навч. посібник для студ. ВНЗ / В.М. Нагаєв. – К : Центр навчальної літератури, 2007. – 232 с.
7. Ортинський, В.Л. Педагогіка вищої школи (CD) [Текст] : Навч. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ / В.Л. Ортинський. – К : ЦУЛ, 2009. – 472 с.
8. Чепіль М.М. Педагогічні технології: Навч. посібник. Реком. МОНмолодьспорт України для студ. ВНЗ / М.М. Чепіль, Н.З. Дудник. – К. : Академвидав, 2012. – 224 с.

6. Методика викладання дисциплін логіко-математичного розвитку дітей

- 1.Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія : Підручник. – К. : Либідь, 1998. - С.393 - 416.

- 2.Бабанский Ю.К. Оптимизация учебно-воспитательного процесса / Метод. основы. - М. : Просвещение, 1982. - С.3 - 25.
- 3.Дидактичні аспекти альтернативної освіти. - К.: Освіта, 1993. -С.44 -51.
- 4.Нісімчук Л.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології. -К.: Просвіта, 2000. - С.72 - 78, 251 - 264, 297 - 334, 350-357.
- 5.Форми навчання в школі / за ред. Мальованого А.І. - К. : Освіта, 1992. - С.24-146.
- 6.Методика формирования элементарных математических представлений у детей / А.К.Грибанова и др. - К. : Вища пік,, 1987.-С.126- 145

7. Методика викладання дисциплін природознавчого циклу

1. Лисенко Н.В. Теорія і практика екологічної освіти: дошкільник-педагог. Навчально-методичний посібник для ВНЗ/Н.В. Лисенко.- К.:Видавничий дім «Слово»,2009.-400 с.
2. Методика ознайомлення дітей з природою : Хрестоматія / Укладач Н.М.Горопаха. - К. : Видавничий дім «Слово».2012,- 432с.
3. Пинзеник О.М. Методика викладання дисциплін природознавчого циклу: Навчальний посібник / О.М.Пинзеник. – К. : Кондор-видавництво, 2014. – 120 с.
4. Пинзеник О.М. Методика ознайомлення дошкільників з природою рідного краю. Навчальний посібник/О.М.Пинзеник.- Редакційно-видавничий відділ Мукачівського державного університету. – Мукачево, 2011.-92с.
5. Яришева Н.Ф. Методика ознайомлення дітей з природою. Навчальний посібник / Н.Ф.Яришева.-К.:В.Ш.,1993.-255с.
6. Яришева, Н. Ф. Основи природознавства. Природа України : Затв. МОУ як навч. посібник для студ. вузів / Н. Ф. Яришева. – К. : Вища школа, 1995, 2008. – 335 с.

8. «Методика викладання дисциплін оздоровчого та валеологічного циклу»

1. Артемова, Л. В. Педагогіка і методика вищої школи : Навч.-метод. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ / Л. В. Артемова. – К : Кондор, 2008. – 272 с.
2. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні // Дошкільне виховання. - 1999. – № 1. – С. 6-19.
3. Вільчковський Е.С. Критерії оцінювання стану здоров'я, фізичного розвитку, та рухової підготовленості дітей дошкільного віку: Навч. посібник. – Київ.: ІЗМН, 1998. – 168 с.
4. Підготовка фахівців з дошкільної освіти за кредитно-модульною системою організації навчального процесу : Навч. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ. – К : Слово, 2010. – 304 с.
5. Щербак А.П. Тематические физкультурные занятия и праздники в дошкольном учреждении: Влияние физического воспитания на саморегуляцию поведения дошкольника: пособие для педагогов дошк. учреждений. – М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2004. – 322 с.

9. Методика викладання дидактики у вищій школі

1. Артемова Л.В. Педагогіка і методика вищої школи / Л.В.Артемова. - Кондор, 2008.
2. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної педагогіки / О.Вишневський. - К. : Знання, 2008.
3. Вітвицька С.С. Практикум з педагогіки вищої школи / С.С.Вітвицька. - Центр навчальної літератури, 2005
4. Войнола Р.Х. Методика викладання дисциплін соціально-педагогічного циклу / Р.Х.Войнола. - ЦУЛ, 2012.
5. Дубасенюк О.А., Антонова О.Є. Методика викладання педагогіки : Навчальний посібник : Вид. 2-ге, доп. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. – 375 с.
6. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи / А.І.Кузьмінський. - Знання, 2005.
7. Кузьмінський А.І. Педагогіка: завдання і ситуації. Практикум / А.І.Кузьмінський, Л.П.Вовк, В.Л.Омеляненко. - К. : Знання-Прес, 2003.
8. Кузьмінський А.І. Педагогіка / А.І.Кузьмінський, В.Л.Омеляненко. - К. : Знання, 2007.
9. Практикум з педагогіки : Навчальний посібник : Видання 3-тє, доповнене і перероблене / За заг. ред. О.А. Дубасенюк. – Київ : Центр навчальної літератури, 2004. – 482 с.
10. Фізеші О.Й. Педагогіка : Основи педагогіки. Дидактика. Теорія та методика виховання. Школознавство / О.Й.Фізеші. – Київ : Кондор, 2014. – 390 с.

10. Методика викладання теорії виховання у вищій школі

1. Артемова Л.В. Педагогіка і методика вищої школи / Л.В.Артемова. - Кондор, 2008.
2. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної педагогіки / О.Вишневський. - К. : Знання, 2008.
3. Вітвицька С.С. Практикум з педагогіки вищої школи / С.С.Вітвицька. - Центр навчальної літератури, 2005
4. Войнола Р.Х. Методика викладання дисциплін соціально-педагогічного циклу / Р.Х.Войнола. - ЦУЛ, 2012.
5. Дубасенюк О.А., Антонова О.Є. Методика викладання педагогіки : Навчальний посібник : Вид. 2-ге, доп. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. – 375 с.
6. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи / А.І.Кузьмінський. - Знання, 2005.
7. Кузьмінський А.І. Педагогіка завдання і ситуації. Практикум / А.І.Кузьмінський, Л.П.Вовк, В.Л.Омеляненко. - К. : Знання-Прес, 2003.
8. Кузьмінський А.І. Педагогіка / А.І.Кузьмінський, В.Л.Омеляненко. - К. : Знання, 2007.
9. Практикум з педагогіки : Навчальний посібник : Видання 3-тє, доповнене і перероблене / За заг. ред. О.А. Дубасенюк. – Київ : Центр навчальної літератури, 2004. – 482 с.
10. Фізеші О.Й. Педагогіка : Основи педагогіки. Дидактика. Теорія та

методика виховання. Школознавство / О.Й.Фізеші. – Київ : Кондор, 2014. – 390 с.

11. Актуальні проблеми педагогіки

1. Валицкая, А.П. Инклюзивное образование – образование для всех / А.П. Валицкая, В.А. Рабош // Социальная педагогика. - 2009. - №1. - С. 18-22.
2. Вашуленко О. Питання наступності в педагогічній теорії // Педагогіка і психологія. – 2005. – №4. – С. 49–58.
3. Вхідження національної системи вищої освіти в європейський простір вищої освіти та наукового дослідження : моніторинг. дослідж. : аналіт. звіт / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. Фонд дослідж. освіт. політики» ; кер. авт. кол. Т.В.Фініков. – К. : Таксон, 2012. – 54 с. – Бібліогр.: С.50-53.
4. Державна національна програма “Освіта” (Україна ХХІ століття) – К., 1994. – 18 с.
5. Інклюзивна модель освіти: методологічні засади // Підручник для директора. - 2010. - №2. - С. 62-72
6. Козубовська І.В. Особливості професійно–педагогічного спілкування з важковиховуваними дітьми шкільного віку: Навчально–методичний посібник / І.В.Козубовська, Г.В. Товканець. – Ужгород : УжНУ, 2006.- 268 с.
7. Концепція розвитку інклюзивної освіти // Дефектолог (Шкільний світ). - 2010. - №3. - С. 3-5.
8. Савченко О. Я. Наступність і перспектива в роботі двох перших ланок освіти // Дошкільне виховання. – 2000. – № 11. – С. 4-5.
9. Сорока Г. І. Сучасні виховні системи та технології. – Х. : Ранок, 2002.
10. Попова О.В. Становлення і розвиток інноваційних педагогічних ідей в Україні у ХХ столітті / О.В.Попова. - Харків, 2001. - 256 с.
11. Товканець Г.В. Корекція відхилень у поведінці важковиховуваних учнів молодшого шкільного віку засобами професійно-педагогічного спілкування: Автореферат дисертації на здобуття ст. канд. пед. наук. – Ужгород : Патент, 1999. – 16 с.
12. Товканець Г.В. Стратегія, тактика і техніка педагогічного спілкування з важковиховуваними дітьми молодшого шкільного віку : Навчально-методичний посібник. - Ужгород : УЖДУ, 1999.- 75 с.
13. Ярмошук І. Інклюзивне навчання в системі освіти: [особливості роботи зі студентами з особливими психофізичними проблемами] / І. Ярмошук // Шлях освіти. - 2009. - №2. - С. 24-28.

12. Технології вивчення освітніх галузей в початковій школі

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. / І.М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 351, [1] с. – (Альма- Матер).
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології : [підручник] / І.М.Дичківська. – 2-ге вид., доповн. – К. : Академвидав, 2012. – 352 с.
3. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / Автор-укладач Н.П. Наволокова. — Х. : Вид. група «Основа», 2009. — 176 с. — (Серія «Золота педагогічна скарбниця»).

4. Освітні технології : [навч. посіб.] / За заг. ред. О.М.Пехоти. – К. : А.С.К., 2001. – 256 с.
5. Педагогічні технології в початковій школі: опорні конспекти / Укл. М.В. Швардак. – Частина 1. – Мукачево: МДУ, 2013. – 80 с.
6. Педагогічні технології в початковій школі: опорні конспекти / Укл. М.В. Швардак. – Частина 2. – Мукачево: МДУ, 2013. – 80 с.
7. Педагогічні технології в таблицях / Укл. М.В. Швардак. – Мукачево : МДУ, 2015. – 44 с.
8. Реалізація педагогічних технологій в початковій школі / Укл. М.В. Швардак. – Мукачево : МДУ, 2013. – 60 с.
9. Химинець В.В. Інновації в початковій школі / В.В.Химинець, М.Ю.Кірик. – Ужгород : Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2008. – 344 с.
10. Чепіль М.М. Педагогічні технології : [навч. посіб.] / М.М. Чепіль, Н.З. Дудник. – К. : Академвидав, 2012. – 224 с.
11. Швардак М.В. Педагогічні технології в початковій школі: еталонні відповіді до білетів державного екзамену / М.В. Швардак. – Мукачево : МДУ, 2015. – 62 с.

Навчально-методичне видання

ЗБІРНИК ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ ДО ДЕРЖАВНОГО ЕКЗАМЕНУ ЗА ФАХОМ

для студентів денної та заочної форм навчання спеціальностей
012 «Дошкільна освіта», 013 «Початкова освіта»
освітнього ступеня «магістр»

Тираж 100 пр.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 4916 від 16.06.2015 р.

Редакційно-видавничий відділ МДУ,
89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26